

பராசாஸ்திரி.

பிராமண கவிஞர், வைசிய, சூத்திரர்

முதலானவர்களுக்குக் கவியகாந்தவந்தப்பற்றி

ஜனமுகம் இறுதிவரைக்கும்

ஆசாரம், நித்தியகர்மம், ப்ராயச்சித்தம்,

சூகம், முதலியவற்றை

விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட

பராசர மாதவீய முதலான அநேக வ்யாக்கியானங்களை யனுஸரித்து

உ. வே. வித்வான், ஆரீர்-சச்சம்பாடி,

தேசிகாசாரியரால்,

ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

கே. அனந்தாசாரியரால்,

சென்னை :

ஸ்ரீ கீகேதன அச்சுக்கூடத்தில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

Registered Copy-Right.

விலை ரூ. 1-4-0. நாயல்காரர் 0-3-0.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீராமஜயம்.

பராசரஸ்ம்ருதி.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆசாரகாண்டம்.

க்யாபெதாஹிஷஸெயாபெயு ஷெவஹாராவநாயெயெ|
வ்யாவெகாப்யுஜாவீநஹவ்யுஹந்யுஷயீவாரா||
ஜாநுஷாணாஹிதயஜஃ வதஃஜாநெநகௌயுமெ|
ஸளவாஹாராயயாவஹவஹவத்யுவதீஸுத||

அதாதோஹிமஸைலாக்ரே தேவநாருவநாலயே
வ்யாஸமேகாக்ரமாஸீந மப்ருச்சந்நருஷயஃபுரா.

மாநுஷாணம்ஹிதம்தர்மம் வர்த்தமானேகலெளயுகே
ஸௌசாசாரம்யதாவச்ச வதஸத்யவதீஸுத. உ.

(இதன்பொருள்.) முன்னொருகாலத்தில் மகரிஷிகளெல்லாம்
தேவநாரு மரங்களால் நிறைந்த இமயமலையில் ஒரேமனதாய் உட்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் வியாஸரைப்பார்த்து ஓஸத்யவதீ குமா
ரே! இந்தக்கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்கு ஹிதமான தர்மத்தையு
ம் சுத்தமான வாசாரத்தையும் கிரமப்படி சொல்லுவீரென்று
கேட்டார்கள்.

தயுஃக்யாஜுஹிவாக்யுஃஸஸிஷெஜாஃஹ்யுஃஹிஷிஃ|
வ்யுஃஹவாஹஹாஹதஜாஸுஃஹிஷ்யுஃஹிஷாரஹிஃ||

நவாஹம்ஸவஃதக்யஜஃ க்யுஃஹவஃஹவஃஹவஃ|
கஸுஹிஷெஹவஹவஹவஹி வ்யாவஸுஃஹவஃஹவஃ||
தச்ச்ருத்வாமுநிவாக்யந்து ஸஸிஷ்யோக்யந்யர்கஸந்நிபஃ
ப்ரத்யுவாசமஹாதேஜாஸ்ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவீஸாரதஃ உ.

நசாஹம்ஸர்வதத்யஜஃஹதம்தர்மம்வதாம்யஹம்
அஸ்மத்பிதைவப்ரஷ்டவ்யஇதிவ்யாஸஸுஃஹவஃஹவஃஹவஃ. ச.

(இ-ள்.) சிவையர்களோடு கூடியும் அந்நிக்கும் சூரியனுக்கும் சமா
 னமானவராயும் அதிக தேசீஜாவானாயும் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி இவை
 களை யுணர்ந்தவராயும் பாசரருக்கும் புத்திரராயும்ருக்கிற வியா
 ஸர் அந்த சிஷ்யரின் வாக்யத்தைக்கேட்டு நான் எல்லாத்தத்வக்
 களை யுமுணர்ந்தவனல்லேன். எவ்வண்ணம் தர்மமுநாக்கக் கட
 வேன்வன் பிதாவையே கேளுங்கள் என்று பதில்சொன்னார்.

ததஸூஷ்யஸூரோ யஜு-தக்ஷாய-காங்குஷிணி |
 ஸூஷி-வ்யூரஸ-வாஸூய-க்யு-மக்ஷாவஷாஸிகாஸூ-ஓ ||

ததஸ் தேசூஷ்யபஸ்ஸர் தேவதர்மதத்வ-தகாங்குஷிணி :
 ரூஷிம்வ்யாஸம்புரஸ்க்ருத்ய கத்வாபதரி காஸ்ரமம். ச.

(இ - ள்) சிறகு அம்முனிவர்க ளெல்லாரும் தர்மத்தினுண்
 னை மப்பொருளை யறியவிரும்பினவர்களாய் வியாஸமகரிஷியை முன்
 னிட்டுக்கொண்டு பதரி காசரமத்தை நோக்கிச்சென்று.

நாநாவஸூஷ்யதாசீண-ஓ வஸூஷ்யு-க்யு-தா |
 நஜீவ்யூஷ்யவணாவேத-ஓ ஸூஷ்ய-கீஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓ ||

ஐயவக்ஷிநிநாஷாயு-ஓ ஷேவதாபதநாயு-கா |
 யக்ஷமாயவ-ஓவியூஷ்ய-ஓ நயூதயீ-ஓதர-ஓக்யு-ஓ ||

நாநாபுஷ்பலதாசீர்ணம் பலபுஷ்பைபரலங்க்ருதம்
 நதீப்ரஸ்ரவனோபேதம் புண்யதீர்தோபஸோபிதம். ச.

ம்ருகபக்ஷிநிநாதாட்யம் தேவதாயதநாவ்ருதம்
 யக்ஷகந்தர்வஸித்தைஸ்சக்ருத்தகீதைரலங்க்ருதம். எ.

(இ - ள்) (அந்தபதரி காஸ்ரமம்) அனைகம் புஷ்பக்கொடிகளால்
 நிறைந்தும் பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் மலங்கரிக்கப் பட்டதா
 யும் ஆறுகளோடும் மலையருவிகளோடும் கூடினதாயும் பரிசுத்த
 தீர்த்தங்களால் விளங்குகிறதாயும், மான்களுடையவும் பக்ஷிக
 ளுடையவும் சப்தங்களால் பூர்ணமாகவும் கோயில்களால் சூழப்
 பட்டதாயும் யக்ஷர்கள் கந்தருவர் சித்தர்கள் இவர்களுடைய
 ஆடல்பாடல்களால் லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் விளங்குகிறது.

தஸூஷ்யஸூஷ்யஸூஷ்ய-ஓ ஸூஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓ
 ஸூஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓவஸூஷ்ய-ஓ ||

புறாஜுவிலொடுகாவரூவாஸுஜவிவிலொ
புறகவிணாவொடிசுஸு_த^ஊதிவிஸுஜவ^ஊகுஜயக||

தஸ்மிந்ருவிஸபாமத்யே ஶக்திபுத்ரம்பராஸரம்
ஸு^ஊகாலீநம்மஹாதேஜாமுநிமுக்யகணு^ஊவ்ருதம். அ.

ஸ்ருதாஞ்ஜலிபுடொபூத்வாவ்யாஸஸ்துருவிபிஸஸஹ
பாதகரிணாபிவாதைஸ்ச ஸ்துதிபிஸஸமபூஜயத். க.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் ரிஷிகளின் சபைநடுவில்சுகமாகவுட்கார்
ந்துமகரிஷிகளால் சூழப்பட்டுசக்திபுத்திரராகவிளங்கும்பராசரரை
மகாதேஜோவானான வியாஸர் ரிஷிகளோடுகூடிக் கைகூப்பிக்கொ
ண்டு பிரதகரிண நமஸ்காரங்களாலும் ஸ்தேதாத்நிரங்களாலும்
பூஜித்தார்.

ததஸு^ஊதஸு^ஊஹுஜயம்^ஊ வராஸரஜஹாஜ^ஊநி:
சூஹஸு^ஊஸாமதஸ்ய^ஊகுஹீ து^ஊலீ^ஊநாஜ^ஊநிவ^ஊமவ^ஊ||

ததஸ்ஸந்தஷ்டஹ்ருதயம் பராஸரமஹாமுநி:
ஆஹஸு^ஊஸ்வாகதம்ப்ருஹீ த்யாஸீ^ஊநாமுநிபுங்கவ:

(இ - ள்.) பிறகு சந்தேதாஷத்துடன் பராசரர்முனிவர்களுக்குள்
ளுயர்ந்தவராதலால் உட்கார்ந்தபடியே சூதமமாகவந்தாயோ
சொல் என்று விசாரித்தார்.

கூஸ^ஊஸ^ஊஜி^ஊதி^ஊகு^ஊகாவ^ஊரூ^ஊஸ^ஊவ்ய^ஊபு^ஊது^ஊத^ஊவரா^ஊ
சூஸ^ஊஸ^ஊம^ஊஸ^ஊம^ஊய^ஊகி^ஊத^ஊபு^ஊக^ஊத்^ஊவா^ஊவ்யா^ஊஸு^ஊப்^ஊரு^ஊச^ஊச^ஊத்ய^ஊத^ஊப^ஊர^ஊம்^ஊ ற.உ.

(இ - ள்.) நல்லசூதமம் தானுவென்று விசாரித்தபிறகு வியா
ஸர் கேட்கிறார்.

யஜிஜானாவிலகி^ஊடு^ஊ வெ^ஊஹா^ஊஸு^ஊஹ^ஊக^ஊவ^ஊத^ஊம^ஊ||
யஜ^ஊக^ஊஸ்ய^ஊய^ஊடு^ஊகா^ஊத^ஊஹ^ஊந^ஊமு^ஊர^ஊஹ^ஊரூ^ஊவ^ஊஹ^ஊத^ஊவ^ஊ||

யதிஜானாஸிபக்திம்மீ^ஊம ஸீ^ஊந^ஊஹா^ஊத்^ஊவ^ஊம்ப^ஊக^ஊத்^ஊவ^ஊத்^ஊஸ^ஊல
தர்மம்கதயமீ^ஊமதா^ஊச^ஊஜ^ஊ ய^ஊது^ஊக^ஊரா^ஊஹீ^ஊயா^ஊப்ய^ஊஹ^ஊம்^ஊத^ஊவ. கக.ஹ.

(இ - ள்.) நீர் பக்தவத்ஸவனாகலால் தேவரீர்விஷயமான என்
னுடையபக்தியையறிந்தாவது, எனக்குத் தகப்பனாதலால் புத்திர
ஸீ^ஊநக^ஊத்தாலாவது கனக்குத் தர்மத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.
அவ்விதத்திலும் நான் தேவரீரது அனுக்கிரகம்பெறத்தக்கவன்.

ஸ்ரீ-தாஜெநவாய-பாவாவிஷாஃகாஸ்யவாலயா|
 மாதீ-பாமள-தீயாஸு-தயாஅளஸமலாஸு-தாஃ||

கடு-தூவி-ஷாஸலவ-த-பாஜகூடி-மிரலஸயா|
 ஸாதா-தவாஅஹாரீ-தாஜி-ஜவஜூ-தயெவவ||
 சூவஸவ்-தாஸ-பா-ஸவஸ்ய-விவி-தஸ்யா|
 கா-த்யாய-நக்ய-தாஸெவ-தயாவ்யா-வெ-தலா-ந-நெ||

ஸ்ருதாமேமநவாதர்மா வாஸிஷ்டா:கரஸ்யபாஸ்ததா
 காரீயாகௌதமீயாஸ்ச ததாசௌஸஸாஸ்ஸ்ருதா: கஉ.உ.

அத்ரேர்விஷ்ணுஸ்ச ஸம்வர்தாத்நகூரதங்கிரஸஸ்ததா
 ஸாதாதபாச்சஹாரீ தாத்யாஜ்ஞவல்க்யாத்நதைவச கஉ.உ.

ஆபஸ்தம்பக்ருதாதர்மா ஸ்ஸங்கஸ்யலிகிதஸ்யச
 காத்யாயநக்ருதாஸ்கைசவததாப்ராசேதஸாந்முநே: கச.உ.

(இ - ள்.) மனு - வசிஷ்டர் - காசிபர் - கர்க்கர் - கௌதமர் -
 உசநஸ்-அத்திரி - விஷ்ணு - ஸம்வர்த்தர்-தகூர் - அங்கிரஸ் - சாதா
 தபர்-ஹாரீதர்-யாக்யவல்க்யர்-ஆபஸ்தம்பர்-சங்கர் - லிகிதர்-காத்தி
 யாயனர் - பிரசேதஸ் இவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதிகளை
 நானறிந்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ-தாஜெநவாய-பாவாவிஷாஃகாஸ்யவாலயா|
 கடு-தூவி-ஷாஸலவ-த-பாஜகூடி-மிரலஸயா|
 ஸாதா-தவாஅஹாரீ-தாஜி-ஜவஜூ-தயெவவ||

ஸ்ருதாஹ்யேதேபவத்ப்ரோக்தாஸ்ஸ்ருத்யர்த்தாமேநவிஸ்ம்ருதா:
 அஸ்மிந்மந்வந்தரேதர்மா: க்ருதத்ரேதாதிகேயுகே கடு.உ.

(இ - ள்.) தேவரீரால் ஒதுவிக்கப்பட்ட வேதார்த்தங்களும் -
 கிருதம் திரேதாமுதலிய யுகங்களின் தர்மங்களும் எனக்கு மறக்க
 வில்லை.

ஸாவெ-ப்ய-பா-க்ய-தஜா-தாஸவெ-நஷா-கௌய-மெ|
 வாத-வ-ண-ப-ஸஜா-வார-கி-வி-தாயா-ரண-வ-டி||

ஸர்வேதர்ம்மா:க்ருதேஜாதா ஸ்ஸர்வேநஷ்டா:கௌஸ்யுகே
 சாதூர்வர்ணயஸமாஸாரம் கிஞ்சித்ஸாதாரணம்வத கக.உ.

நகஸ்ரிஷ்வகத-பாவெஷஸூகூவதாஜ-புவஃ
 தமெயவயஜ-பாநாசிரநாஸ்கூவானொரொ||

நகஸ்ரித்வேதகர் த்நாசவே தம்ஸ்ருத்வாச தூர்முக:
 தைதவதர்மாந்ஸ்மர திமநு:கல்பாந்தரேந்தரே உக.

(இ - ள்.) ஒருவரும் வேதத்தைச் செய்தவர்களல்லர் பிரம்மா
 வேதத்தைக்கேட்டு அப்படியே ஸ்மிருதிகளைச் செய்கிறார். கல்பங்
 களுக்கிடையிடையில் மனுவும் ஸ்மிருதிகளைச் செய்கிறார்.

கடுநுக்ய தயாமெயஜ-பாவெஷ தாயாஃதாவரெயாமெ
 கடுநுகலியாமெநுணாயாமராவா நால்ாரதஃ||

அந்யேக்ருதயுகே தர்மா ஸ்தரேதாயாம்த்வாபரேயுகே
 அந்யேகலியுகேந்ருணாம் யுகநூபாநுஸாரதஃ உஉ.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் தர்மங்கள் வேறு, திரேதாயுக, துவா
 பர, கலியுகங்களில் தர்மங்கள் வெவ்வேறு. யுகங்களுக்கு அனுகுண
 மாகவே தர்மங்களிருக்கின்றன.

தவஃவராஃக்ய தயாமெதூ தாயாஃஜாநதுஷுதெ
 தாவரெயஜரெவாஹு ட-பாநரெவகௌயாமெ||

தப:பரம்க்ருதயுகேத்ரேதாயாம்ஜநாநமுச்யதே
 த்வாபரேயஜநுமேவாஹுர்தாநமேவகலெளயுகே உஉஉ.

(இ - ள்.) தபஸ்ஸே கிருதயுகத்திலும், திரைதாயுகத்தில் ஞான
 மும், துவாபரயுகத்தில் யக்ஞமும், கலியுகத்தில் தானமுமே மசி தந்த
 தென்று சொல்லுவார்கள்.

க்யுதெதூஜாநவாயஜ-பாவெஷ தாயாஃமள தஜாஸ்யுதாஃ
 தாவரெஸவலிவிதாஃகௌவாராஸாராஸ்யுதாஃ||

க்ருதேததுமாநவாதர்மா ஸ்தரேதாயாம்கௌதமாஸ்மிருதா:
 த்வாபரேஸங்கலிகிதா:கலெளபாராஸாரா:ஸ்மிருதா: உச.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் மனுஸ்மிருதியும் திரேதாயுகத்தில்
 கௌதமஸ்மிருதிரும் துவாபரயுகத்தில் சங்கீஸ்மிருதியும் கலியில்
 பராசரஸ்மிருதியும் முக்யமானவைகள்.

சுஜெஜெஸுஞ்சு தயுமெ தெயுதாயாஹுஜுஜுதுஜெசு
சுவரெசுஹுஜெசு து கத-ஹு-துகௌயுமெ||

தயஜேத்தேசும்க்ருதயுகே த்ரேதாயாம்க்ராமமுத்ஸ்ருஜேத்
த்வாபரேசுலமேகந்து கர்தாரந்துகலெளயுகே உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பாபிவ்டனிருக்கும் தேசத்தையும்
திரேதாயுகத்தில் அவனிருக்கும் கிராமத்தையும் துவாபரயுகத்தில்
அவனுடைய குலத்தையும் கலியுகத்தில் பாபம் செய்தவனையும்
விடவேண்டும்.

சுஜெதவஹாஷணாஜெவதெயுதாயாஹுஜுஜுநதவ
சுவரெசுஹுஜுஜுய கௌவதகிகு-ஷணா||

க்ருதேஸம்பாஷணாதேவத்ரேதாயாம்ஸ்பர்ஸநரச
த்வாபரேத்வந்ரமாதாய கலெளபததிகர்மணு உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்திற் பாபியோடு வார்த்தை சொல்வதா
லும், திரேதாயுகத்தில் அவன் மேல் படுவதாலும், துவாபரத்தில்
அவனின்ம வரங்குவதாலும், கலியில் பாபம் செய்தாலும் பதித
னுகிறான்.

சுஜெததா^ஷதணிகஸூவ ஸெ^{து}தாயாஹுஜுஜுநத
சுவரெஜெகஜாஸெந கௌஸவ^வதரெணது||

க்ருதேதாத்குணிகஸ்பாப ஸ்த்ரேதாயாஹுஜுஜுநத
த்வாபரேசைகமாஸெந கலெளஸம்வத்ஸரேணது உரு.

(இ - ள்.) பெரியோர்கள் சபித்தால் க்ருதயுகத்தில் தகூ
ணத்திலும், திரேதாயுகத்தில் பத்து நாளிலும், துவாபரயுகத்தில்
ஒரு மாஸத்திலும், கலியுகத்தில் ஒருவருவத்திலும் பலிக்கும்.

சுஜெஜெசுஜெதஜாநு தெயுதாயாஹுஜுஜுநத
சுவரெயாஹுஜுஜுய ஸெவயாஜீயதெகௌ||

அபிகம்யக்ருதேதாநம்த்ரேதாஸ்வாஹுஜுஜுநத
த்வாபரேயாசமாநாயஸெவயாஜீயதெகலெள உரு.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் கொடுப்பவன் யாசகனிருக்குமிடத்
திற்சென்றும், திரேதாயுகத்தில் யாசகனை வரவழைத்தும், துவா

பரத்தில் தண்ணிடத்தில் வந்து யாசிப்பவனுக்கும், கலியுகத்தில் தண்ணையடுத்துக் காத்திருப்பவனுக்கும் தானம்செய்யப்படுகிறது.

கலிமஜெஸ்தா தஜாந ஜாஹுயெவதஜய்யஜா
கயஜாயாஜாநாயஸெவாஜாநஹுகிஷ்டா||

அபிகம்போத்தமம்நாந மாஹுபைவதுமத்யமம்
அதமம்பாசமாநாயஸெவாநாநந்நுநிஷ்பலம்

உக.

(இ - ள்.) தான் சென்றுகொடுக்கும் தானம்உயர்ந்தது - யாசனை வரவழைத்துக்கொடுப்பதுமத்திமம் - யாசிப்பவனுக்கு கொடுப்பது அதமம்-அடுத்திருப்பவனுக்குக் கொடுப்பது பயனற்றது.

ஜிதெதாயஜெ-ஹூயஜெ-ஹ வதஜுயெவாநுதநவ
ஜிதாஸொரெஸுராஜாந வ் ஹிஸுவாராஷாங்குள||

ஜிதேதாதர்மோஹ்யதர்மேண ஸத்யம்சைவாந்ருதேநச
ஜிதாஸ்சைஸாஸ்துராஜாந ஸ்தீபிச்சபுருஷாங்குள

உ௦.

(இ - ள்.) அதர்மத்தால் தர்மமும் அசத்தியத்தால் சத்தியமும் திருடர்களால் அரசர்களும் ஸ்திரீகளால் புருஷர்களும் கலியுகத்தில் ஜயிக்கப்படுகிறதுகள்.

வ்ஜிதாஸிஹாநுராணி மாராவஜாபுணஸூதி
காராஸூபுஸூயஜெ தவ்ஜிநுகலியமெஸுடா||

ஸீதம்திசாக்நிஹாத்ராணி குருபூராஜாப்ரணஸ்யதி
குமார்யஸ்சப்ரஸூபந்தெ தஸ்யிங்கலியுகஸதா

உ௧.

(இ - ள்.) அக்திஹாத்நிரங்கள் குறைகின்றன. ஆசாரியுகச் சூறைய நாசமடைகிறது. கன்னிகைகள் பிரஸகிக்நிரர்கள்; அந்த கலியுகத்திலிவ்வண்ணமாகவே எப்போதும் நடக்கும்.

க்யுதெகஸூயிமதாஹூராணாஸெ தாயாஜாஸூயாஸூயிதாஹி
கூவரெராபிராஹெவ கௌகூநாஹிஷூஸூயிதாஹி||

க்ருதேதத்வஸ்திகதாஹ்ராணாஸ்தீரதாயாம்மாஸமாஸ்ரிதாஹி
த்வாபரேருதிரம்சைவகௌத்வந்நாதிஷூஸ்திதாஹி

உ௨.

(இ - ள்.) கிருதயுகத்தில் பிராணங்கள் எலும்பைப் பற்றியும் தீரதாயுகத்தில் மாம்ஸத்தைப் பற்றியும் துவாபரயுகத்தில் ர்

தத்தைப்பற்றியும் கலியுகத்தில் அன்னம் முதலியவற்றைப்பற்
றியு மிருக்கின்றன.

யமெயமெவயெயஜா லுதுகுதகுயெயஜிஜாஃ
தெஷாமிந்தாநகதவ்யா யமுறமுவாஹிதெஜிஜாஃ॥

யுகேயுகேசயேதர்மா ஸ்ததத்ரதத்ரசயேத்விஜாஃ
தேஷாம்நிக்தநகர்தவ்யா யுகரூபாஹிதேத்விஜாஃ கூ.

(இ - ள்.) யுகங்கள்தோறும் எந்த தர்மங்கள் ஏற்பட்டனவே;
அத்தர்மங்களைச் செப்கிறவர்கள் எந்தத்விஜார்களே; அவர்களை
நிந்திக்கக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் யுகத்துக் கறுகுணமாக
நடப்பவர்கள்.

யமெயமெதுஸாஜயஜம் செஷம்முநிவிபாஷிதம்
வராஸரெணசாப்யுக்தம் பிராயஸிதம்வியதெ

யுகேயுகேதுஸாமர்த்யம் செஷம்முநிவிபாஷிதம்
பராஸரேணசாப்யுக்தம் பிராயஸித்தம்வியதே கூச.

(இ - ள்.) யுகங்கள்தோறும் பராசரால் சொல்லப்படாத யுக
த்தின் சாமர்த்தியம் மற்ற ரிஷிகளால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. முன்
விருத்த பராசரால் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தங்கள் விதிக்கப்
படுகிறது.

கஹஜெஷுவதவஹ ஜதஸுதுஷுஷீவிஃ
வாதுவண்யுஷஜாஹாஸு ஸுணஜுஹிவம்மவாஃ॥

அஹமத்யைவதத்ஸர்வ மதுஸம்ருத்யப்ரவீமிவஃ
சாதூர்வரண்யஸமாஸாரம் ஸ்ருண்வந்துமுநிபுங்கவாஃ கூடு.

(இ - ள்.) ஓ முனிஸ்வர்களே! அந்த சகலமான நான்கு வர்
ணங்களுடைய தர்மங்களையும் நானிப்பொழுதே யறிந்து உங்க
ளுக்குச்சொல்லுகிறேன்.

வராஸரஜதவாணு்வவித்ருவாவநாஸநம்
விந்திதஸுஷாஹணாயாய யஜஸஸூவநாயவஃ

பராஸரமதம்புண்யம்பலித்ரம்பாபநாஸநம்
சிந்திதம்ப்ராஹ்மணூர்தாயதர்மஸம்ஸ்தாபநாயச கூச.

(இ - ள்.) புண்ணியமானதும் பரிசுத்தமானதும் பாபங்களைப்
பேக்கவல்லதுமான இந்த பராசரனுடைய சாஸ்திரமானது பிரா

மணர்களுக்காகவும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காகவும் ஆரம் பிக்கப்படுகிறது.

வதுண-ஶாஷுவண-ஶாநா ஜாஹரொய-ஶ்வாகுக்ஷி

சூவாரஹ்யஷ்டெஹாநாஃ ஹவெஷ-ஶ்வாரஹ்ய-ஶ்வஃ

சதுர்ணமபிவர்ணநா மாசாரோதர்மபாலக:

ஆசாரப்ரஷ்டதேஹாநாம் பவேத்தர்ம:பராஹ்மக: ௩௭.

(இ - ள்) நான்கு வர்ணங்களுக்கும் ஆசாரமே தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆசாரமில்லாத தேகமுடையவனுக்கு தர்மம் பலப்படாது.

ஷ்ட-ஶாஶிரதொநித்யம் ஶேவதாநித்ய-ஶ்வஃ

ஹ-தஸௌஷ-ஶ-ஹ-ஶாஶாஶ-ஶ்வஃ

ஷட்கர்மாபிரதோநித்யம் தேவதாநித்யபூஜக:

ஹ-தஸௌஷ-ஶ-ஹ-ஶாஶாஶ-ஶ்வஃ ௩௮.

(இ - ள்.) யஜனம் முதலிய ஆறு தொழிலில் எக்காலத்திலும் சிரத்தைபுள்ளவனாகவும் தேவர் அதிகதியிவர்களைப் பூஜிப்பவனும் ஹோமம்பண்ணினமீது ஹவிஸ்சை சாப்பிடுகிறவனுமான பிராம ணன் துன்பப்படான்.

ஸ்ய-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ

சூக்ய-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ

ஸந்த்யாஸநாமஜபேஹோமோ தேவதாநாஞ்சபூஜநம்

ஆதித்யம்வைஸ்வதேவம்ச ஷட்கர்மாணிதிநேதிநே ௩௯.

(இ - ள்.) ஸ்நானத்தோடுகூடின சந்தியாவந்தனம் ஜபம்ஹோ மம் தேவதாபூஜை அதிகிபூஜை வைச்வதேவம் இவையாறு கரு மங்களும் பிரகிதினமும் செய்யவேண்டியது.

ஹ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ

ஸ்ய-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ ஶ-ஶ்வஃ

இஷ்டோவாயதிவாத்வேஷ்யோமூர்க:பண்டிதவவவா

ஸம்ப்ராப்தேதாவைஸ்வதேவாந்தேஸோதிதிஸ்வர்கஸங்க்ரம: ௪0.

(இ - ள்.) மித்திரனாலும் சத்துருவானாலும் தெரியாதவனாலும் தெரிந்தவனாலும் வைச்வதேவத்தின்முடிவில் வந்தவனெவனோ அவனை-சவர்க்கத்தை யடைவிக்கும் அதிதி.

உராயொவ்வமதஸ்யாஹம் வெஸுவெவவவவிதா
 சுதியிந்தவிஜாநீயா நாதியிவேஹுஜாமதி||

தூரார்த்வோபகதம்ஸ்ராரந்தம் வைஸ்வதேவபஸ்திதம்
 அதிதிம்தம்விஜாநீயா நநாதிதி:பூர்வமரகத: சக.

(இ - ள்.) வெகுதூரம் வழிநடந்து வருந்திவைச்வதேவ கா
 லத்தில் எவன் வருகிறானே அவனே அதிதியென்றறிய வேண்டும்
 முன்வந்த வனதிதியாகான்.

நெகமுரீணுகியிம்ஸம் மூஹீ தகஜாஹநி
 சுதிதஜாமதொயஸா தஸாஜகிராஹுதெ||

நைகக்ரமீணமதிதிம்ஸம் ருஹ்ணீதகதாசந
 அநித்யமாகதோயஸ்மா த்தஸ்மாததிதிருச்யதே சஉ.

(இ - ள்.) ஒரேகிரமத்திவிருப்பவனை யொருபேராதமதிதியாக
 வெண்ணக்கூடாது. தினந்தோறும் வருகிறதில்லையாதலால் அவ
 னுக்கு அதிதி என்று பெயர் வந்தது. திதியென்றால் தினம்.

சுதியிந்தசூஸ்வ்யாஹம் வஹுஜெஸஸாமதாஜிநா
 சுயஹுஸாநவ்யாஹநந வாஜவ்யக்ஷாஹநநவ||
 ஸூஹ்யாஹநாஹநந வ்யவ்யஸொதரொணவ||
 மஹுஹாநயாஹநநவ்யகிஜஹுதாஜெஸமூஹீ||

அதிதிம்தத்ரஸம்ப்ராப்தம் பூஜயேதஸ்வாகதாதிநா
 அர்க்யாஸநப்ரதானேந பாதப்ரக்ஷாளநேநச
 ஸ்ரத்தயாசாநநதானேந ப்ரியப்ரஸோத்தரேணச
 கச்சந்தம்சாறுயானேந ப்ரீதிமுத்பாதயேத்தக்ஹீ சச.

(இ - ள்.) அந்த வைஸ்வதேவகாலத்தில் வந்த அதிதியை குச
 லப்பிரசனம் முதலியதுகளாலும் அர்க்யம் அந்நம் இவைகளை
 கொடுப்பதினாலும். கால் கழுவுகிறதினாலும் சிரத்தையோடு அன்
 னமிடுவதாலும் பிரியமாகக்கேட்டுபதில்சொல்வதாலும், பேசுகிற
 வனைப்பின் செல்வதினாலும் கிரகஸ்தன் பிரீதியுண்டு பண்ணி பூசிக்
 கக்கடவன்.

சுதியிந்தஸூஹாஸொ மூஹாஹவ்யகிநிவகஹெத
 விதாஸஸூநாஸூகி டிஸாவடிஹாணிவஹவ||

காஷ்டஹாரஸஹஸ்யேண வ்யுதகூஹஸாதெநவா
கூதியிய-ஸ்யுஹாஸ ஹஸ்யுஹொஜொகிரய-கஃ||

அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸோ க்ருஹாத்ப்ரதிரிவர்த்ததே
பிதரஸ்தஸ்யநாஸ்கந்தி தஸவரஷாணிபஞ்சச
காஷ்டபாரஸஹஸ்ரேண க்ருதகும்பஸாதேநச
அதிதிர்யஸ்யபக்நாஸஸ்தஸ்யஹோமோநிரர்தகஃ சக:

(இ - ள்.) எவனுடைய வீட்டில் அதிதி தன்னாசை நிறைவேறாமல் திரும்பிப்போகிறானே. அவனுடைய வீட்டில்பதினைந்து வருஷம் பித்ருதேவதைகள் அன்னம் வாங்குகிறதில்லை. எவன் வீட்டில் வந்த அதிதியின் ஆசை நிறைவேறவில்லையோ, அவன் ஆயிரம்பாரம் கட்டைகளைக்கொண்டும் நூறுகுடம் நெய்யைக்கொண்டும் ஓமம் செய்தபோதிலும் அது பயன்படாது.

ஸுக்ஷெத்ருவாவயெஜீஜம் ஸுவாடுத்ருநிக்ஷிவெஶநா
ஸுக்ஷெத்ருவஸுவாடுத்ருவஹு_தவ_தநவிநஸுகி||
ஸுக்ஷெத்ரேவாபயேத்பீஜம் ஸுபாக்ரேநிக்ஷிபேத்தநம்
ஸுக்ஷெத்ரேசஸுபாத்ரே சஹ்யுப்தம்தந்நவிநஸ்யதி சஎ

(இ - ள்.) நல்ல பூமியில் விதையை விதைக்கவேண்டும்; நல்ல பாத்திரத்தில் தானம் செய்யவேண்டும்; நல்ல பூமியிலும் நல்ல பாத்திரத்திலும் செய்யப்பட்டது கெட்டுப்போகிறதில்லை.

நவ்யெஹஜொத்ருவாரணெநஸவாய்யாயஸ்யு_ததயா|
ஹ்யுஜெயெகஹ்யெஜெவஸவ-ஜெவஜெயொஹிஸி||

நப்ருச்சேத்கோத்ரசரணெ நஸ்வாத்யாயம்ஸ்ருதம்ததா
ஹ்ருதயேகல்பயேதேவம் ஸர்வதேவமயோஹிஸஃ சஅ.

(இ - ள்.) அதிதியாக வந்தவனுடைய கோத்திரத்தையும் ஆசாரத்தையும் வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் கேட்கவேண்டியதில்லை. அதிதி - எல்லாதேவதைகளுடைய ஸ்வரூபர் என்பதொன்றையுமே மனதில் வைக்கவேண்டியது.

ஸவ_வஹுஸுவ_வகீவி_வ ஜொஹ்ய_வஹுஸா_வகியிஸ்யா|
வெஹாஹுஸாரதொகி_வத்ய_வ த்ய_வஹு_வஹு_வஹி_வநஜெந||

அபூர்வஸஸுவ்ரதீவி ப்ரோஹ்யபூர்வச்சாதிதிஸ்ததா
வேதாப்யாஸாதோநித்யம் த்யயஃபூஜ்யாதிகேநிகே சக

(இ - ள்.) நல்ல விரதமுள்ள சன்னியாசியும் முன் வந்தவனல் லாதவதிதியும் தினந்தோறும் வேதமோதுகிற பிரம்மசாரியும் இம்மூவரும் தினந்தோறும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

வெஸுவெதவஸுவ்யாவெ விக்ஷுகெமுஹாமதெ|
உப்யுத்யுவெஸுவெவாயு-ஓ விக்ஷுக-தவவிஸஜ-யெசு||

வைஸ்வதேவேதுஸம்ப்ராப்தே பிக்ஷுகேக்ருஹமாகதே
உத்ருத்பவைஸ்வதேவார்தம் பிக்ஷுகம்துவிஸர்ஜயேத் ௫௦.

(இ - ள்.) வைசுவதேவம் செய்வதற்குமுன் பிக்ஷுகர் வந்தால் வைசுவதேவத்தின் பொருட்டு தனியாகவெடுத்து வைத்துவிட்டு, பிக்ஷுகரையனுப்பவேண்டும்.

உப்யுத்யுவிக்ஷுகி-தயவ்ஸிவ்யாவ ஹவாஸிணா|
ஹயாவதெ தாவிதாநுவிஹவெஸுவத்யுவாஸிதம்||

தத்யாச்சபிக்ஷாத்ரிதயம் பரிவ்ராட்ப்ராஹ்மசாரிணாம்
இச்சயாசததோவித்வாந் விபவேஸத்யவாரிதம் ௫௧.

(இ - ள்.) சன்னியாசிக்கும் பிரம்மசாரிகளுக்கும் முன்றுதரம் பிச்சையிடவேண்டும்! தனது சக்திக்கும் இச்சைக்கும் அனுகுணமாகமேல் எவ்வளவிட்டாலுமிடலாம். அது விலக்கப்படவில்லை.

யதிஹவெஸுவஜு-உப்யுத்யுவிக்ஷுக-உப்யாவ-நஜ-யெ|
தெவெக்ஷுக-உப்யுத்யுவிக்ஷுக-உப்யாவ-நஜ-யெ||

யதிஹஸ்தேஜலம்தத்யாத்பி க்ஷாம்தத்வாபுநர்ஜலம்
தத்பைக்ஷமமேருணுதுல்யம் தஜ்ஜலம்ஸாகரோபமம் ௫௨.

(இ - ள்.) சன்னியாசி கையில்முன்னமே ஜலத்தைக்கொடுத்து பிறகு பிச்சையிட்டு மறுபடியும் ஜலத்தைக்கொடுக்கவேண்டும் அப்படியிட்ட பிச்சைமேருவைக் கொடுத்ததோடொக்கும் அந்த ஜலம் சமுத்திரத்தைக் கொடுத்ததோடொக்கும்.

யவ்யுஹத்யுவெஸுவ க்ஷுக-உப்யாவ-நஜ-யெ|
வெஸுவ-நஜ-உப்யாவ-நஜ-யெ||

யஸ்யசத்ரம்ஹயச்சைவ குஞ்சராரோஹம்ருத்திமத்
ஐந்த்ரம்ஸ்தாநமுபாஸீத தஸ்மாத்தந்நவிசாரயேத் ௫௩.

(இ - ள்.) எவன் குடை குதிரை இதுகளுடன் அதிதியாக வந் தானே-அவனையாதரித்தவன்-யானையிலேறி சம்பத்தோடு கூடிய விந்திரபதத்தை யடைவன். ஆதலாலதையவன் விசாரிக்கவேண் டியதில்லை.

வெஸுவெவக்யுதவ்வாவம் ஸகொலிக்ஷுவய்வொஹிதம் |
 நஹிவிஷ்வக்யுதவ்வொஷ்வெஸுவெவொஹிதம் ||
 வைஸ்வதேவக்ருதம்பாபம்ஸக்தேதாபிக்ஷுவ்வய்வொஹிதம்
 நஹிபிக்ஷுவக்ருதம்தோஷம் வைஸ்வதேவோவ்வய்வொஹிதம் ௫௪.

(இ - ள்.) வைஸ்வதேவம் செய்யாததாலுண்டான பாவத்தை பிக்ஷுவர் போக்கடிப்பார்கள்-பிச்சையிடாததாலுண்டானதேஷ த்தை-வைஸ்வதேவம் போக்காது.

கக்யுவ்வெஸுவெவ்வதம் ஹம்ஜதெயெஹிஜாதயஃ |
 தெஷ்வாநநஹம்ஜீத காகயொநிஹ்ஜநிதே ||
 கக்யுவ்வெஸுவெவ்வதம் ஹம்ஜதெயெஹிஜாயஜாஃ |
 ஸ்வெவ்வதெநிஷ்வொஹிதயாவதநிநரகஸுவள ||
 அக்ருத்வாவைஸ்வதேவந்து புஞ்சதேயேத்விஜாதயஃ
 தேஷாமந்நம்நபுஞ்ஜீத காகயொநிம்பஜந்திதே
 அக்ருத்வாவைஸ்வதேவம்து புஞ்ஜதேயேத்விஜாயமாஃ
 ஸர்வேதேநிஷ்வொஹிதயாவதநிநரகஸுவள ௫௫.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணர்கள் வைஸ்வதேவம் செய்யாமல் போஜனம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய அன்னத்தை புஜி க்கக்கூடாது. அப்படி புசித்தவர்கள் காக்கையாக பிறப்பார்கள். எந்த கெட்ட பிராமணர்கள் வைக்ஷதேவம் செய்யாமல் போஜ னம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் பயனற்றவர்களாய் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.

வெஸுவெவ்விஹிநாயெசுதியெஹிநவஹிஷ்வதாஃ |
 ஸ்வெவ்வதெநரகாயாநி காகயொநிஹ்ஜநிதே |
 வைஸ்வதேவவிஹிநாயே ஆதித்யேநபஹிஷ்வக்ருதாஃ
 ஸர்வேதேநரகம்யாந்தி காகயொநிம்வ்ரஜந்திச ௫௬.

(இ - ள்.) எவன் வைக்ஷதேவத்தை விட்டும் அதிதிபூஜை செய்யாமலுயிருக்கிறானே, அவர்களெல்லாரும் நரகத்தையடை கிறார்கள்; காக்கையின் சன்மத்தையும் அடைகிறார்கள்.

வாவொவாயபிவணாவொ விபுஷுவித்யுவாதுகஃ
 வெவொவெவெதவஸம் பூவ ஸொதியிஸம-ஸங்குஜஃ

பாபொவாயதிசண்டாளோவிப்ரக்ந:பித்ருகாதுக:
 வைபுஷுதேவேதுஸம்ப்ராப்தஸ்ஸோதிதிஸ்வர்க்கஸங்க்ரம: ௫௮.

(இ - ள்.) பாபிஷ்டனாக விருந்தாலும் கர்மசண்டாளனாயிருந்
 தாலும் பிராமணர்களைக்கொன்றவனாயிருந்தாலும் தகப்பனைக்கொ
 ன்றவனானும் வைச்வதேவகாலத்தில் வந்தவன் சுவர்க்கத்தை
 படைவிக்கும் அதிகியாவன்.

யொவெஷிதஸிராஹுஜெயொஹுஜெஷிணாஜுவஃ
 வாஜவாஷுகூரவிக்ஷாதெஷுரகூர்ஸிஹுஜதெ

யோவேஷ்டிதஸிராபுந்தேயோபுந்தேதகூரிணமுக:
 வாமபாதகரஸ்தித்வாதத்வைரகூர்ஸிபுஞ்சதே ௫௯.

(இ - ள்.) எவன் தலையில் துணிசுற்றிக்கொண்டு போஜனம்
 செய்கிறானே-எவன் தெற்குமுகமாக புஜிக்கிறானே, எவன் இடது
 கையையுமிடதுகாலையு முன்றிக்கொண்டு புஜிக்கிறானே-அப்படிப்
 பட்ட போஜனத்தைராகூஸர்கள் செய்கிறார்கள்.

கூவ்யதாஹுநய்யாநா யத்யுஷெஷுவராஜிஜாஃ
 தம்யூஜுஷணயெஷூ ஜாவொரஹகூவ்யஷொஹிஸுஃ

அவ்ரதாஹ்யநதீயாநா யத்ரபைகூசராத்விஜா:
 தம்க்ராமத்தண்டயேத்ரா ஜாசோரபக்தப்ரதேதாஹிஸ: ௬௦.

(இ - ள்.) எந்தக்கிராமத்தில் பிராமணர்கள் விரதங்களை பனு
 ஷ்டிக்காமலும் வேதமோதாமலுமிருக்கிறார்களோ - திருடர்களு
 க்கு அன்னமளித்தவந்த கிராமத்து ஜனங்களை ராஜா தண்டிக்க
 வேண்டும்.

கூதி்யொஹிபுஜாரா ஜநுஸஸவாணிஷ்யுஷணவாநு|
 நிஜிஷ்யுவரவெநுநாநி கதிதிஷ்யுஷணவாயெசு||

கூத்திரியோஹிப்ரஜாரஞ்ஜந்ஸஸ்த்ரபாணி:ப்ரதண்டவாந்
 நிர்ஜித்யபரஸைந்யாநிகூதிதம்தர்மேணபாலயேத் ௬௧.

(இ - ள்.) கூத்திரியன் பிரஜைகளிடத்தில் அன்புள்ளவனாய்
 ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டு சத்துருக்களையடித்து ஜயித்து, பூமி
 யை தர்மத்தால் ரகதிக்கவேண்டும்.

விசுநநடிபாண்டாநிஹுலகூஸுலகூணா
 காரநமஜ்யாமஜநஸூஹி வததிதகூணாஸி
 கவிபூகூரவாநெநநய்யாஹணீமஜநெநநதா
 வெடாகூரவிவாரெணஸூஹிநாகூய்யாவா

விசுநநமத்யமா மஸாநிஹ்யபகூயஸ்யசபகூணம்
 சூர்வநகமயாகமநம்ஸூஹிநிபததிதகூணா
 கபிலாகூரபாநேநப்ராஹ்மணீகமநேநது
 வேதாகூரவிசாரேணஸூஹிநாகூய்யாவம்

கக.

(இ - ள்.) மத்யம் மாம்ஸம் இவைகளை விற்பதாலும் சாப்
 பிடத்தகாதவைகளை சாப்பிடுவதாலும் சேரத்தகாத ஸ்த்ரீகளைச்
 சேர்வதாலும் சூத்திரன் அக்கணமே பதிதனாகிறான். காராம்பக
 ளின்பூல் குடித்தலாலும் பிராமணஸ்த்ரீயைப் புணர்தலாலும் வே
 தாகூரங்களை விசாரிப்பதாலும் சூத்திரனுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும்.

மு த ல் அ த் தி யா ய ம்
 ழ ன் றி ன் று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஐதீவரம்மூலவஸூஸூகூ-ஓவாரங்கூளயாமெ
 பஜ-ஓலாயாரணஸூகூ-வாதுவ-ஓண-ஓயாஸூஜாமதஓ
 தவ்ய வகூரூஜூஹ்வ-ஓரூ வராரஸூரவவொயயா
 அதீபரம்ஹ்ருஹஸ்தஸ்யகர்மாசாரம்கலெளயுகே
 நர்மம்ஸாதாரணம்ஸூகூ-த்யா சாதூர்வரண்யாஸ்ரமாதம்
 நம்பரவகூயாம்யஹம்பூர்வம்பராரவசேயதா

கஉ.

(இ - ள்.) இதின் பிறகு - இந்தகலியுகத்தில் நான்கு வர்ணங்
 ளுக்கும் கிரகஸ்தனுடைய ஆசாரங்களுக்கு முரியதாயும் தர்மம்
 மான ஆசாரமாயும் பொதுவாயுமிருக்கிற-தொழிலை சக்திக்கீடாக
 யிருத்த பராசரவாக்யானு குணமாகவே, முன்னிட்டிச்சொல்லுகி
 றேன்.

ஐதீவரம்மூலவஸூஸூகூ-ஓவாரங்கூளயாமெ
 பஜ-ஓலாயாரணஸூகூ-வாதுவ-ஓண-ஓயாஸூஜாமதஓ

உ.

(இ - ள்.) பஜனம்முதலிய ஆறுதொழிலுடன் கூடிய பிராமணன் பயிரிடுவதையும் செய்துவைத்துக்கொள்ளலாம்.

கூயி தக்யூஸி தஸ்யூரணவ்ஷீவடி-ஓ நயொஜயெசு|
ஹீ நாமுய்யூயி தகீ வவ்யூஷ்விவ்யூ நவாஹயெசு||

கூயி தம்க்ருஸி தம்ஸ்ராந்தம்பலீவர்தநம்யோஜயேத்
ஹீநாங்கம்வ்யாதி தம்க்லீபம்வ்ருஷம்விப்ரோநவாஹயேத் ௩.

(இ - ள்.) பசித்தம் க்ருசித்தம் சிரமப்பட்டுமிருக்கிற எருதை உழக்கூடாது. மேலும் குறைந்த அங்கங்களுடையதும் வியாதியுடன் கூடினதும் விரையடித்ததுமான எருதை பிராமணன் கட்டக்கூடாது.

ஸிராமுநீரூஜ்யவஸூநடி-ஓஷ்வஜி-ஓ து|
வாஹயெஜிவஸஸ்யூய-ஓவஸூ தாநஸூரூஉரெசு||

ஸ்திராங்கம்நீருஜம்த்ருப்தம்ஸூநர்தம்ஷண்டவர்ஜிதம்
வாஹயேத்திவஸஸ்யார்தம்பச்சாத்ஸ்நாநம்ஸமாசரேத் ௪.

(இ - ள்.) அங்கம்பழுதில்லாமலும் ரோகமற்றதும் பசிதாகமற்றதும் கொழுப்புடையதும் விரையடியாததுமிருக்கிற எருதை மத்தியானத்தின் பாதவளையிலுழவேண்டியது - பிறகு அதற்கு ஸ்நானம் செய்துவைக்கவேண்டியது.

ஜவஹ்வாஹ-ஓநவொஜஸூயூயஹ்வஹ்யூவெசு|
வனகூசித்ரூவதூவி-ஓவ்யூநொஜயெதா தகூரூசிஜி||

ஜபம்தேவார்ச்சநம்ஹோமம்ஸ்வராத்யாயம்சைவமப்யஸேத்,
ஏகத்வீத்ரிசதுர்விப்ரந்போஜயேத்ஸ்நாதகாந்த்வீஜஃ ௫.

(இ - ள்.) அப்படியோ பூட்டினதற்கு பிராமணன், ஜபம்செய்தல் தேவதை பூசித்தல் ஹோமம்செய்தல் வேதமோதல் இவைகளைச் செய்யவேண்டியது பிறகு. ஒன்று-இரண்டு-மூன்று நான்கு ஸ்நாதகப்பிராமணர்களுக்கு அன்னம் போடவேண்டும்.

ஸ்யக்யூஷ் தயாக்ஷெத்ரூயாநெஸூஸ்யஜாஜி-ஓதெ|
நிவ-ஓவதூவயஜாஸூக்யூ தூஹீக்ஷாஹ்காரயெசு||

ஸ்வயம்க்ருஷ்டேததாசூத்ரேதாந்யைச்சஸ்வயமார்ஜிதைஃ
நிர்வபேத்பஞ்சயஜ்ஞாம்ஸ்சக்ரதுதீக்ஷாஞ்சகாரயேத் ௬.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானே உழுது பயிர் செய்தாலும் அல்லது வேறொருவர் பயிர் செய்து தான் சம்பாதித்து வந்தாலும். அந்ததானியங்களால் பஞ்சமகாயகம்பங்களைச் செய்யக்கடவன் அல்லது வேறொருவருக்குக்கொடுத்து செய்விக்கக்கடவன்.

சிவாரஸா நவிக்ரெயாவிக்ரெயாயா நுதஸூஜாஃ
விபுரெஸூவ்வியாவுதிஸூணகா ஷாஜிவிசூயாஃ

திலாரஸாநவிக்ரெயாவிக்ரெயாதாந்யதஸ்ஸமாஃ

விப்ரஸ்பைவம்விதாவ்ருத்திஸ்த்ருணகாஷ்டாதிவிக்ரயம் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் - எள்ளு-ரஸவர்க்கங்க ளிவைகளை விற்ற கக்கடாது-அப்படி அவசியம் விற்கவேண்டுமானால் தானியங்களுக்குத் துல்யமாகில் விற்கலாம் இந்த விருத்தி பிராமணனுக்கு உரியது. புல் கட்டைமுதலியவற்றை விக்கிரயம் செய்யலாம்.

ஸூஹணஸூதூஷிங்கூரா நூநூரொஷாஷுவாயாஸி

ப்ராஹ்மணச்சேத்க்ருஷிம்கூர்யாந்மஹாதோஷமவாப்துயாத் எ.

(இ - ள்.) பிராமணன் தானேயுழவு செய்து பயிரிட்டால்மஹாதோஷத்தையடைவன்.

ஸூவதரெணயதாவூதூவாநீஸூஜாவாயாஸி

சூயொஷுவெநகூரெஷுநததெகூரெநவாஹூ

ஸம்வதஸ்ரேணயத்பாபம்மதஸ்யகாதீஸமாப்துயாத்

அயோமுகேநகாஷ்டேநதேதகாஹேநலாங்கலீ அ.

(இ - ள்.) ஒரு வருஷகாலமாய் மதஸ்யங்களைக்கொன்ற சூத்திரன் எவ்வளவு பாபத்தையடைவனோ அந்த பாபத்தை கலப்பையெடுத்த பிராமணன் இலும்பை முனையிற்கொண்ட கட்டையால் ஒரே தினத்தில் அடைகிறான்.

வாஸகோஷூவாநீவூராயஸூகூநிகஸூயா

சூராதாகஷூகூஸூவ வுநூதெஸூஜாமிநஃ

பாஸகோமதஸ்யகாதீசவ்யாதச்சாகூநிகஸ்ததா

அதாதாகர்ஷகச்சைவ பஞ்சைதேஸமபாகிநஃ க.

(இ - ள்.) வலைவீசுகிறவன் - மதஸ்யங்களைக்கொல்லுகிறவன் - வேடன் - பகடிகளைக்கொல்லுகிறவன் தானம் செய்யாமற்பயிரிடுபவன்-இவர்களைவரும் சமமானபாவமுள்ளவர்கள்.

விசர்மசூர்வதேஸூத்ரா த்விஜஸூஸ்ரூஷ்யேயோச்சிதாஃ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தேவைநிரயம்யாந்யஸம்ஸயம்

கச.

(இ - ள்.) பிராமணசக்ரூஷயைவிட்டு சூத்திரன் தனக்கடை
த்த கருமத்தைச்செய்யாமல் விட்டால் ஆயுள்குறைந்தவனாகிறான்
பிறகு நரகத்தையுமடைவான் இதில் ஸம்சய்யில்லை.

உதஸூண-ஃரூவிவண-ஃநாநொஷ்யஜ-ஃஸூநா தநஃ

சதர்ணாமபிவர்ணநாமேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ

(இ - ள்.) நான்கு வர்ணங்களுக்குமிந்த தர்மமேய நாதியா
னது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மு ன் னி ன் னு.

முன்றாவது அத்தியாயம்.

சுதஸூஸூஃபூவக்ஷூரூஜிஜநுநொநொணைதயா|

அதஸூஸூத்திம்ப்ரவக்ஷ்யாமிஜநேநமரணைததா

க.

(இ - ள்.) இனி பிறப்பிலும் இறப்பிலுமுண்டாகும் ஆசைசத்
திற்கு சுத்தி சொல்லுகிறேன்.

உநதூயெணஸூஃபூநிஸூரூஹணாரூஃவெதஸூஃதகூ||

க்ஷூதூயொஃரூஸூரூஹநூஃவெஸூஃஃவஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ||

ஸூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ||

திநதூயெணஸூத்த்யந்திப்ராஹ்மணாஃப்ரேதஸூஃதகூ

க்ஷூதூயொத்வாதஸூரூஹநவைஸ்யஃபஞ்சதஸூரூஹகைஃ

ஸூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ||

உ.

(இ - ள்.) மரணத்தீட்டில் சமாதானைகொண்ட பிராமணன்முன்று
தினத்திலும் க்ஷத்திரியன் பனிரண்டு தினத்திலும் வைச்யன்
பதினைந்து தினத்திலும் சூத்திரன் ஒரு மாதத்திலும் வருத்தபரா
சரர்வாக்கின்படி சுத்தியாகிறான்.

உவாஸூநூதூவிபூரூணாரூஃமஸூஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ||

உபாஸூநூவிப்ராணாமங்கஸூத்திச்சஜாயதே

உ.௨.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சந்தியாவந்தனம் முதலியவற்றை
யனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் சரீரசுத்தியுண்டாகிறது.

(இ - ள்.) மாதாவின் வர்ணம் வெவ்வேறாக விருந்தாலும் (தகப்பன்) அதாவது முலபுருஷனுடைய சமான பிண்டர்களான தாயாதிகள் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் முலபுருஷ வர்ணத்துக்குரிய தீட்டையே யனுஷ்டிக்கக்கடவர்கள்.

காவத தடுககம்மொசுயதாய-வொரா-ஷெணதா|

தாவத்தத்ஸூதகம்கோத்ரேசதூர்த்தபுருஷேணது ௭௨.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொல்லிய அன்னிய வர்ண ஸ்திரீயின் சந்த திக்கு முன்று புருஷன் வரையில் தீட்டிநுந்து நான்காம் புருஷ னில் விடப்படும்.

உயாஅவெஷாஹாதிவ்வொவா தவம்ஸஜி|

தாயாத்விச்சேதமாப்நோதிபஞ்சமோவாத்மவம்ஸஜி: ௮.

(இ - ள்.) தன் வம்சத்தில் பிறந்த ஐந்தாம் தலைமுறைப் புரு ஷனும் பிண்டத்தில் நின்றும் நீக்கப்படுகிறான்.

உதாயெ-ஷாரா துஸூ தணிஸா-வ்வலிவ்வொ|

ஷெஷுதாரஹாஅ-விஸவெதாதிநசுயாசு||

சதூர்தேதஸாராத்ரம்ஸ்யாத்ஷண்ணிஸா-பும்ஸிபஞ்சமே

ஷஷ்டேசதூரஹாச்சத்திஸ்ஸப்தமேதுதிநத்ரயாத் ௯.

(இ - ள்.) புருஷ சந்ததியில் நாலாந்தலைமுறையில் பத்துநா ளா செளசமும் ஐந்தாந்தலைமுறையில் ஆறுநாளும் ஆறாவது தலை முறையில் நாலுநாளும் ஏழாவது தலைமுறையில் முன்றுநாளும் ஆசௌசம்.

ஹுமயிஜாணெவெஷாரஹாஜுததயா|

வாவெவெபுதவஸநுஷெஸடிஸூளவ்விய்யகெ||

ப்ருக்வக்நிமரணைசவதேஸாந்தரம்ருதேததா

பாலேப்ரேதேசஸந்யஸ்தேஸத்யஸ்சௌசம்வீதீயதே ௧0.

(இ - ள்.) மலையிலிருந்துவிழுந்தும் நெருப்புப்பட்டும்பிறந்தாலு ம் தேசாந்தரத்திலிறந்தாலும் அதிகபாலனிறந்தாலும் சந்தியாசி யாயிறந்தாலும் ஸ்நானமாத்நிரத்தால் சுத்தி.

ஷெஸாஹாஜு-கீகஸி-தமொசுஸூ-யெதயஜி|

நசூராசுஷெஹாரா துஸூஷெஸாநெநஸூ-யி-கி||

தேஸாந்தரம்ருதக் கச்சித்ஸகோத்ரஸ்ருயதேயதி
நதிராத்ரமஹோராத்ரம்ஸத்யஸ்நானேநஸுத்யதி கக.

(இ - ள்.) சமான கோத்திரன் தேசாந்திரத்தி லிறந்ததாகக்
கேள்விப்பட்டால் அதாவது ஒருவருஷமானபிறகு கேள்விப்பட்
டால் மூன்றுநாளாயில்லை. ஒருதினமுமில்லை. அப்பொழுது ஸ்நான
மாத்திரத்தால்சுத்தி.

ஈஜாதஹாயெவாபாயெவமஹ-ஃஅநிஸ்யுதாஃ|
நதெஷாமிஸுஸாரொநாநாஸௌவநொநாக்ரீயா||

அஜாததந்தாயேபாலாயேசகர்ப்பாத்விநிஸ்ருதாஃ
நதேஷாமக்ரிஸம்ஸ்காரோநாஸௌசம்நோதகக்ரியா கஉ.

(இ - ள்.) பல்முளைக்காத குழந்தைகளுக்கும் கர்ப்பத்திலிருந்
து நமுவிபிறந்த சிசுக்களுக்கும் அக்ரி ஸமஸ்காரம்கிடையாது தீட்
டுமில்லை. தர்ப்பணமுமில்லை.

யஜிமஹை-ஃஅவிவஹெஷஸுவதெவாவியொஷிதஃ|
யாவநாஸுஸ்யுதொமஹை-ஃஅநிநொதாவதஸுஸுதகஃ||

யதிகர்ப்போனிபத்யேதஸ்ரவதேசாபியோஷிதஃ
யாவந்மாஸம்ஸ்த்திதோகர்ப்போதிரம்தாவத்துஸுஸுதகம் கங.

(இ - ள்.) கர்ப்பம் கலைந்தாலும் ஸ்ரவித்தாலும் அந்தகர்ப்பம்
எத்தனைமாஸமிருந்ததோ அத்தனைநாள் அதின்மாதாவுக்கு ஆ
செளசம்.

ஸுஷதஸு-ஃஅஷுவதூரவஃவாத்விவஹெஷஸுயொஃ|
ஈதஹய-ஃஅஸுஸு-ஃஅநிஸ்யுதூஸாஹஸுஸு-ஃஅஷுவதகஃ||

ஆசுதூர்தாந்பவேதஸ்ரவஃபாதஃபஞ்சமஷஷ்டயோஃ
அதஹர்த்வம்ப்ரஸுஸு-ஃஅஸுஸு-ஃஅநிஸ்யுதூஸாஹஸுஸு-ஃஅஷுவத கச.

(இ - ள்.) நாலுமாதத்தில் கர்ப்பமழிந்தால் ஸ்ராவமென்றும்
ஐந்து ஆயில் பாதமென்றும்பெயர் அதின்பிறகு பிரஸவமென்
னப்படும் அப்பிரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆசெளசம்.

ஈஜாதெநாஜாதெவக்யுதவஹெஷஸுஸு-ஃஅஷுவத
ஈயிஸுஸு-ஃஅஷுவதஹை-ஃஅநிஸ்யுதூஸாஹஸுஸு-ஃஅஷுவதகஃ||

தந்தஜாதேதஜாதேசக்ருதகூடேசஸம்ஸ்த்திதே
அக்ரிஸம்ஸ்கரணேதேஷாம்திராத்ரமஸு-ஃஅஷுவத கடு.

(இ - ள்.) பல்முனைத்தவனா யிருந்தாலும் அவனுக்குப் பின் பிறத்தவன். (அதாவது) பல்முனையாதவனா யிருந்தாலும் செள ளம் செய்யப்பட்டவனா யிருந்தாலும் அவன் மரணமடைந்தால், அவனுக்கு அக்ரிஸம்ஸ்காரம்செய்தால் ஞா திகளுக்கு முன்றுநாள் ஆசௌசம்.

சூடிஹஜநநஸூடிசூயநிவாநெநுஸிகீகியா|
சூராசூலாபுதாஹேஸாஹூஸராசூடிதீவரா||

ஆதந்தஜந்மநஸ்ஸத்யஆசூடாந்நைஸிகீக்ரியா
தீரிராத்ரமாவ்ரதாதேஸாத்தஸராத்ரமதஃபரம்

கசு.

(இ - ள்.) ஜனனம்முதல் பல் முனைக்கும்வரையில் ஸத்ய சுத்தி. அதுமுதல் செளளம்வரையில் ஒருதினம் ஆசௌசம். அது முதல் உபநயனம் செய்யும்வரையில் முன்றுநாள் தீட்டு. பிறகு பத்துநாள் தீட்டு.

ஸூஹூஸாஸீஸூஹேயெஷாஹூயநெதஹூதாஸநஃ|
ஸவகஃஹநகூரநிநெதஷாஹூயநெதகஹவெசு||

ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹேயேஷாஹூயநெதசஹூதாஸநஃ
ஸம்பர்க்கஞ்சநகூர்வந்திநதேஷாஹூயநெதகஹம்பேவத்

கஎ.

(இ - ள்.) பிரமசாரியும் - எவன் அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறா னோ, அவனும் தீட்டுக்காரரிடத்தில் சேராமலிருந்தால் அவர்களுக் குத் தீட்டில்லை.

ஸவகஃஹூயநெதஷிவெஷாஹூயநெநூரணெதயா|
ஸவகஃஹூயநிவ்யுதஸூநெவ்யுதஹேநவவஹூயநெதகஃ||

ஸம்பர்க்காத்நூஷ்யதேவிப்ரோஜநநேமரணேததா
ஸம்பர்க்காச்சநிவ்ருத்தஸ்யநப்ரேதம்நைவஸூயநெதகம்

கஅ.

(இ - ள்.) தீட்டுக்காரர்களோடு சேர்வதனால் பிராமணன் பிறப்பிலு மிறப்பிலும் தீட்டுடையவனாகிறான். சேர்க்கையை விட் டவனுக்கு ஜனனமரண செளசங்கள் கிடையா.

ஸிவீநகோஸகாவெஷாஹூயநெநூரணெதயா|
நாஜநஸூயாசூயாஹேஸாஹூயநெதஷாஹூயநெதகஃ||

ஸவ்யுதஸூயநெதஷாஹூயநெதஷாஹூயநெதகஃ|
நாஜஸூயநெதகஃநாஸூயநெதஷாஹூயநெதகஃ||

உடியெதாநியெநடிநெருதெவியெபூநிநிதி
 தயெவஜவியிடிபுஷ்யயாகாநெநஸுயுகி||

ஸிப்பிந:காருகாவைத்யாதாஸீநாஸாச்சநாபிதா:
 ராஜாநஸீரேராதிரியாச்சைவஸத்யஸ்சௌசா:ப்ரகீர்த்திதா: ௧௧.
 ஸவ்ரதஸ்ஸதரபூகச்ச ஆஹிதாக்கிச்சயோதவிஜ:
 ராஜஞ்சச்சஸூககம்நாஸ்தியஸ்யசேச்சதிபார்த்திவ: ௨0.
 உத்யதேநாநிதநேநாநேஆர்தோவிப்ரோநிமந்திரித:
 ததைவருஷிபிர்த்ருஷ்டம்யதாகாலேநஸுத்யதி ௨௧.

(இ - ள்.) சித்திரவேலை செய்கிறவன் சமயல்காரன் வைத்தி யர்கள் தாஸிகள் வேலைக்காரர்கள் ராஜாக்கள் சரோதிரியர்களிவர் கள் தந்தந்தொழிலைச் செய்யுங்காலத்தில் சுத்தர்கள். பின்னும் யக்யத்தில் சங்கல்பித்தவனும் யக்யம்செய்கிறவனும் அக்யா தானம் செய்தவனும் அரசன் தன் கருமம்முடியக் கேறின்வனும் ஆசௌசிகளல்ல. யுத்தத்தில்சென்ற அரசனும் தானங்களில் பிர வேசித்தவனும் ஆபத்தையடைந்தவனும்நிமந்திரணம் சொல்லப் பட்டவனும் அப்பொழுது சுத்தர்கள். பிறகு அவரவர்களுக்கு விதித்தகாலத்தில் தீட்டுநீங்கும்.

புஸுவெமுஹஜெயீதநகூரூதகூராயஜி|
 ஊஸாஹாஹுயுதேராதாக்வமாஹுவிதாஸுலி||

ப்ரஸவேக்ருஹமேதீதுநகூர்யாத்ஸங்கரம்யதி
 தஸாஹாச்சத்யதேமாதாத்வவகாஹ்யபிதாஸுகி: ௨௨.

(இ - ள்.) ஜனனசௌசத்தில் கிரகஸ்தனான பிதாவானவன் பிரஸவித்தவளோடுசேராமலிருந்தால்ஸநானத்தாற்சுத்தனாகிரான் மாதாவானவள் பத்துநாளில் சுத்தியடைகிறாள்.

ஸுவெ-ஷாஸாஸாவஜாஸளஹூதாவிதேதூஸுஸூககூ|
 ஸூககூராதூரெவஸூஜாவஸூஸூவிதாஸுலி||
 ஸர்வேஷாமஸாவமாஸௌசம்மாதாபித்ரோஸ்துஸூககம்
 ஸூககம்மாதூரேவஸ்யாத்பஸ்ப்ருஸ்யபிதாஸுகி:

(இ - ள்.) மரணநிமித்தமானவாசௌசத்தில்ஜனூதிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களுக்கும் கர்மாதிகாரமற்ற தீட்டுஉண்டு ஜனன

சௌசத்தில் தொடக்கடாததீட்டு மாதாவுக்கேயுள்ளது பிதா
ஸ்நானம்செய்தால் சுத்தனாகிடுன்.

யழிவத் துர்வாபுவாதுதாயாஸ்ஸம்ஸர்க்கம்குருதே தத்விஜி
வாதுதகம் துவ்வெதுவாயுயழிவிபுஷ்டம் மவிசு||

யதிபத்ந்யம்ப்ரஸாதாயாஸ்ஸம்ஸர்க்கம்குருதே தத்விஜி
ஸாதகந்துபவேத்தஸ்யயதிவிப்ரஷ்டங்கவித் ௨௪.

(இ - ள்.) பிரஸவித்த பத்னியை ஸ்பர்சித்தால் சகலசாஸ்திரந்
தெரிந்தவனாகிலும் பத்துநாள் தீட்டுள்ளவனாவான்.

ஸவக்ஷா ஜாயதெதொஷாநாந்யோஷாஷாலிவெசி
தஸா தவ்யுயதெநஸவக்ஷவஜ்யெ ஸ்யஃ [ஜெ

ஸம்பர்க்காஜாயதேதோஷாநாயோதோஷாஸ்திவைத்வி
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நெநஸம்பர்க்கம்வரஜயேத்புத: [ஜெ

(இ - ள்.) பிரஸவித்தவளை ஸ்பர்சிப்பதால் பிராமணனுக்குத்
தீட்டுண்டு. ஜனனத்தில் வேறுவிதமான தீட்டுகிடையாதுஆதலால்
எவ்விதத்திலாகிலும் பிரஸவித்தவளை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது.

விவாவோ தவயெ ஜஷகும் தராஜு தவாதுகை
வாதிரஸாக்ஷி தம்ஷுஷுஷ்யாநம் நஷுஷுகி||

விவாவோ தஸவயஜேஷுத்வந்தராம்நுதஸாதகே
பூர்வஸங்கல்பிதம் த்ரவ்யம்தீயமானம்நதுஷ்யதி ௨௬.

(இ - ள்.) விவாகம் உத்ஸவம்யக்யமிவைகளில்நடுவில் ஆசௌ
சம்வந்தாலும் தீட்டுக்குமுன் சங்கல்பித்ததிரவியங்களுக்குத்தீட்டு
க்கிடையாது.

ஸஹா துஷஸாஹஸ்யவாநஜைரணஜநநீ
தாவத் துர்வாபுஷுஷிவ்வாயாவது துர்வாபுஷுஷிவ்வாயு||

அந்தராதுதஸாஹஸ்யபுநர்மரணஜநம்
தாவத்ஸ்யாதஸாஸிரிவீப்ரோதாவத்தத்ஸ்யாதிரிந்யம் ௨௭.

(இ - ள்.) பத்துநாளையதீட்டின் நடுவில் மறுபடி ஆசௌசம்
நேர்ந்தால் முன் தீட்டுமுடியும்வரையில் அசுத்தனாவான்.

ஸுஹணாயெஷிவநாநாஷ்வீமோமுஹணைதபா
ஸுஹவெஷுஷிவ்வாயாவது துர்வாபுஷுஷிவ்வாயு||

ப்ராஹ்மணூர் தேவி பந்நாநாம்பந்தீ கோக்ரஹணே ததா
ஆஹவேஷு விபந்நாநாமேகரா த்ரமஸௌசகம் உஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் நிமித்தமா யிறந்தவனுக்கும் காராகிரு
கத்திலும் மாட்டினாலு மிறந்தவனுக்கும் யுத்தத்தி லிறந்தவனுக்
கும் ஒருதினம் தீட்டு.

ஆவிஷ்ணவா ருஷளவொகெவஸுய-ஷ்ணவஹி தள;
வாரிவ்யூரெய்யாமயுகூரணவாவிஷ்வஹதஃ||
த்வானிமௌபுருஷளலோகேஸூர்யமண்டலபேதிநௌ
பரிவ்ராத்யோகயுக்தச்சரணேசாபிமு கோஹத:

(இ - ள்.) உலகத்தில் யோகத்தினால் சித்தியடைந்தவனும் யுத்
தத்தில் திரும்பாம லிறந்தவனுமாகிய இருவருமே சூரியமண்ட
லத்தைப் பிளந்துசெல்லுகிறவர்கள்.

யத்யத்யஹதஸூரஸூத்ரூஷிவாரிவெஷ்டி தஃ|
கக்ஷயூரநஹதெவொகாநுஷிகீஸம் நஹாஷுதஃ||
யத்ரயத்ரஹதஸூரஸூத்ரூபி:பரிவேஷ்டி த:
அக்ஷய்யாந்லபதேலோகாந்யதிக்லீபம்நபாஷதே ௩௦.

(இ - ள்.) சத்துருக்களால் சூழப்பட்டு பயந்த வார்த்தைகளைச்
சொல்லாமல் சூரணவன் எந்தெந்தவிடத்திலிறப்பினும் அவன்,
குறைவற்ற மேலுலகங்களை யடைகிறான்.

யஸுஹமெஷுஹெவெநுஷுவிஷ்யவதுஸுஹதஃ|
வாரித்ராதுஹயாமெஹதவக்ரதுஹமஹவெஷ||
யஸ்துபக்நேஷுஸைந்யேஷுவிப்ரவத்ஸுஸமந்தத:
பரித்ராதுமயதாகச்சேத்ஸசக்ரதுபலம்லபேத் ௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் சைன்யங்களடிபட்டு நாலுபக்கமும் ஒடுங்
காலத்தில் எந்தச்சூரன் அவைகளை ரக்ஷிக்கச்செல்கிறானோ அவன்
யாகஞ்செய்தபலனையடைவான்.

யஸூஷெஷுதம்மா த்யுஸூரஹயஷ்டிஷி:
ஷெஷுநூஸுதவீரஹாந்திவரஹதிவ||
யஸ்யசேதக்ஷதங்காத்ரம்ஸூமுத்கரயஷ்டி பி:
தேவகந்யாஸ்துதம்வீரம்ஹாந்திசரமந்திச ௩௨.

(இ - ள்.) எவனுடைய சரீரம் யுத்தத்தில் பாணம் எறிதடிவளைதடிகளால் வெட்டுண்டதோ அந்தச் சூரனைத் தேவகன்னிகைகள் கொண்டுபோய் ரயிக்கிறார்கள்.

ஹேவாமநாஸஹஸ்யாணிஸ-ரூராயொயநஹதஃ|
கூராரணாஃப்யாயாவநிஜஹத-பாஜெதிவ||

தேவாங்கநாஸஹஸ்ராணிஸ-ரூமாயோதநேஹதம்
த்வரமாணாஃப்ரதாபந்திமமபர்தாமமேதிச

கூட.

(இ - ள்.) யுத்தத்திலிறந்த சூரனைக்குறித்து அனேகம் தேவகன்னிகைகள் இவ்வெனைக்கு நாயகன் எனக்கு நாயகனென்று பரபரப்புடன் ஓடுகிறார்கள்.

யம்யஜ்ஜஸுஹெவஸவஸாவவிப்யா|
ஸுஹெ-ஹிணாவாச்யயெயவயாதி||
கூணெநயாஹெவஹிதத்யூராரஃ|
பூணாநுயஹெஷுபரிதஜஜஃ||

யம்யஜ்ஜஸுஹெவஸவஸாவவிப்யா
ஸ்வர்க்கைஹிணாவாத்ரயதைவயரந்தி
கூணெநயாந்த்யேவஹிதத்ரவீரஃ
ப்ராணநஸுயுத்வேஷுபரித்யஜந்தஃ

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் சுவர்க்கத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அனேகம் யாகங்களாலும் எவ்வண்ணமாக எந்த வுலகத்தையடைகிறார்களோ? அவ்வண்ணமாகவே கூணப்பொழுதில் சூரர்கள் நல்ல யுத்தங்களில் பிராணன்களைவிட்டு அவ்வுலகங்களை யடைகிறார்கள்.

ஜிதநஹஹெதகூஜ்ஜெதநாவிஸுராமநா|
கூணயுஸிநிகாயெஸிநாவினாரணெரணெ||

ஜிதநலப்யதேதலகூமீர்ம்ருதேநாபிஸுரங்கநா
கூணத்வம்ஸிநிகாயேஸ்மிந்காசிந்தாமரணேரணே

கூடு.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் ஜயித்தவன் சம்பத்தடைகிறான்; இறந்தவன் தேவகன்னிகையை யடைகிறான்; கூணப்பொழுதில் நாசமடைகிற விந்தச் சரீரத்தில் மரிக்கிறதிலும் யுத்தம் செய்வதிலும் என்னசந்தேகம்.

ஐவாடிசெயொராயிரஸ்யவதஞ்சு|
 யடிபாஹவெதுவ்யுவிசெவ்வகா||
 தவெதாடிவாநெநகிராஸ்யுதுவ்யு||
 ஸம்முதாயெஜாவியிவஹுடிவ்யு||
 லலாடதேஸேருதிரம்ஸ்ரவத்யத்
 யத்யாஹவேதுப்ரவிஸேச்சவக்தரம்
 ததீஸாமபாநேநகிராஸ்யதுல்யம்
 ஸம்க்ராமயஜேஞ்சிதிவச்சத்ருஷ்டம்

௩௧.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் நெற்றியிலடிபட்டு ரக்தம்வாயில் பெரு
 சினால் யுத்தமாகிற யாகத்தில் விதிக்கப்பட்ட சோமபானத்தேநா
 டி இவன்திறத்திலொக்கும்.

ஸநாயஸ்யாஹணவ்யுத்யெவஹநிஜீஜாதயஃ|
 வடிவடிவயஜுஹஜாநுவஞ்ஞாஹநிதெ||
 நவெதஷாஸுஹகிவிதாவ்வாஸுஹகஜ்-ணா||
 ஜவாவமாஹநாதஷாஸடிஸுளஹ்விய்யதெ||
 அநாதம்ப்ராஹ்மணம்ப்ரேதம்யேவஹந்தித்விஜாதயஃ
 பதேபதேயஜஞுபலமாநுபூர்வ்யால்லபக்திதே
 நதேஷாமஸுபம்கிஞ்சித்பாபம்வாஸுபகர்மணம்
 ஜலரவகாஹநாததேஷாம்ஸத்யஸ்யெளசம்விதீயதே

௩௨.

(இ - ள்.) யாதொரு பிராமணன் அனாதரவாயிருக்கிற பிரா
 மணப்பிரேதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுபோகிறானே அவன் வரிசை
 யாக அடிகள் தோறும் யாகபலத்தையடைகிறான். அவர்களுக்கு
 நல்ல காரியத்தைச் செய்தமையால் அசுபமும் பாவமுமில்லை.
 ஸ்நானம்செய்த மாத்திரத்தில் அப்பொழுதே யவர்களுக்குச் சத்தி
 யுண்டாய்விடும்.

ஸஸமொத்யுஷஸ்யஸ்யவ்யுதீஹஞ்ஞாதீஜாதயஃ|
 வஹிக்ஷாஹஹிக்ஷாஹவ்யாணாயாநெநஸுயுதி||

அஸகோத்ரமபந்தும்சப்ரேதீபூதம்த்விஜோத்தமம்
 வஹித்வாசதஹித்வாசப்ராணயாமேநஸுத்யதி

௩௩.

(இ - ள்.) தனக்கு ஞாதியில்லாதவனாயும் பந்துவில்லாதவனா
 யும் இறந்துபோன பிராமண சிரேஷ்டனை எடுத்தும் கொளுத்தி
 யும் பிராணயாமஞ்செய்து சத்தனாகிறான்.

கநமஜெஹ்யாவெபுதஜாதிஜஜாதிரெவவா|
 ஸாக்ஷாவெஹஸ்யஷாமிவ்யதவ்யாஸுவிஸுயுகி||

அநுகமயேச்சயாப்ரேதம்ஜ்ஞாதிமஜ்ஞாதிமேவவா
 ஸ்நாத்வாஸேசலம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்நிம்க்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்.) ஞாதியாயினும் அல்லாதவனாயினும் இறந்தவனைப்
 புத்திபூர்வமாய்ப் பின்சென்றால் துணியுடன் ஸ்நானம்செய்து அக்
 னியை ஸ்பர்சித்தும் நெய்யைக்குடித்தும் சுத்தஞுகிறான்.

க்ஷத்ரியம்நுதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணேயோநுகச்சதி
 ஏகாஹஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

க்ஷத்ரியம்நுதமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணேயோநுகச்சதி
 ஏகாஹஸுசிர்யூத்வாபஞ்சகவ்யேநஸுத்யதி

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணனாயினும் இறந்த க்ஷத்திரியனை அறி
 யாமல் அநுகமனம் செய்தால் ஒருதினம்தீட்டிநுந்து பஞ்சகவ்
 யத்தைப் சாப்பிட்டுச் சுத்தியடைகிறான்.

ஸவ்வாவெஸுஜஜாநாஜாஹணொயொநமஹதி|
 க்யக்ஷாஸளஹிராதுவ்யாணாயாஜாநுஷ்வாஹரௌ||

ஸவம்வாவைஸ்யமஜ்ஞாநாத்ப்ராஹ்மணேயோநுகச்சதி
 க்ருத்வாஸளசம்த்விராத்ரஞ்சப்ராணாயாமாந்ஷடாசரேத்

(இ - ள்.) எந்தப்பிராமணன் தெரியாமல் வைசிய பிரேதத்தை
 ப்பின்செல்கிறானே; அவனிரண்டுநாள் தீட்டிவிருந்து பிராணயா
 மஞ் செய்யவேண்டும்.

வெபுதீஹததயஸுஹ்யவ்யாஹணொஜாநஹஸுஹி|
 கநமஜெஹ்யஜாநுத்ரிராதுஸுஹிஹவெசு||
 திராநெதுததீவெஹணெஹீமக்ஷாஸுஹ்யமா|
 வ்யாணாயாஸுதக்யக்ஷாவ்யதவ்யாஸுவிஸுயுகி||

ப்ரேதிபூதநுயஸுஹ்யதம்ப்ராஹ்மணேஜ்ஞாநதூர்பலஃ
 அநுகச்சேந்நீயமாநம்த்ரிராத்ரமஸுசிர்யூத்வாத்
 த்ரிராத்ரேதுததீபூர்ணேநதிங்கத்வாஸமுத்ரகாம்
 ப்ராணாயாமஸுதம்க்ருத்வாக்ருதம்ப்ராஸ்யஸுத்யதி

(இ - ள்) எந்தப்பிராமணன் அறிவற்றவனாய் சூத்திரப் பிரேத ததைப் பின்செல்கிறானே; முன்றுநாள் தீட்டிருந்து அம்முன்று நாளும் நிறைந்தபின் சமுத்திரம் சேர்கிறநதியையடைந்து நூறு பிராணபாமம் செய்து நெய்யைச்சாப்பிட்டுச் சத்தனாகிறான்.

விநிவத-யஜாஸ-ஓஜாஉஉகாஜூ-வவ்யி-தா:|
 ஶிவஜெயுஜா-நாமஜைவ-பாணஷயஜ-ஸு-நாத-நஃ||

விநிவர்த்யதாஸ-ஓத்ரஉதகாந்தமுபஸ்-திதா:
 த்னிஜைஸ்ததாநுகந்தவ்யாஹ்யேஷதர்மஸ்ஸநாதந: சடு.

(இ - ள்.) சூத்திரனுக்குத் தீட்டுக் கழிந்தபின் அவனைப் பின் செல்லலாம். இது அனாதியான தர்மம்.

முன்றுவது அத்தியாயம்
 மு ற் றி ற் று.

ஆசாரகாண்டம் ஸம்பூர்ணம்.

ஆசார ஸங்கிரகம்.

இங்கு பராசரபகவான், ப்ராஹ்மண சூத்திரிய வைஸ்ய சூத் திரர்களுக்கிற நான்கு ஜாதிகளுக்கும், மநு, யாக்யவல்கியர், கௌதமர், சங்கர், முதலிய பூர்விகர்கள் கூறிய ஆசாரங்களை இக் கலியுகத்தில் அநுஷ்டானம்செய்வது அரிதென்று விசாரித்து, கடினமான அக்கர்மாசாரங்களைச்செய்யச் சக்தியற்றவர்களாய், ஆகையாலவைகளைவிட்டு வேறு ஸுலபதர்மங்களை யறியாமல் அக்கியான கூபத்தில்விழுந்து ஜாதிப்ரஷ்டர்களாய்ப் போகிற இந் நான்குவர்ணஸ்தர்களிடம் பரமகிருபையினால், இவர்களை நல்வழி யடைவிப்பிக்கக்கருதி, இக்காலானுகுணமாகவும் இவர்கள் சக்திக் கனுகுணமாகவும், மேலுலகங்களை யடைவிப்பிக்கத் தக்கவைகளு மானவர்களுள் பராசரங்களை இந்த பராசரஸ்மிருதியையிட்டு வெளி யிட்டருளினார். அந்த ஆசாரங்களில் மநுமுதலிய முன்னோர் கூறி யதாய், இக்காலத்திலும் ஸுலபமாகச் செய்யத் தக்கவைகளான ஆரங்களை அந்தந்த தர்மசாஸ்திரங்களினால் கண்டுகொள்வர்களு ள்று அவ்வாசாரங்களை விட்டுவிட்டு, இக்காலத்தில் செய்யமுடி

யாததாக பெரியோருரைத்த சில ஆசாரங்களுக்கு மாத்திரம் பதி
லாக சில ஆசாரங்களை மொழிந்தனர். ஆகையாலிங்குமநுமுதலிய
வர்களின் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறிய ஆசாரங்களையும் அனைவரும்
ஸூகமாக வழிந்துகொள்ளும்படி ஸங்கிரகமாகச் சொல்லப்படு
கின்றன.

பிராதஃகாலத்தில்தெய்யவேண்டிய கிருத்தியங்கள்—ஸூர்யோ
தயத்திற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முந்தினகாலம் உஷஃ காலமென்
றும் பிராம்மமுகூர்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்போது ர
ஜோகுணமும் தமோகுணமும் கீழ்ப்பட்டு ஸத்வகுணம் தலையெ
டுத்திருக்கும். ஆகையால், மனம் நிர்மலமாய்த் தத்வத்தை யுள்ள
படி யழிகைக்கும் தியானிக்கைக்கும் யோக்யமான அக்காலத்தில்
படுக்கையில் நின்றுமெழுந்திருந்து ஸ்ரீஹரிஃ என்று மூன்றுதரம்
பகவந்நாமத்தை அநுஸந்தித்து, பின்பு வலதுகாலை முந்துற பூமி
மேல்வைத்து படுக்கையைவிட்டெழுந்திருந்து ஜலபாதையை நிவ்
ருத்திசெய்துகொண்டு கைகால்களை முழங்கை முழங்கால்வரை
யில் சுத்திசெய்துகொண்டு வாயில் நாற்றம்போமளவும் வாயைத்
தேய்த்துக்கொப்பளித்து கண்களிலும் மூக்கிலுமுள்ள மலங்களைப்
போக்கிக்கொண்டு ஆசமனம்செய்து, பின்பொரு சுத்தமான இட
த்திலாஸநமிட்டு அதில் கிழக்குமுகமாயுட்கார்ந்து, தன்னுடைய
ஆசாரியன்முதலாக ஸ்ரீமந்நாராயணன்வரையிலுள்ள குருபரம்ப
ரையை யநுஸந்தித்துப் பிறகு மாம்ஸம், இரத்தம், மஜ்ஜை, எலு
ம்பு, நரம்பு முதலிய நிஹீநவஸ்துக்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும்,
மல மூத்திரங்களினால் நிறைந்தும் அதிஹேயமாயிருக்கிற இச்சரீ
ரத்திலுடைய தூர்க்குணத்தையும், இதுவரையில் வினாயக்கழிந்து
போன காலத்தையும் நினைத்து ஜுகுப்ஸையையடைந்து ஸர்வே
ஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும். அவன் தசாவதார
ங்களெடுத்து சேதேனாஜஜீவனார்த்தமாகச் செய்தருளிய அதிமா
னுஷசேஷ்டிதங்களையும், அவன் விஷயமான ஸ்தேதாத்திர பாடங்
களையும் மநுஸந்தித்து நிர்மலாந்தக்கரணாய் அநந்தரமெழுந்திருந்
து, கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம் பூ, சித்திரம், தேவாலயம், ஸூமங்
கலி, நல்லமாளிகைகள் முதலியரம்ணியமான வஸ்துக்களைப்பார்க்கக்
கடவன். அசுத்தமாய், விகாரமாயிருக்கிற எஸ்துக்களைப் பார்க்கக்
கூடாது. அதன்பின், ஊருக்கு வாயுமுலையில் நூறுகஜம் தூரம் அப்
புறம்போய்த் தலையில் துனியைச்சுற்றிக்கொண்டு பூனூலைக் கண்

வஸ்திரம் தரித்தல்—பிராமணன் வெண்வஸ்திரமும், சூத்திரியன் சிவப்புவஸ்திரமும், வைசியன் மஞ்சள்வர்ண்: மானவஸ்திரமும், சூத்திரன்கறப்பு வஸ்திரமும் தரிக்கவேண்டும். பிரம்மசாரியும் சன்னியாசியும் சச்சமில்லாமலும், கிரகஸ்தனுந் வாநப்பிரஸ்தனும் கச்சத்தோடும் அக: "வில்வஸ்திரம் தரித்து மேல் உத்தரீயம் தரிக்கவேண்டும். கௌபீனமல்ல: த: ஒரு கர்மத்திற்கும் உபயோகிக்கமாட்டான். வஸ்திர மில்லாவிட்டால் வெண்கம்பளம்: பட்டு, நார்மடி இவைகளைத் தரிக்கலாம். அனந்தரம் ஊர்த்வபுண்டரம் தரிக்கவேண்டும்.

ஊர்த்வபுண்டரம் தரித்தல்—வெண்மிருத்திகையினால் ஹரிபாதாக்ருதியாகவும் இடையுள்ளதாகவும் பாதமுள்ளதாகவும் ஊர்த்வபுண்டரத்தைத் தரிக்கக்கடவன். அதின் நடுவில் ஹரித்ராசூர்ணத்தினால் தீபரேகைபோல ஸ்ரீசூர்ணமும் தரிக்கவேண்டும். முகத்தில் நாஸிகாமூலம் முதல் நெற்றிக்கட்டுவரையிலும், வயிற்றின் மத்தியத்திலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் பத்து அங்குலமும், மார்பிலும் இரண்டு புஜங்களிலும் எட்டு அங்குலமும் கண்டத்தின் மத்தியிலும் அதற்கு வலது இடது புறங்களிலும் நாலு அங்குலமும், முதுகிலும் பிடரியிலும் நாலு அங்குலமும் பிரமாணம் இருக்கவேண்டும். மிகுந்ததை சிரஸில் துடைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதின் மந்திரங்களை ஆர்ஷிகங்களில் கண்டுகொள்க. அதன்பின் துளஸீ நளிநாகூமாலையையும் பவித்திரங்களையும் நாபியளவாகக் கழுத்தில் தரிக்கவேண்டும். ஊர்த்வபுண்டரமில்லாதவன் ஒரு வைதிககர்மத்திற்கும் யோக்கியனாக மாட்டான். பின்பு ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும்.

ஸந்தியாவந்தன விதி—எந்த வைதிககாரியங்க ளாரம்பித்த போதிலும் அதற்காதியிலு மந்தத்திலும் ஆசமனம் இரண்டாவ்ருத்தி செய்யவேண்டும். அது ச்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இரண்டுவகை. த்வாதசநாமங்களினால் செய்கிறது ச்ரௌதம். இருபத்துநாலு நாமங்களினால் செய்கிறது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ரோத்ராசமனமென்றும் நேத்ராசமனமென்றும் வேறுவிதமான ஆசமனங்களும் உண்டு. அவைகள் யோக்யமான ஜலமில்லாதகாலத்தில் செய்யவேண்டியவைகள் கௌணங்கள் பிரணவத்தைச் சொல்லி வலதுகாதைத்தொடுதல் ச்ரோத்ராசமன மென்றும். ஜலத்தினால் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ளல் நேத்ராசமனமென்றும்

பெயர். பிராணயாமமென்பது ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாயத்திரி சிரஸ்ஸுக்களோடு கூடிய மந்திரங்களை மனஸ்ஸில் மனனம் செய்து கொண்டு ஒருதரத்தினால் ரேசகம் (இடதுமுக்கில் நின்று மூச்சை வெளியில்விடுதல்) மற்றொருதரத்தினால் பூரகம் வலது முக்கினால் (மூச்சை இழுத்தல்) மற்றொருதரத்தினால் கும்பகம் (மூச்சையடக்கல்) செய்து பகவானை தியாசித்தல், இதுமுதலாக ஸந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும், உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன்னும், ஸாயங்காலம் அர்த்தாஸ்தமயமாகிற ஸமயத்திலும், மத்தியான்னத்தில் ஸூரியன் உச்சியிலிருக்கும்போதும் செய்துபின்பு, உதயத்தில் ஸூர்யோதயத்தில் உபஸ்தானத்தையும், ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்போது உபஸ்தானத்தையும் செய்யவேண்டும்—ஆசமன மென்பது பசுவில்காதுபோல் கையைவைத்துக்கொண்டு (அதாவது - நடுவிரலின் இரண்டாவது கணுவில் கட்டைவிரலின்றனியை அமர்த்தி) அதில் உளுந்து அமருமளவான தீர்த்தத்தை எடுத்து, அச்யுதாயநமஃ, அநந்தாயநமஃ கோவிந்தாயநமஃ என்கிறமுன்று மந்திரங்களைச் சொல்லி முன்றுதரம் அந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு இரண்டுதரம் முகத்தைத்துடைத்து கையையலம்பி கேசவாதித்வரதச நாமங்களினால் இரண்டு தாடைகள் இரண்டு கண்கள் இரண்டு முக்குகள் இரண்டு காதுகள் இரண்டு புஜங்களை, கட்டைவிரல் பலித்திரவிரல் சுட்டிக்காட்டும்விரல் சுண்டி விரல் நடுவிரல்களால் தொண்டு ஐந்து விரல்களினாலும் நாபியையும் சிரஸ்ஸையும் தொடவேண்டியது.

ஸந்தியாவந்தனம், ஈரவஸ்திரத்தோடிருந்தால் முழங்காலளவு ஜலத்தில் நின்றுகொண்டுமீ உலர்ந்த வஸ்திரத்தோடிருந்தால் ஜலக்கனாயில் உட்கார்ந்தும் செய்யவேண்டும். அர்க்கியபிரதானம் செய்யும்போது இரண்டு கட்டைவிரல்களையும் கையிலுள்ள ஜலத்தில் படாமற்படி வேறாகத்தூக்கி வைத்துக்கொண்டு காயத்திரியைச் சொல்லி அந்த ஜலத்தை ஜலத்திலே தூக்கிவிடவேண்டும். நடுவேகைகளை வெவ்வேறாக விடக்கூடாது, ஜபம்செய்யும்போது நாய்முதலிய அசுத்த வஸ்துக்களைப்பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூரியன் அக்கினிமுதலியவைகளைப்பார்த்துசுத்தனாகவேண்டும். காலையில் நின்றுகொண்டும் ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டும் ஜபம் செய்யவேண்டும். மத்தியான்னத்தில் எப்படியாகிலும் செய்யலாம், காலையில் முகத்தளவாகக்கைகளை வைத்துக்கொண்

டும் மத்தியான்னத்தில் நாபியளவாகவும், ஸாயங்காலத்தில் துடைகள் மேலும் கைகளைவைத்துக்கொண்டும் ஜபம்செய்யவேண்டும். காலையிலும் ஸாயங்காலத்திலும் நூற்றெட்டும் மத்தியான்னம் இருபத்தெட்டும் காயத்திரியை ஜபம் செய்யவேண்டும், ஆயிரத்தெட்டு செய்தால் உத்தமம். நூற்றெட்டு செய்தால் மத்திமம். இருபத்தெட்டு செய்தால் அதமம், பத்துக்குக்குறையக்கூடாது. பக்கத்திலிருப்பவர்களுக்குக்கேட்கும்படியாகச் செய்தால் அதமம். அப்படியன்றி உதடு அசையும்படி மெதுவாகச் செய்தால் மத்திமம், அப்படியுமன்றி மனதிலேயே காயத்திரியின் மந்திரங்களை நினைத்துக்கொண்டு செய்தால் உத்தமம். கணக்கில்லாமல் ஜபம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் அது இரக்கதர்களை யடையும். விரற்களினால் எண்ணினால் அதமம். விரற்களின் கணுக்களினாலெண்ணினால் மத்திமம் ; சங்கமணி பொன்முத்து நவரத்நங்கள் கமலமணிகளினால் எண்ணினால் உத்தமம் நூற்றெட்டு, அல்லது, ஐம்பத்துநாலு, அல்லது இருபத்தேழு மணிகள் கோத்து ஜபமாவை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஜபம்செய்தபிறகு காலையில் ஸூரியன் உதித்து ஒருமுழம் உயரவருவதற்குள்ளாகவும், மாலையில் செம்மானம் மறைவதற்குமுன்னாகவும் ஹோமம்செய்ய வேண்டும். எரிச்சலின்றி புகைந்துகொண்டிருக்கிற அக்கினியில் செய்யக்கூடாது. தான் ஊரிலில்லாவிட்டாலும் ரோகியாயிருந்தாலும் தீட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் தன்புத்திரர் சிஷ்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கலாம். இதுக்கு தேவயக்கியம் என்று பெயர்.

பின்பு ப்ரஹ்மயக்கியம் செய்யவேண்டியது. அதாவது தன்னுடையசாகையில் சிலருக்குக் களையாவது சில யஜுஸ்ஸுக்களையாவது சில ஸாமங்களையாவது ஒதுகை. இதுக்கு ப்ரஹ்மயக்கியம் என்று பெயர்.

தர்ப்பணம் செய்யும் விதம்—தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் ஒவ்வொருதரமும் பித்ருக்களுக்கு முன்றுதரமும் ஜலத்தினால் தர்பிக்கவேண்டும். பூனூலைஉப விதமாகச்செய்து கொண்டே தேவர்களுக்கும், தாவடமாக (மாலையாக) ப்போட்டுக்கொண்டு ருஷிகளுக்கும், பிராசீனாவீதமாகப் போட்டுக்கொண்டு பித்ருக்களுக்கும் செய்யவேண்டும், தேவர்களுக்கு விரற்களின் நுனிகளினாலும் ருஷிகளுக்

குகைகளின் நடுவினாலும் (சுண்டுவிரலின் அடிக்கணுக்களின் நின்றும்), பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுக்காட்டி விரலுக்கும் நடுபாகத்தினாலும் ஜலம் விடவேண்டும். தேவர்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கிழக்கு முகமாகவும் பித்ருக்களுக்குத்தெற்கு முகமாகவும் நின்று செய்யவேண்டியது. பித்ருக்களை உத்தேசித்து ஸ்வதா என்கிற மந்திரத்தைக் கடைசில் சேர்த்து ஜலத்தை விட்டால் இதுக்கு பித்ருயக்கியமென்று பெயர்.

பின்பு பகவதாராதனத்துக்கு யோக்யமான ஸாமக்கிரிகளை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு மாத்தியான்னிகஸ்நாநம் செய்து பகவதாராதனம் செய்து அநந்தரம் காக்கை ஏறும்பு முதலிய பிராணிகளுக்கு அன்னமிடவேண்டும். இதுக்கு பூதயக்கியமென்று பெயர்.

பிறகு - பித்ருக்களுக்காகப்பிரதிதினம். ஒன்று இரண்டு மூன்று பேர்களைத்தன் சக்திக்கனுகுணமாக போஜனம் செய்வீத்தும், அதிதிகளையும் போஜனம் செய்வீக்கவேண்டியது. அதிதிகளென்பது, வைச்வதேவத்திற்கு முன்னடியாக வெகுதூரத்திலிருந்து நடந்து வந்து இளைத்தவனாய் கால்களில் தூள்களோடு காண்கிறவன். அவன் இரண்டாவது நாள் இருந்தால் அதிதியாகமாட்டான் ப்ரம்மத்தையறிந்தவன் எப்போதும் அதிதியாயிருப்பன். அவர்களுக்கு அன்னமிடச் சக்தியில்லாவிட்டால் கைகால்களை அலம்புகைக்கு ஜலம் கொடுத்து ஆஸநத்திலுட்காரவைத்து நல்வார்த்தைகளைச்சொல்லி இரண்டு மூன்று கபளத்துக்காரம்படியாவது அன்னமளிக்கவேண்டும். இதுக்கு மனுஷ்யயக்கியமென்று பெயர். இந்த ஐந்து யக்கியங்களும் பிரதிதினம் செய்யக்கடவன், பிறகு மாதாபிதாக்களையும் பந்துக்களையும் போஜனம் செய்வீத்துத்தானும் புஜிக்கக்கடவன்.

அதன்பின்பு ஸாயங்காலம் வரையில் வேதம் சாஸ்திரம் முதலியவைகளை யோதுதல் தேகயாத்திரைக்குவேண்டிய வியாபாரங்களைச்செய்தல் இவைகளை லௌகிகவைதிக காரியங்களில் ஜாக்கிரதையுள்ள வனாயிருந்து செய்யக்கடவன்.

ஸாயங்காலமானமவாரே முன்சொல்லிய விதிப்படிஸந்தியாவந்தனம் ஹோமங்களைச் செய்துமுடித்து ஸஹஸ்ரநாமம் முதலியவைகளைப்பாடம் செய்துஇராத்திரி பத்துநாழிகைவரையில்பகவா

ஊடைய குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு சபனிக்கக்கடவன். இவ்விதமாக சித்தியம்நடந்து கொண்டுவருகிறவன் இந்தலோகத்தில் இருக்குமளவும் நல்லசுகத்தையும் பின்பு பாலோகம் போய் அங்கும்மேலான சுகத்தையும் அனுபவிப்பான்.

மஹாளயசிராத்தவிதி—வருஷருதுவில் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பதினைந்து திதிகளும் மஹாளய மஹாபுண்ணியகாலமாகையால் சிராத்தஞ்செய்தால் அக்ஷயமான திருப்தியுண்டாகும். மஹாளயகாலத்தில் பிதர்களுக்கு நெய் பாயசம் அன்னம் பதார்த்தம் பழம் முகலானதுகளை திருப்தியாக கொடுத்தால் பிதர்கள் சந்தேதாஷிப்பார்கள், மாதந்தேறும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் சக்தியில்லாதவனா யிருந்தால் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலத்தில் பிதர்க்களைக்குறித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தானால் நித்தியசிராத்தஞ்செய்தபலனையடைகிறான் பிதர்க்களை வசுதேவதைகளாகவும், பிதாமஹர்களை ருத்திரதேவதைகளாகவும், பிரபிதாமஹர்களை ஆதித்தியதேவதைகளாகவும், பழமைபான வேதஞ்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களை, அத்தேவதைகளாகவே தியானிக்கவேண்டியது.

சிரார்த்தத்திய பிராமணரை நிமந்திரணம் சொல்லும் வகை—வேதங்கள் முழுதுமே மாதினவர்களும் வ்யாதியில்லாருமாக அவர்களுடைய மூன்றாவது பாட்டன்மார்தொடங்கிப் பரிசுஷ்செய்து முன்றுநாள் முன்நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். தாய் தந்தையுடையதாயிருக்கிற ப்ராமணனை நிமந்திரணம் சொல்லவேண்டும். அந்த பிராமணன் 1008 - ஜபம் மறுநாள் செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பாபமுண்டு.

ஆசார ஸங்கிரகம்

முற்றியது.

—

நாலாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

சுதிஜாநாடிசுயாயா_{ஸு}தவா_வஜாயிவாஹயாசு|

உஜயியாசு_{வந}வ்ய_தவா_வநாமதி_வரொஷாவிய்ய_வதெ||

அதிமாநாததிக்ரோதாத்ஸ்நேஹாத்வாயதிவாபயாத்
உத்பத்தியாத்ஸ்தீ_வபுமாந்வாக_வதிரேஷாவிதீயதே

க.

(இ - ள்.) மானக்கேட்டினாலாவது அதிக கோபத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது ஸ்திரீயாவது புருஷனாவது கயிற்றினால் சுருக்கிட்டு இறந்தால் மேலே சொல்லுகிறபடி அவருக்கு நரகபாதனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

வ_வய_வசொணி_வதஸ_வவ_வய_வண_வக_வய_வத_வவி_வஜ_வஜ_வதி|
ஷ_வஷி_வவ_வஷ_வஸ_வஹ_வஸ_வராணி_வநர_வக_வவ்ய_வதி_வவ_வடி_வதெ||

பூ_வய_வசொணி_வதஸ_வம்பூ_வர்_வண_வத்த_வவ_வந்_வத_வம_வஸி_வம_வஜ_வஜ_வதி
ஷ_வஷ_வடி_வர்_வவ_வஷ_வஸ_வஹ_வஸ_வராணி_வநர_வக_வம்_வப்_வர_வதி_வப_வத்ய_வதே

உ.

(இ - ள்.) மேலே சொன்னபடி மரித்தவன் சீயினாலும் ரகத்தினாலும் நிறைந்த அந்த தாமிஸ்ரமென்று பெயருள்ள நரகத்தில் அறுபதினாயிரமாண்டு முழங்குகிடக்கிறான்.

நா_வஸ_வள_வஹ_வநா_வடி_வக_வநா_வயி_வநா_வஸ_வய_வவா_வத_வஹ_வகார_வயெ_வசு|
நா_வஸ_வள_வச_வம்_வநோ_வத_வக_வம்_வநா_வக_வநி_வம்_வநா_வஸ்_வரு_வபா_வத_வம்_வச_வகார_வயே_வத்

உ.௨.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியபடி யிறந்தவனைப்பற்றி தீட்டில்லை தர்ப்பணமில்லை. அக்னிதாகம் கிடையாது. அவனைக்குறித்துக் கண்ணீர்விடக்கூடாது.

வொ_வஷா_வரொ_வயி_வவ்ய_வஜா_வதா_வஸ_வவா_வஸ_வவெ_வஜ_வக_வரா_வஸ_வயா_வ|
த_வவ_வக்ய_வவெ_வய_வண_வஸ_வஸு_வடி_வநீ_வதெ_வக_வவ_வஜா_வஹ_வவ்ய_வஜா_வவ_வதி_வ||

வோ_வடா_வரோ_வக_வநி_வப்_வர_வதா_வதா_வஸ_வபா_வஸ_வச்சே_வத_வக_வரா_வஸ_வத_வதா_வ
த_வப_வத_வக்_வரு_வச்சே_வண_வஸ_வஸு_வத்ய_வநீ_வத்யே_வவ_வமா_வஹ_வப்_வர_வஜா_வப_வதி_வ||

ந.௩.

ருந்துகொண்டுருதுஸ்நானம்செய்தபாரியையையணுகவில்லையோ
 அவன்பயங்கரமானசுகஹத்தியில்சேருகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை
 எந்த ஸ்திரீ தரித்திரனாகவும் வீயாதிகிரஸ்தனாகவும் தெரியாதனாக
 கவுமிருக்கிற பர்த்தாவை யவமானம் செய்கிறாளோ அவள் மரித்
 தபின் நாயாகவாவது பன்றியாகவாவது அடிக்கடி பிறக்கிறாள்
 எந்த ஸ்திரீ பர்த்தாபிழைத்திருக்கையில் உபவாஸமிருக்கிறாளோ
 அவள் பர்த்தாவின் ஆயுளை அபகரிக்கிறாள். நாகத்தையு மடைகிறா
 ள். எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவைக்கேளாமல் வீரதங்களைச் செய்
 கிறாளோ அவையெல்லாம் ராகூஸர்களைச் சேருமென்று மநுசொ
 ன்னர். எவள் பந்துக்கள் ஞாதிகளிவர்களிடத்தில் த்வேஷம்செய்
 கிறாளோ எவள் கர்ப்பத்தையழிக்கிறாளோ அவ்விருவரோடு ஓரி
 டத்திலும் பேசக்கூடாது. பிர்ம்மகத்தியில் எவ்வளவு பாப முண்
 டோ அவ்வளவுக்கு இரண்டுபங்கு கர்ப்பத்தையழித்ததிலுண்டு.
 அதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை. அப்படிப்பட்டவளை விடவேண்டி
 யது. எவன் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களைத் தவிர்த்து ஐந்
 தாவதான ஆவஸத்யமென்கிற வக்னியாலும் அக்னிஹோத்ரத்தா
 லும் காரியமற்றவனாயிருக்கிறானோ அவன்கருமத்தால் சண்டர்
 ளானான்.

வஷ-வா தாஹு தஸ்ஜம் யஸ்யுகெஷுத்ருபுரொஹகி|
 வுகெஷுத்ருஹதெஸீஜம் நஸீஜீலாமஹ-கி||

தஜஸ்வரஸி யாஃவஹுள ஊஸ்யு தளகூணமொஹகௌ|

வத்யுளஜீவதிகூணஸு ஐதெஹத-ஹிமொஹகஃ||

வர்ஷவாதாஹ்ருதம்பீஜம் யஸ்யகேஷுத்ரேப்ரரோஹதி
 ஸகேஷுத்ரீ லபதேபீஜம் நபீஜீபாகமர்ஹதி உடு.

தத்வத்பரஸ்தரியாஃபுத்ரௌ த்வௌஸம்ருதௌகுண்டகோல
 பத்யௌஜீவதிகுண்டஸ்து ம்ருதேபர்தரிகோலகஃ [கௌ

(இ - ள்.) வெள்ளம் காற்று இவைகளால் ஒருவனுடைய வீ
 ரை மற்றொருவனுடைய நிலத்தில் முளைத்தால் அதின் பயனை
 நிலக்காரன் அடைகிறானெயாழிய வீரையை யுடையவன் அடை
 கிறதில்லை. அத்தன்மையாக ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவர்களை
 யுண்டாக்கினவனையான். குண்டன்கோள்களென்று இருவகை
 ப்பட்டவர்கள் அவர்களில் குண்டன் பதிஜீவித்திருக்கையில் அன்
 னியலுக்குப் பிறந்தவன். மற்றவன் பதியிறந்தபிறகு ஜனித்தவன்.

(இ - ள்.) கனன் குள்ளன் நபும்ஸகன் குழறும் நாக்குள்ள வன் எக்காரியமும் செய்யத்தகாத ஜடன் பிறவிக்குருடன் செவி டன் ஊமை இவர்களுக்கு பரிவேதனே தோஷம் கிடையாது.

விதுவடுவாதுவாவதுவெவாநாஸீஸுதஸயா|
ஊராநிஹாதுவாயொமெநொஷிவரிவெடிந||

பித்ருவ்யபுத்ரஸ்ஸாபத்நயஃபரநாஸீஸுதஸ்ததா *
தாராக்நிஹாத்ரஸம்யோகேநதோஷஃபரிவேதநே ௨௬.

(இ - ள்.) சிறியதகப்பன்பிள்ளை மாற்றாந்தாயார்பிள்ளை தத்து புகுந்தபிள்ளை இவர்கள் முத்தவர்களாயிருந்தாலும் தான்கலியா ணம் அக்நிஹாத்ரம் இவைகள்செய்துகொண்டாலும்பரிவேதன தோஷமில்லை.

ஜெஷொஹாநாயஜாதீஷு ஊயாநொநவகாரயெசு|
கநுஜாதஸுகாஸீத ஸவஸுவவநயயா||

ஜயேஷ்டேடாப்ராதாயதாதிஷ்டே தாதாநம்நைவகாரயேத்
அநுஜநாதஸ்துகர்வீத ஸங்கஸ்யவசநம்யதா ௨௭.

(இ - ள்.) முத்ததமயன் அக்நியாதானம் செய்யாமலிருந்தால் அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் இனையவனாதலிநம் செய்யக்கூடா து. பெரியவ னனுமதி பெற்று இனையவன் சங்கருடைய வசனத் தின்படியே ஆதானம்செய்யலாம்.

நஷ்டுதெப்யவ்யஜிதெ கீஷெவவகிதெவதள|
வவஸாவதுநாஸீணாவதிரநொவிய்யதெ||

நஷ்டேடம்ருதெபர்வ்ரஜிதெ க்லீபேசபதிதெபதெள
பஞ்சஸ்வாபத்ஸுநாஸீணம்பதிரந்யோவீதீயதே ௨௮.

(இ - ள்.) ஓடிப்போதல் மரித்தல் சன்னியாசியாகுதல் நபும் ஸகனாக விருத்தல் பதிதனாகுதல் என்கிற ஏதனுமொன்றை பதி யடைந்தால் இந்த ஐந்து ஆபத்துக்களில் ஸ்திரீகள் வேறு புருஷ னைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளலாம். இது யுகாந்தர விஷயம்.

ஜுதெஹதஸிரியாநாஸீ ஸுஹவரெவ்வலிதா|
ஸாஜுதாவஹதஸுமஃ யயாதெஹுஹாரிணஃ||

ம்ருதெபர்தரியாநாஸீ ப்ரஹ்மசர்யேவ்யஸ்திதா
ஸாய்ருதாலபதேதஸ்வர்கம் யதாதேப்ரஹ்மசாரிணஃ ௨௯.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன்பர்த்தா இறந்தபின் பிரம்மசார்யத்
வத யனுஷ்டிக்கிறாளோ, அவளிறந்தபின் பிரம்மசாரிகளைப்போல்
சுவர்க்கத்தை யடைகிறாள்.

கிஸ்யுக் கொடெய்யா-கொடிய யானிகொஜாநிஜாநு-வெடி

தாவக்காஹ்வலெசுவமெ-ஹராஹ்யாநு-மஹதி||

திஸ்ரீகாடீயர்தகோடிச யானிலாமாநிமாநுஷ

தாவத்தாவம்ஸ்தீஸ்தீஸ்வர்கே பர்தாரம்யாநுகச்சதி ந.0.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரீ தன் பர்த்தாவுடன் அனுமனம் செய்
கிறாளோ, அவள் மனுஷியனுடைய தேகத்திலிருக்கிற மூன்றரை
கோடிமயிர் அளவானகாலம் சுவர்க்கத்தில் வசிக்கிறாள்.

வ்யாஜமூஹீயயாவ்யாஸம் வ்யாஜ-ஹரெ-தவிஜாஃ

வணவ்வீவகிஜ-ஹி-க்யு-தெ-நவஸஹஜா-தெ||

வ்யாளக்ராஹீயதாவ்யாளம் பலாதுத்தரதேபிலாத்

வவம்ஸ்திரீபதிநுத்தநுத்ய தேநைவஸஹமோததே ந.க.

(இ - ள்.) பாம்புபிடிப்பவன் எப்படி தன்மந்திரபலத்தால்புத்
திலிருந்து பாம்பைப் பிடிக்கிறானோ, அப்படியே பதிவிரதையான
ஸ்திரீ தன்பர்த்தாவை நரகத்திற் போகாமல் தடுத்து அவனுடன்
கூடி சந்தோஷமடைகிறாள்.

நாலாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வ்யகூராநவ்யுமாவாஹெடி-ஹெஷா-யஸு-ஹிஜா-தஜஃ

ஸாக்ஷாஜ்வெசுவமாயதீ-ஹவிக்ர-ஹெஷா-தரா||

வ்ருகஸ்வாநஸ்ருகாலாத்யை ர்தஷ்டேடாயஸ்துத்விஜோத்தமஃ

ஸ்நாத்வாஜேபத்ஸகாயதீம் பவித்ராம்வேதமாதரம் க.

(இ - ள்.) செந்நாய் நாய் குள்ளநரிமுதலான பிராணிகளால்
எந்த பிராமணன் கடிக்கப்படுகிறானோ, அவன் ஸ்நானம்செய்து
பரிசுத்தமாயும் வேதங்களுக்கு மர்தாவுமான காயத்ரியை ஜபிக்
கக்கடவன்.

மவாஸ்யுமொடிசுஸாநுஜஹாநடிஸுஸுமஜெ
 வுஜுஜுடிஸ-நாஜாவி ஸுநாடிஷுஸு-வில-வெசு||
 கவாம்ஸ்ருங்கேசாதகேஸ்நாநம் மஹாநத்யாஸ்தஸங்கமே
 ஸமுத்ரதர்ஸநாத்வாபி ஸுநாதஷ்டஸ்ஸு-சிர்பவேத் ௨.

(இ - ள்.) நாயால் கடிக்கப்பட்டவன் மாட்டுக்கொம்பின்ஜலத்
 திலும் மகாநதியின் சங்கமத்திலும் ஸ்நானம்செய்தும் சமுத்திரத்
 தைப் பார்த்தாகிலும் சுத்தனாகிறான்.

வெடிவிடிவா-தஸா-த ஸு-நாடிஷு-அஜோயடி.
 ஸஹிரஸு-ஜெசுஸா-வா வு-த-ஸு-ஸு-வி-ஸு-யு-தி||
 வேதவித்யா-வ்ரதஸ்நாத ஸு-நாதஷ்டோ-த-வி-ஜோயதி
 ஸஹிரஸு-யாதகேஸ்நாத்வா க்ருதம்ப்ரா-ஸ்ய-வி-ஸு-த்ய-தி ௩.

(இ - ள்.) வேதாத்யயனம்செய்து விருத ஸ்நானம்செய்த பிரா
 மணன் நாயால் கடிப்புண்டால் ஸ்வர்ணத்தோடு கூடின ஜலத்தித்
 ஸ்நானம்செய்து நெய்யை சாப்பிட்டு பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ஸவ-த-ஸு-ஸு-நாடிஷு-ய-வி-ரா-சு-வா-வ-வெசு||
 வு-த-ஸு-ஸு-அ-க-வீ-க-வா வு-த-ஸு-ஷ-ஸு-வ-வெசு||
 ஸ்வ்ரதஸ்து-ஸு-நாதஷ்டோ-ய-ஸ்த்ரி-ரா-த்ர-மு-பா-வ-ஸே-த்
 க்ருதம்சு-ஸோ-த-க-ம்-பீ-த்-வா-வ்ர-த-ஸு-ஷ-ம்-ஸ-மா-ப-யே-த் ௪.

(இ - ள்.) ஓர் விரதத்தை யனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கையில்
 நாயால் கடிப்புண்டால் முன்றுநாளுபவாஸமிருந்து நெய்யையும்
 தர்ப்பஜலத்தையும் சாப்பிட்டு மீதி விரதத்தை முடிக்கக்கடவன்
 சு-வ-த-ஸு-ஸு-த-வா-வி-ஸு-நாடிஷு-வ-வெ-சி-ஜு-
 வு-ணி-வா-த-க-ஷ-வெ-சு-வ-கு-தி-வி-வெ-ஸு-ஷு-நி-நீ-க-தி-தி-||

அவ்ரதஸ்ஸவ்ரதே-த-வா-பி-ஸு-நாதஷ்டோ-ப-வே-த்-வி-ஜு-
 ப்ர-ணி-பா-த-ாத-ப-வே-த்-பூ-தே-வி-ப்-ரா-ஸ்ச-கூ-ந்-நி-நீ-க-தி-தி- ௫.

(இ - ள்.) விரதயில்லாதவனுமுள்ளவனும் நாயினால் கடிப்புண்
 டவன் பிராமணர்களைச் சேவித்து அவர்களால் பார்க்கப்பட்டவ
 னாய் பிராயச்சித்தாகாரியாகிறான்.

ஸு-நா-வ-பூ-த-வ-ஸு-ஷ-ந-வெ-வி-வி-வி-த-ஸு-ய-
 ஷு-ஷி-ஷு-ஷ-ந-வெ-பூ-க-யி-நா-வ-ஸி-த-வ-தி-தி-||

ஸாநாக்ராதாவலீடஸ்ய நகைர்விஸிதஸ்யச
 அத்திப்பரகூரலநம்ப்ரோக்த மக்நிராபூரி தாபிதம் க.

(இ - ள்.) நாயால் மோரப்பட்டும் நக்கப்பட்டும் நகத்தால்பூர
 ப்பட்டுமிருப்பவன் அந்தவிடத்தை ஜலத்தினாலலம்பி நெருப்பில்
 காய்ச்சினால் சுத்தனாகிறான்.

ஸாநாதுஸ்யாஹணீஷ்டா ஶ்வாகெநவ்யுகெணவா|
 உஜிதமுஹநகூத்ருஷ்டாஸுஜிஸூலிஹ-ஹவச||

ஸாநாதுப்ராஹ்மணீதஷ்டா ஜம்புகேநவ்ருகேணவா
 உதிதம்க்ரஹநகூத்ரம் த்ருஷ்ட்வாஸத்யஸ்ஸாசிர்பவேத் எ.

(இ - ள்.) பிராமண ஸ்திரீயானவள் நாய் குள்ளநரி செந்நாய்
 முதலியவைகளால் கடிக்கப்பட்டால் அப்போது உதிக்கிற சந்திர
 ரன் முதலிய கிரகங்களையும் நகூத்திரங்களையும் பார்த்தால் சுத்தை
 யாகிறாள்.

க்யஷ்வகெஷ்யஜாவொஜொநஜ்யஸ்யுதகஜாயந|
 யாஷிஸவ்யஜதெஸொஜ ஶ்வாஷிஸவ்வொகயெச||

க்ருஷ்ணபகூயதாஸோமோ நத்ருஸ்யேதகதாசந அ.
 யாந்திஸம்வ்ரஜதேஸோம ஸ்தாம்தீஸம்வாவலோகயேத்

(இ - ள்.) ஒருக்கால் கிருஷ்ணபகூத்தில் சந்திரன் தெரியா
 மல்போனால் சந்திரன் எந்ததிக்கிலிருக்கிறானோ. அந்ததிக்கையா
 வது பார்க்கவேண்டும்.

கஸுஜாஹணகெமுரொஜெ ஶாநாஜஷ்டாஷிஜொதஜி|
 வ்யஷ்வாஷிஷிணீக்யுத்ய ஶஷிஷ்வாக்ஷாஸூலிஹ-ஹவச||

அஸத்ப்ராஹ்மணகேக்ராமே ஶாநாதஷ்டோத்விஜோத்தம: க.
 வ்ருஷம்ப்ரதகிணீக்ருத்ய ஸத்யஸ்நாத்வாஸாசிர்பவேத்

(இ - ள்.) பிராமணரில்லாத ஆரில் பிராமணன் நாயால் கடிப்
 புண்டால் கானையைப் பிரதகிணம்செய்து ஸ்நானம்செய்து சுத்த
 னாகிறான்.

வணாவொநஸவாகெந மொலிவிஹ்வெஹ-ஹதாயஜி|
 சூஷிதாயிஷ்ய-ஹதாவிஷ்யா விஷணாதஹதெதாயஜி||
 ஶஷ்வாஹணவிஷ்யாவொகாமுளஜுத்ருவஜி-ஹதா|

வ்யூஷ்வாவொவாஹஹுஹ வவின்னெஷுஹவவ-ஹா||

புராஜாவத்யுஹரெஷ்வஸூராக்ஷிபுராணாஹநாஸாஸநாக்ஷி

சண்டாலேநஸ்வபாகேந கோபிர்விப்பாஹ்ரதேதாயதி
ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதேதாயதி ௧0.

தஹேத்துபாஹ்மணம்விப்ரோலோகாக்நெளமந்த்ரவரஜிதம்
ஸ்ப்ருஷ்ட்வாவேவரட்வாசதக்த்வாச ஸபிண்டேஷுஹசஸர்வதா ௧௧.

ப்ராஜாபத்யம்சரேத்ப்ஸ்சாத் விப்ராணாமநுஸாஸநாத் ௧௨.

(இ - ள்.) சண்டாளாலாவது சுவபாகாலாவது பசுக்களா
லாவது பிராமணர்களாலாவது ஒரு ஆஹிதாக்கியான பிராமண
னிதந்தாலும் அல்லது விஷத்தால் தானே மரித்தாலும் அவனு
டைய பங்காளிகளிலொருவன் அவனை லௌகிகாக்கியில் தகனம்
செய்து மந்திரமில்லாமல் முடிக்கவேண்டும். அவனைத்தொட்டவ
னும் வகித்தவனும் கொளுத்தினவனும் பிராமணர் அனுமதியால்
பிராஜாபத்யவிரதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஹுஷ்வாவொவாஹஹுஹ வவின்னெஷுஹவவ-ஹா||

வாஹுஷ்வாவொவாஹஹுஹ வவின்னெஷுஹவவ-ஹா||

தக்தாஸ்தீநிபுநக்ருஹ்பக்ஷீஸாஃப்ரகூதாலயேத்விஜஃ

புநர்தஹேத்ஸ்வாக்நிநாது ஸ்வமந்த்ரேணப்ருதக்ப்ருதக் ௧௨.

(இ - ள்.) முன்னே சொன்னபடி க்ருச்சிரம் செய்து பிறகு
மறுபடியும் எலும்பைப் பாலினாலலம்பிமறுபடியும் தன்னக்கியால்
மந்திரத்தோடு தகனம் செய்யவேண்டும்.

ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதேதாயதி

ஹுஷ்வாவொவாஹஹுஹ வவின்னெஷுஹவவ-ஹா||

வெஹுஷ்வாவொவாஹஹுஹ வவின்னெஷுஹவவ-ஹா||

ஆஹிதாக்கிர்மருதோ விப்ரோவிஷேணாத்மஹதேதாயதி

தேஹநாஸமநுப்ராப்தஸ் தஸ்யாக்நிர்வஸேதக்ருஹே ௧௩.

ப்ரேதாக்கிஹேத்ரஸம்ஸ்க்ரார ஸ்ருயதாம்ருஷிபுங்கவாஃ ௧௪.

(இ - ள்.) ஆஹிதாக்கியான வொரு பிராமணன் தன் வீட்டில்
அக்கியிருக்க தேசாந்திம்பையிதந்தால் அவனுக்கு அக்கி ஸம்ஸ்க்ர
ாரத்தை, ஒ முனிச்வரர்களே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

க்யூஷாஜிந்லஜாவீய-கூஹெஸெஸுவாருஷாக்யூகி|
 ஷட்தாதிஸதஹெவவவாஸாநாஹவ்யுத்ததி||
 ஷகூஸிஸலிஹெஷாஜாஜகூகணெதாவிந்யூஸெகி|
 ஷாஹஹ்யாஹதாஸதாஜாஜாஜஹெஷாஹெஸெவதா||
 ஷதாஹஜவஹெஷாஜாஜகூகணெதாவிந்யூஸெகி|
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||
 ஷாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜாஜா||

க்ருஷ்ணாஜிநம்ஸமாத்தீர்ய குஸைஸ்துபுருஷாக்ருதிம் ஷட்சதாநிஸதம்சைவ பலாஸாநாம்சவ்ருந்ததஃ சத்வாரிம்ஸ்ச்சிரேதத்யா த்தஸகண்டேதுவிந்யஸேத் பாஹுப்யாஹ்துஸதத்தத்யா தங்குளீஷுதசைவது ஷதம்துஜகநேதத்யாத் த்விஸதம்நூதரேததா தத்யாதஷ்டிடௌவ்ருஷணயோஃபஞ்சமேட்ரேதுவிந்யஸேத் ஏகவிம்ஸதிமுருப்யாம் த்விஸதம்ஜாநுஜங்கயோஃ பாதாங்குளீஷுஷட்தத்யாத்யஜ்ஞபாத்ரம்ததேதாந்யஸேத் ஷம்யாஹ்ஸிஸ்நேவிநிக்ஷிப்ய முஷ்கயோரரணிம்ததா ஜஹஹிம்சதக்ஷிணெஹஸ்தே வாமேநூபப்ருதம்ந்யஸேத் ப்ருஷ்டேநூ லூகலம்தத்யாத் ப்ருட்ஷேசமுஸலம்ததா உரஸிக்ஷிப்யத்ருஷுதம் தண்டுலாஜ்யதிலாந்முகே ஸ்ரேநாத்ரேசப்ரேக்ஷணீம்தத்யா தாஜ்யஸ்தாலீம்துசக்ஷுஷோஃ	கசுற. கருற. கசுற. கௌற. கசுற. கசுற.
--	---

ஶந்யாகுவதகௌக்ஷாத்யுயொஶிதாஶி
ஶவந்யுயொயுஷெவெவதகநரகௌஶ||

அந்பதாகுர்வதேகர்ம த்வாத்மபுத்யாப்ரசோதிதாஶ
பவந்த்யல்பாயுஷஸ்தவை பதந்திரகௌஶசௌ. ௨௬

(இ - ள்.) தன் புத்தி போனவழியாக எவர்கள் வேறுவிதமாகச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆயுசு குறைவதோடு அசத்தமான நரகமும் வரும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆராவது அத்தியாயம்.

ஶதீவராஶ்யவக்ஷ்யாநீபுராணிஹத்யாஸுநிஷ்டுதி
வராஸரௌணவகுவொக்ஷாந்யெவ்விவ்விஷ்டுதாஶ||

அதஶ்பரம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராணிஹத்யாஸுநிஷ்டுதி
பராஸரௌணபூர்வோக்தாம் மந்வர்தேபிசவிஸ்த்ருதாம். ௧.

(இ - ள்.) இதன்பிறகு விநீக்தபராசராலும் மனுவினாலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட பிராணிகளைச் சொல்வதாலுண்டான பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

கூளஶ்வாரஸஹம்ஸாம்ஸா ஶகூவாகுஶகூடா
ஜாலவாஶஸரஶ ஶஹாராத்ருணஸுயுதி||

க்ரௌசலாரஸஹம்ஸாம்ஸா சக்ரவாகம்சகுட்குடம்
ஜாலபாதம்சரப மஹாராத்ருணஸுத்யதி. ௨.

(இ - ள்.) க்ரௌஞ்சம் - வண்டாழ்வான் - ஹம்ஸம் - சக்ரவாகம் - கோழி - வாத்து - சரபம். இவைகளைக்கொன்றால் - ஒரு நாளுபவாஸ மிருந்தால் சுத்தியுண்டாகும்.

ஶயாகுடிபிஶவாவி ஶகுவாராவதாவவி
ஶஶிநகூவிவாதிஶ ஶுயுதநகூஶஜநாசு||

பலாகடிட்டிபௌவாபி ஶகுவாராவதாவபி
அஶிநக்ரவிசாதிச ஶுத்யதேநக்தேபாஜநாத்

(இ - ள்.) நாரை - சிறகுருளி - கிளி - மாடப்புற - பாம்பு - முதலை இவைகளைக் கொன்றவன், பகலில்மாத்திர முபவாஸ மிருப்பதால் சுத்தனாகிறான்.

வ்யுககாககவொதாநாஃ ஸாரிதிகிரிவாதுகஃ
கணஜஃஉஹஸ்யெய்யுபுராணாயாஜெநஸுயுகி||

வ்ருககாககபோதாநாம் ஸாரிதித்திரிகாதுகஃ

அந்தர்ஜலஉபேஸந்த்யே ப்ராணாயாமேநஸுத்யதி

ச.

(இ - ள்.) சென்னாய் - காகம் - புற - பெண்கிளி - தித்திரி. இவைகளைக் கொன்றவன், இரண்டு சந்திகளிலும் ஜலத்தின் நடு விளிந்து பிராணாயாமத்தைச் செய்வதால் சுத்தனாகிறான்.

மய்யுஸெய்யுநஸுஸாஜாநாஃ ஸுஹஸ்யெய்யுபுராணாயாஜெநஸுயுகி||
கவஸுஸுஸிநுகிஷுதி காலுஃஜாநுதாஸநஃ||

க்ருத்ரஸ்யேநஸுஸாதாநா முலூகஸ்யசகாதுகஃ

அபக்வஸுதிநம்திஷ்டேத்திரிகாலம்மாருதாஸநஃ

செ.

(இ - ள்.) கழுகு - பரந்து - ராசாளி - கோட்டான் இவை களைக் கொன்றவன் ஒருதினம் பாகம் செய்யப்படாததாக புசி த்து ஒற்றைநாள் உபவாஸமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

வலுஃஸுஸிஷிஷாநாஃவ கொகிவாஃஜஸீடகெ
வாலிகாரகூவகெஷஷுஃ ஸுஹஸ்யெய்யுபுராணாயாஜெநஸுயுகி||

வல்குஸீடிடபாநாம்ச கோகிலாகஞ்ஜஸீடகே

லாவிகாரக்தபகேஷஷுஃ ஸுஹஸ்யெய்யுபுராணாயாஜெநஸுயுகி||

க.

(இ - ள்.) வல்குலி பென்னும்புகி - மீன்குந்தி - குயில் - வலி யன் - லாவிகைள்கிறபுகி - கருடபுகி. இவைகளைக் கொன்ற வன் பகலில் உபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாகிறான்.

காரணவஹகொராணாஃவிஃமஹாவஃராஸஸுயுகி||
ஹாஸுஸாஜாஃகஃஹகூஸிவஃவஃஹஸுயுகி||

காரண்டவசகேராணும்பிங்கலாகுரஸ்யச

பாஸத்வாஜாதிகம்ஹத்வாஸிவம்பூஜயன்ஸுஹஸ்யதி

எ.

(இ - ள்.) நீர்காக்கை - சகேராம் - பெண்கோட்டான் - அன் டில்புகி - செம்போத்து இவைகளைக் கொன்றவன் சிவனைப் பூசித்தால் சுத்தனாகிறான்.

கஜஸ்யசதுரங்கஸ்ய மஹிஷோஷ்ட்ரநிபாதநே

பிராயச்சித்தமஹாராத்ரம்த்ரிஸந்த்யமவகாஹநம்

க௨.

(இ - ள்.) யானை - குதிரை - எருமைக்கிடா - ஒட்டை இவைகளைக் கொன்றவன் ஒருதினம் மூன்றுகாலம் ஸ்நானம்செய்தால் சத்தனாகிறான்.

கூராம்வாநராமலிஹ்லித்ரவ்யூவ்யூத்ருவாதயநு|

ஸூக்ஷ்மேதஸதிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

குரங்கம்வாநரம்ஸிம்ஹம் சித்ரம்வ்யாக்ரம்துகாதயந்

ஸூத்யதேஸதிராத்ரேண விப்ராணாம்தர்பணேநச

க௩.

(இ - ள்.) மான் குரங்க சிங்கம் வரிவேங்கை இவைகளைக் கொன்றால் மூன்றுநாள் உபவாஸமும் பிராமணஸந்தர்ப்பணமும் செய்து பிறகு சத்தியடைகிறான்.

ஜமரொஹிதிராஹாணா ஜஜாவஸஸ்யுவாதுகஃ|

கஹாக்யஷ்ஷய்யா டஹாராத்ரஜுவொஷ்யஸஃ||

ம்ருகரோஹித்வராஹாணாமஜாபஸ்தஸ்யகாதுகஃ

அபாலக்ருஷ்டமஸ்நீயாதஹாராத்ரமுபோஷ்யஸஃ

க௪.

(இ - ள்.) மான்சாதிகள் ஒருவகைப்பன்றி சண்டைக்கிடா பெண்ஆடு இவைகளைக்கொன்றவன் ஒருதின முபவாஸமிருந்து உழுதுவிடையாத நெல்லைப்புசித்தால் சத்தனாகிறான்.

வனவ்ஷுத்ருஷ்டாநாமஸவெஷ்வாஹநவாஸிணாம்|

கஹாராத்ராவ்ஷிதஸிஷ்நவநெஜாதவெஷ்யஸஃ||

ஏவம்சதுஷ்பநாநாம்ச ஸர்வேஷ்வாம்வநசாரிணாம்

அஹாராத்ரோஷிதஸ்திஷ்டநஜபந்வைஜாதவேதஸம்

க௫.

(இ - ள்.) கீழ் சொல்லப்பட்ட யிருகங்கள் தவிர மற்ற காட்டு யிருகங்களைக் கொன்றவன் ஒருதினமுபவாஸமிருந்துஜாதவேதஸமென்கிற மந்திரஜபத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஸிவீநகாராக்ஸூக்ஷ்மேஷ்யூவ்யூய்வாயஸுவாதயெக|

வ்யூஜாவத்யூக்ஷ்மேஷ்யூவ்யூஷ்காஷ்யூக்ஷிணாம்||

ஸில்பிகம்காருகம்ஸூத்ரம் ஸ்த்ரியம்வாயஸ்துகாதயேத்

ப்ராஜாபத்யத்வயம்க்ருத்வா வ்ருஷ்காதஸ்தக்யிணாம்.

க௬.

வொரஸவாகஸுணாவொ விவெணாவிலவெதாயஜி|
கவொராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி||

சேரஸ்வபாகஸ்சண்டாலோ விப்ரேணபிஹதேதாயதி
அஹாராத்ரோவிதஸ்நாத்வா பஞ்சகவ்யேநஸூத்யதி உக.

(இ - ள்) சண்டாளன் சக்கிலி இவர்கள் திருடனாகவந்தால்
அவர்களைப் பிராமணன் கொன்றால் ஒருதினம் உபவாஸமிருந்து
ஸ்நானம்செய்து பஞ்சகவ்யம் சாப்பிட்டு சுத்தியடைகிறான்.

ஸவாகவாவிலவணாவொவிவெணாவொவொதாயஜி|
அவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி||

ஸ்வபாகம்வாபிசண்டாளம் விப்ரஸ்ஸம்பாஷதேதயதி
தவிஹஸ்ஸம்பாஷணம்சூர்யாத் ஸாவித்ரீந்தஸக்ருஜ்ஜபேத் உஉ.

(இ - ள்.) சக்கிலி - சண்டாளன் இவர்களோடு பிராமணன்
பேசினால் பிறகு பிராமணர்களோடு பேசியும் காயத்ரியை ஒரு
தரம் ஜபித்து சுத்தனாகிறான்.

வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி|
வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி||

சண்டாளஸஸ்ஸஹஸூப்தந்து திரிராத்ரமுபவாஸயேத்
சண்டாளாகபதங்கத்வா காயத்ரீஸ்மரணாச்சகி உஉ.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடன் தூங்கினவனுக்கு மூன்று நாளுப
வாஸத்தை விதிக்கவேண்டும். சண்டாளனுடன் வழிநடந்தவன்
காயத்ரியை ஸ்மரித்தால் சுத்தனாகிறான்.

வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி|
வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி||

சண்டாளதர்ஸநேஸத்ய ஆதித்யமவலோகயேத்
சண்டாளஸ்பர்சநேசைவ ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத் உச.

(இ - ள்.) சண்டாளனைப் பார்த்த உடனே சூரியனைப் பார்க்க
வேண்டும் அவன்பேரில்பட்டால் துணியுடன் ஸ்நானம் செய்ய
வேண்டும்.

வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி|
வணாவொவொஹாராவொத்ராவிதஸூகாவ்வமவெநஸூயுகி||

சண்டாளகாதவாரிஷ்ட-பீத்வாஸலிலமக்ரஜஃ

அஞ்ஞாநாச்சகபக்தேந த்வஹாராத்ரேணஸுத்யதி 2.6.

(இ - ள்.) சண்டாளனால் வெட்டப்பட்ட நடவாபிகளில் தெரிபாமல் பிராமணன் தண்ணீர் குடித்தால் ஒருவேளை போஜனம் செய்தும் தெரிந்து குடித்தால் ஒருநினைம் போஜனமில்லாமலும் சுத்தனாகிறான்.

உணரவுவாணவஸுஸுபுஷ்டீவீகாகுவமதஜமூ|

மொஜுத்ருயாவகாஹாரஸி ராத்ராஹிஜாவயாகி||

சண்டாளபாண்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் பீத்வாகுபகதம்ஜலம்

கோமுத்ரயாவகாஹாரஸ்திராத்ராச்சக்திமாப்ருயாத் 2.7.

(இ - ள்.) சண்டாளன் பாத்திரம்பட்ட கிணற்று ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் மூன்றுநாள் கோமுத்திரத்தையும் யவ அரிசிமாவையும் புசித்து சுத்தனாகிறான்.

உணரவுவடிஸுஸுதயதெதாயவிவதிஜிஜி|

ததணாசுகிவதெதயஸுபுராஜாவதஜுஸுஜாவரெகி||

யதிநாசுகிவதெதெதாயஸரீரெயஸுஜீரஜெதி

புராஜாவதஜுநஜாதவஜுகூஹுஸாந்தவநுஹரெகி||

சண்டாளகடஸம்ஸ்த்நது யத்தேதாயம்பிபதித்விஜஃ

தத்கூணாத்கிபதேயஸ்து ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரேத் 2.8.

யதிநோத்கிபதேதேதாயம் ஸரீரெயஸ்யஜீர்யதே

ப்ராஜாபத்யம்நதாதவ்யம் க்ருச்ரம்ஸாந்தபநஞ்சரேத் 2.9.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாண்டத்திலிருக்கும் ஜலத்தைக் குடித்த பிராமணன் பதினானூறு. அந்த பிராமணன் பிராஜாபத்ய சிருச்ரத்தைச் செய்யக் கடவன். இந்த பிராயச்சித்தமானது அப்படி குடித்தஜலத்தை வார்த்திபண்ணினால்தான். அந்த ஜலம் சரீரத்தில் ஜெரித்துவிட்டால் ஸாந்தபன மென்கிற விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

உரெதாஹுதவநுவிபு:புராஜாவதஜுநஜாஜி|

ததய-ஹுதவரெகிவெஸுஜிவாஜுஸுஹுதாவயெகி||

சரேத்ஸாந்தபநம்விப்ர: ப்ராஜாபத்யமநந்தரஃ

ததாத்நதுசரேத்ஸைய: பாதம்சுத்ரஸ்யதாபயேத் 2.10.

(இ - ள்) பிராமணன் குடித்தால் சாந்தபனமும் கூத்திரியன் - பிராஜாபத்யமும் வைச்யன் அதில் பாதியும் சூத்திரன் அதில் காஹும் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.

ஊணஸூஜாநா₈ துஜலு₈யிவய₈விவெசு₈
 ஸ்ராஹண₈க்ஷ₈த்ரீயொ₈வெஸ₈ஸூ₈கு₈ஸூ₈வெஸூ₈வ₈பு₈ஜா₈த₈||
 ஸ்ராஹ₈க₈டு₈வெ₈வ₈வா₈ஸெ₈ந₈ஜி₈ஜா₈கீ₈நா₈து₈மி₈ஷ₈ய₈தி₈||
 ஸ₈கு₈ஸூ₈வ₈ஸூ₈வொ₈வ₈வா₈ஸெ₈ந₈த₈யா₈ஜா₈டு₈ந₈ந₈ஸ₈கி₈த₈||

பாண்டஸ்தமந்த்யஜாநாந்து ஜலந்ததிபய:பிபேத்
 ப்ராஹ்மண:கூத்திரியோவைஸ்யஸஸூ₈த்ரஸ்சைவப்ரமாதத: ௩௦.
 ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேந த்விஜாதீநாந்துநிஷ்க்ருதி:
 ஸ₈கு₈த்ரஸ்யசோபவாஸேந ததாதா₈நேகஸக்தித: ௩௧.

(இ - ள்.) சண்டாளனுடைய பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் - தயிர் - பால் இவைகளை சாப்பிட மூன்றுவார்க்குத்தாரும் பிரம்மகூர்ச்சு பானத்துடன் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். சூத்திரனுக்கு உபவாஸத்துடன் சக்திக்கீடாக தானம்செய்வது பிராயச்சித்தம்

ஊ₈ஸூ₈ஜா₈நா₈ஜி₈ஜ₈ஸூ₈ஷ₈ஸூ₈ணா₈வா₈ந₈க₈ய₈வ₈ந₈
 மொ₈ஜ₈டு₈த்₈யா₈வ₈கா₈ஹா₈ரொ₈ஜ₈ஸ₈ரா₈டு₈த்₈ண₈ஸ₈ய₈தி₈||
 பு₈ஷ்க்₈தே₈ஜ₈நா₈நா₈த்₈வி₈ஜ₈ஸ்₈ரே₈ஷ்₈ட₈ஸ்₈ ச₈ண்ட₈ளா₈ந்₈ந₈க₈த₈ஞ்ச₈ந₈
 கோ₈மு₈த்₈ர₈யா₈வ₈கா₈ஹா₈ரோ₈ த₈ஸ₈ரா₈த்₈ரே₈ண₈ஸ₈ய₈தி ௩௨.

(இ - ள்.) அறியாமல் சண்டாளன் அன்னத்தைப் புசித்த பிராமணன் பத்துநாள் யவமென்கிற அரிசியை கோழுத்திரத்துடன் சாப்பிட்டு சத்தனாகிறான்.

வ₈ஸ₈டு₈க₈க₈த்₈ர₈யா₈வ₈கா₈ஹா₈ரொ₈ஜ₈ஸ₈ரா₈டு₈த்₈ண₈ஸ₈ய₈தி₈||
 ஜ₈ஸ₈ரா₈ஹ₈ம்₈நி₈ய₈ஜ₈ஸூ₈ஸூ₈வ₈ய₈த்₈க₈க₈த்₈ஸ₈வி₈நி₈தி₈ஸூ₈ச₈||
 ஏ₈க₈க₈க₈ந்₈ர₈ஸ₈ம₈ஸ்₈நீ₈யா₈த்₈ கோ₈மு₈த்₈ர₈யா₈வ₈கா₈ஹா₈ரொ₈ஜ₈ஸ₈ரா₈டு₈த்₈ண₈ஸ₈ய₈தி₈
 த₈ஸ₈ரா₈ஹ₈ம்₈நி₈ய₈ஜ₈ஸூ₈ஸூ₈வ₈ய₈த்₈க₈க₈த்₈ஸ₈வி₈நி₈தி₈ஸூ₈ச₈த் ௩௩.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அன்னத்தைப் புசித்தவன் கோழுத்திரத்துடன் யவ அரிசியை தினம் ஒன்றுக்கு ஒருகபளமாக நியமத்துடன் புசித்து விருதமிருக்க வேண்டும்.

க₈வி₈ஜ₈ா₈த₈வ₈ஸூ₈ஷ₈ணா₈டு₈ய₈வ₈ஸூ₈வெ₈ஸூ₈நி₈தி₈ஷ₈தி₈||
 வி₈ஜ₈ா₈டு₈த₈க₈டு₈வ₈ஸூ₈ந₈ஸூ₈ஜி₈ஜா₈க்₈ஸூ₈ஷ₈ணா₈டு₈ய₈வ₈ஸூ₈நி₈தி₈ஷ₈தி₈||

(இ - ள்.) அந்த சண்டாளன் வசித்த வீட்டுமண்ணை அப்புறப்
படுத்தி மணியாசனம் செய்து பிராமணர்களைப் புகச்செய்து சாந்
திஹோமம் ஜபங்களைச்செய்தால் அந்த மண்சுத்தமாகிறது. மண்
ணுக்குத் தனியாக தோஷமில்லை.

உணா_பயொ_பவ_பஹ_பஸ_பவ_பக_பஃ_பஜா_பஸ_பஜா_பஸ_பய_பஃ_பஜெ_பவ_பவ_ப |
மொ_பஜ_பஃ_பத_பய_பவ_பக_பஹ_பரொ_பஜா_பஸ_பயெ_பஃ_பந_பவி_பஸ_பஃ_பஜ_பதி ||

சண்டாளேஸ்ஸஹஸம்பர்கம் மாஸம்மாஸார்தமேவவா
கோமுதரயாவகாஹாரோ மாஸார்தேநவிஸுத்யதி சந.

(இ - ள்.) ஒருமாதமாவது அரைமாதமாவது சண்டாளரோடு
சகவாசம் நேர்ந்தால் யவஅரிசியினாலும் கோமுத்திரத்தாலும்
அரைமாதம் போஜனம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

ராஜ_பகீ_பஹ_பஃ_பகா_பரீ_பஹ_பஸ_பகீ_பவெ_பண_பஃ_பஜீ_பவ_பநீ_ப |
வா_பத_பவ_பஃ_பண_பஃ_பஸ_பஜ_பஹ_பம_பய_பஜெ_பஹ_பஹ_பவி_பஜா_பத_பத_பதி_பஷ_பதி_ப |
ஜா_பக_பவா_பத_பஹ_பஷ_பதி_பஃ_பகா_பரா_பத_பஹ_பரொ_பக_பஸ_பய_பஃ_பஜெ_பவ_பத_ப |
ம_பய_பஹ_பஜா_பஹ_பஃ_பந_பக_பஹ_பஃ_பத_பஸெ_பஷ_பஃ_பஸ_பவ_பஃ_பஸ_பஜா_பஹ_பரொ_பச_ப ||

ராஜகீசர்மகாரீச லுப்தகீவேணுஜீவநீ
சாதுர்வர்ணயஸ்யசக்ரு ஹேத்வவிஜ்ஞாதாதுதிஷ்டதி சச.

ஜ்ஞாத்வாதுதிஷ்க்ருதிங்குர்பாத பூர்வேகத்தஸ்யார்தமேவது
க்ருஹதாஹம்நகுர்வீத ஸேஷம்ஸர்வம்ஸமாசரேத் சச.

(இ - ள்.) வண்ணாத்தி சக்கிலியின் ஸ்திரி வேடர்ஸ்திரீ - கூடை
கட்டி இவர்கள் நான்குவர்ணத்தாருடைய வீட்டிலிருந்தாலும்
மேலே சண்டாளசகவாஸத்துக்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்தில்
பேர்பாதி செய்யவேண்டும். ஆனால் வீட்டைக்கொளுத்த வேண்
டியதில்லை.

ம_பய_பஹ_பஸ_பஜா_பஹ_பஃ_பநா_பம_பயெ_பஹ_பண_பயொ_பய_பஜ_பக_பஸ_பஜ_பவி_பசு_ப |
த_பஜ_பமா_பரா_பஜி_பநி_பவ_பஃ_பஸ_பஜ_பஜ_பஹ_பண_பஃ_பத_பவ_பஸ_பஜ_பஃ_பயெ_பச_ப ||
ரா_பஸ_பவ_பஃ_பண_பஃ_பத_பவ_பஜ_பஹ_பண_பஃ_பந_பத_பஜ_பஜெ_பத_பவ_பக_பஜா_பஹ_பந_ப |
மொ_பஜ_பயெ_பந_பத_பவ_பஸ_பஜ_பஃ_பஸெ_பஜ_பஃ_பஹெ_பஷ_பஷ_பஹ_பயெ_பஜ_பஹ_ப ||

க்ருஹஸ்யாப்யந்தாங்கச்சேச் சண்டாளோயதிகஸ்யசித்
தமகாராத்வீநிர்வாஸ்ய ம்ருத்பாண்டந்துவிஸர்ஜயேத் சச.

ரஸபூர்ணந்துயத்பாண்டம் நத்யஜேத்துகதாசந
கோமயேநதுஸம்மிஸாரஜலைஃ ப்ரகூாளயேத்க்ருஹம் சஎ.

புராஹ்ணஸ்யுபுணரூபையஸோணி தஸம்ஹவெ |
 கிருமீரஹுதஜ்யெதயஸ்யுபுராயஸி தக்ஷயம்ஹவெசு ||

ப்ராஹ்மணஸ்ய்வ்ரணத்வாரே பூயஸோணி தஸம்பவே
 க்ரிமிருத்பத்யதேயஸ்ய ப்ராயச்சித்தங்கதம்பவேத்

ச அ.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய விருணத்தில் சீ ரத்தமுண்டாய்
 பிறகு புழுவைத்தேயானால் பிராயச்சித்தம் என்னவென்றால்.

மவாஹுத்யவாஸீஷெணஜ்யிக்ஷீரெணவஸி-ஷா |
 துஷம்ஸாஹ்வாயக்ஷீரீஷுஷுஸூலிஹ-வெசு ||

கவாம்முக்தரபுரீஷெண ததிக்ஷீரேணஸர்விஷா

த்பஹம்ஸநாத்வாசபீத்வாச க்ரிமிதுஷ்டஸூசிர்பவேத் ச கூ.

(இ - ள்.) பசுக்களுடைய முத்திரம் சாணி தயிர் பால் நெய்
 இவைசேர்ந்த பஞ்சகவ்யத்தால் முன்றுநாள் ஸ்நானம்செய்து
 அதையே சாப்பிடவேண்டும் அதினால் சுத்தனாகிறான்.

கூத்ரியோபிஸுவர்ணஸ்ய பஞ்சமாஷாந்ப்ரதாபயேத்

கோதகூறிணாநுதவஸ்யஸ்யா ப்யுபவாஸம்விநிர்நிஸேத்

சூ.

கூத்ரியோபிஸுவர்ணஸ்ய பஞ்சமாஷாந்ப்ரதாபயேத்
 கோதகூறிணாநுதவஸ்யஸ்யா ப்யுபவாஸம்விநிர்நிஸேத்

(இ - ள்.) கூத்திரியன் தனக்கு விருணத்தில் புழுவைத்தால்
 ஐந்து உளுந்து இடையுள்ள சுவர்ணதானமும் வைச்யன் கோதா
 நமும்செய்து உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

ஸஹிஷ்யாணாநொநாவவாஸஸூஹிஷ்யாஷாநெநஸூஹிஷ்யா

ஸஹிஷ்யாணம்நோபவாஸஸ்யாசுத்ரோதானேநஸூத்யதி சூ.உ.

(இ - ள்.) சூத்திரர்கள் உபவாஸத்தால் சுத்தியடையார்கள்
 தானத்தினாலேயே சுத்தராவார்கள்.

கூஹிஷ்யித்யசூக்யே வஜநிக்ஷிதிஷெவதாஃ |

புணஜ்யிரஸாஹிஷ்யேஷ்ஷாஷமஹிதசு ||

அச்சித்ரமித்யத்வாக்யம் வதந்திக்ஷிதிதேவதா :

ப்ரணம்பசிரஸாக்ரஹ்ய மக்திஷ்டோமபலம்ஹிதத்

சூ.உ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் பரிபூர்ணம் என்று வார்த்தையைச்
 சொன்னார்களேயானால் அவ்வார்த்தையை வணங்கிக்கேட்க

தன்காரியத்தைச் செய்யாவிடில் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அணுக்ரகம் பயன்படாது.

வெஹாஜாயஜிவாவொஹாஜயாஜ ஜாநதெதாவிவா |
கூரூஜ்யெநாமுஹ்யெதூதவாஹதெஷாமஹுகி ||

ஸ்நேஹாத்வாயதிவாலோபாத் பயாதஜ்ஞானதோபிவா
குர்வந்த்யநுக்ரஹம்யேது தத்பாபந்தேஷுகச்சதி ௩௬௨.

(இ - ள்.) சினைகத்தாலாவது பொருளாசையாலாவது பயத் தாலாவது தெரியாமலாவது சக்தியுள்ளவனுக்கு எவன் அணுக்ர கம் செய்கிறானோ ; அப்படிசெய்தவனுக்கு அவனுடைய பாபம் சம்பவிக்கும்.

ஸரீரஸ்யோத்யெப்யாவெ வஜநிநியஜந்த்யெ |
ஹதாரொவரொயெநநஸஸ்யஸ்யுகஜாயந ||

ஸரீரஸ்யாத்யேப்ராப்தே வதந்திநியமந்துயே
மஹத்கார்யோபரோதேந நஸ்வஸ்தஸ்யகதாநச ௩௬௩.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய சரீரத்திற்குத் தீங்குநேரிடுகிற சமயத் தில் எவன் நியமத்தை விதிக்கிறானோ அவன் அவனுடைய அந்தி மஸ்மரணத்துக்குக் கெடுதிசெய்தபடியால் அவனுடைய பாபத் தையடைகிறான்.

ஸஸஸ்யஜெஹாஃகூரநி வஜநிநியஜந்த்யெ |
தெதஸ்யவிஷகதாராஃ வதநிநாகெஸாஹ ||

ஸ்வஸ்தஸ்யமுடாஃகுர்வந்தி வதந்திநியமந்துயே
தேதஸ்யவிக்நகர்தாரஃ பதந்திரகேசசௌ ௩௬௪.

(இ - ள்.) சுகமாக விருப்பவனுக்குப் பதிலாக எவர்கள் கருமங் களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களும், சாஸ்திரமல்லாததை எவர் கள் விதியாகச்சொல்லுகிறார்களோ அவர்களும் நரசத்தில் விழு கிறார்கள்.

ஸவநவநியஜெகூரஹ்ணயொவஜநுதெ |
வ்யயாதெஸ்யொவவாஸஸ்யொநஸவஹ்ணெநயஜெதெ ||

ஸவநவநியமந்த்யக்த்வா ப்ராஹ்மணம்யோவமந்யதே
வ்ருதாதஸ்யோபவாஸஸ்யாந் நஸ்யுண்யேநயஜ்யதே ௩௬௫.

(இ - ள்.) எந்த அன்னம் விலக்கப்பட்டதோ அந்த அன்னங்களுக்கு எது சுத்தியோ அவைகளை யுங்களுக்கு நான் பராசரர் சொன்வபடி சொல்லுகிறேன்.

ஸூதஞ்சூரணாஸகநூநூகாகஸூரானாவவாசிதஸூ
கெநெநடிஸூயுதெவாநூஸூரஹணெஸூரிவெடிஸே||

ஸ்ருதம் த்ரோணாகந்யாநம் காகஸ்வரோபகாதிதம்
கேநேதம்ஸூத்யதேசாந்நம்ப்ரஹ்மணேப்யோநிவேதயேத்

(இ - ள்.) துரோணம் ஆடகம் என்கிற பேருள்ள அளவு கொண்டதெல்லின் அன்னம் காகம் நாய் இவைகள்மோந்த அன்னம் இவைகள் எதினால் சுத்தமாகுமென்று பிராமணர்களைக் கேட்கவேண்டும்.

காகஸூராவஸூதஞ்சூரணாநூநவாசிதஸூஜே||

காகஸ்வராவஸூதம் துத்ரோணந்நம்நபரித்யஜேத் கக.

(இ - ள்.) காகம் நாய் நக்கின துரோணம் அளவுள்ள அன்னத்தைவிட வேண்டியதில்லை.

வெடிவெடிஸ்வஸூதெயுயஸூஸூரானாவஸூகெ||

ஸூஸூரானாவஸூதெயுயஸூஸூரானாவஸூகெ||

வேதவேதாந்நவாதிஸூபஸூரானாவஸூகெ||

ப்ரஸ்தத்வாத்ரிம்சதித்ரோணஸம்ருதேதாத்விப்ரஸ்தஆடக: எ0.

(இ - ள்.) வேதம் வேதாங்கங்கள் தெரிந்த பிராமணர்களாலும் தர்மசாஸ்திரத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்களாலும் முப்பத்திரண்டுபடி கொண்டது துரோணமென்றும் இரண்டுபடி ஆடகமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ததெதானாவஸூதஞ்சூரணாநூஸூரானாவஸூகெ||

ததேதாத்ரோணாகந்யாநம்ஸ்ருதிஸ்மருதிவிதேவித: எ0௧.

(இ - ள்.) ஆதலால் வேதம் ஸ்மிருதி தெரிந்தவர்கள் கீழ்ச்சொன்ன துரோணம் ஆடகம் அளவுடைய அன்னத்துக்கு தோஷமில்லையென்று அறிகிறார்கள்.

காகஸூராவஸூதஞ்சூரணாநூஸூரானாவஸூகெ||

ஸூஸூரானாவஸூதஞ்சூரணாநூஸூரானாவஸூகெ||

காகஸ்வாநாவலீடம்துகவாக்ராதம்கரேணவா
ஸ்வல்பமந்நம்த்யஜேத்விப்ரஸ்ஸுத்திர்தோடகேபவேத்

(இ - ள்.) பிராமணன் காகம் நாய் இவைகளால் நக்கப்பட்ட
தும் பசு கழுதைகளால் முகரப்பட்டதும் சுவல்பமாயுமிருக்கிற
அன்னத்தை விடக்கடவன். அதற்குமேல் துரோண அளவுள்ள
அன்னமானால் சுத்தியுண்டு.

கூநவெஸ்யுத்யுதநாத்யுயஜுரூகாஹகஹவெசு||
ஸுவணெ-பாடிசுஜு-கூஷு-ஹு-தாஸெநாவதாவெசு||
ஹு-தாஸநநஸஹு-ஹு-ஸுவண-ஸலிஹெநவ||
விபுராணாஹு-ஹுவொஷெணஹொஜு-ஹவதி-த-த-ணாகு||

அந்நஸ்யோத்தருத்யதந்மாத்தர்மயஸ்சலாலாஹதம்பவேத்
ஸுவர்ணோதகமப்யுகூத்யஹு-தாஸேநோபதாபயேத் எஉ.

ஹு-தாஸநேநஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்ஸுவர்ணஸலிலேநச
விப்ராணாம்ப்ரஹ்மகோஷெணபோஜ்யம்பவதிதக்ஷணாத் எஉ.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன அளவுடைய அன்னத்தில எவ்வளவு
எச்சில்பட்டதோ அவ்வளவு மாத்திரத்தை யெடுத்தெறிந்து சுவர்
ணத்தோடுகூடிய ஜலத்தைப் புரோகித்து அக்நியில் காட்டினால்
சுத்தமாகும். இப்படி சுவர்ணஜலத்தாலும் அக்நியாலும் சுத்த
மாயும் பிராமணர்களால் ருக்குக் களால் ஜபிக்கப்பட்டதுமான கீழ்
ச்சொன்ன அன்னம் சுத்தமாகும்.

ஸுவெஹ்வாமொரஸுவாவிதத்யுஸஹு-ஹு-ஹவெசு||
கூஹுவரி-கூஷெ-த-த-ஹு-ஹு-ஹவெநநவ||
கூநஹு-ஹுவாஸஹு-ஹு-ஹவெ-ஹு-ஹவெஸு-ஹி-ய-தெ||

ஸ்நேஹேவாகோரஸேவாபிதத்ரஸ்ஸுத்திரிகதம்பவேத் எச.
அல்பம்பரித்யஜேக்தக்ரஸ்நேஹஸ்யபசநேநச

அநலஜ்வாலயாஸுத்திரிகோரஸஸ்யவிதியேத எரு.

(இ - ள்.) எண்ணெய் நெய் முதலியவற்றிற்கு சுத்தி எப்படி
யென்னில்—என்று அல்பமாயிருந்தால் அதை விடுவதாலும் அதி
கமாயிருந்தால் எண்ணெயைக் காய்ச்சுவதாலும் பால்முதலியவற்
ற்றிற்கு அடுப்பில் தீயில் வைப்பதாலும் சுத்தியென்று விதிக்கப்படு
கிறது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஊயாதொடிவஞ்சுலிஸுவராஸரவ்வொயயா||

அதாதோத்ரவ்யஸுத்திஸ்துபராசரவசோயதா ௨.

(இ - ள்.) கீழ்சொன்ன பிராயச்சித்தங்கள் திரவ்ய சுத்தி யில்லாமல் பயன்படாதாகையால் முற்பட்ட பராசர வாக்யத்தின் படி திரவ்யசுத்தி சொல்லப்படுகிறது.

ஊராவாணாஹ்வா தூணாஹ் தக்ஷணாஹ் ஹிரிஷ்யுதெ||

தாரவாணம்துபாத்ராணம்தக்ஷணாச்சுத்திரிஷ்யதே ௧.

(இ - ள்.) சுருக் சுருவம் முதலிய மரப்பாத்திரங்களுக்கு அதிக அசுத்தியுண்டானால் வாச்சிமுதலான ஆயுதத்தால் செதுக்கினால் சுத்தியுண்டாகும்.

ஹஸுநாஸுஹ்யுதெகாஹ்யுதா ஜூஜாஹ்யுநாஸுஹ்யுதி||

பஸ்மநாஸுத்யதேகாம்ஸ்யம்தாம்ரமாம்லேநஸுத்யதி ௧௨.

(இ - ள்.) வெண்கலப்பாத்திரங்கள் சாம்பலாலும் தாம்ரபாத்திரங்கள் பூளியாலும் சுத்தமாகும்.

ராஜஸாஸுஹ்யுதெநாஸீ விகஹ்யாநமஹ்யுதி||

ராஜஸாஸுத்யதேநாஸீவிகஹ்யாநகச்சதி ௨.

(இ - ள்.) வியபிசாரியான ஸ்திரீ அவ்வகையால் கர்ப்பம் தரியாமலிருந்தால் மாஸருதுவினால் சுத்தையாகிறாள்.

நதீவெமெநாஸுஹ்யுதெவெவாயஜிநடிஸுஹ்யுதெ||

நதீவெகேநாஸுத்யேத லேஹ்யாநதநத்ருஸ்யதே ௨௨.

(இ - ள்.) எந்தவிடத்தில் அசுத்தம் கண்ணில் புலப்படவில்லை யோ அந்தவிடத்தில் நதியானது வேகத்தால் சுத்தமாகிறது.

வாஹீகஹ்வ தடாகெஷுஹ்வஹிதெஷுஹ்யுஹநி||

உஷுதெவெகஹ்வாஹ்யுதஹ்வஹிதெஷுஹ்யுஹநி||

வாபீகஹ்வதடாகெஷுஹ்வஹிதெஷுஹ்யுஹநி

உத்தருத்யவைகும்பஸுதம்பஞ்சகவ்யேநாஸுத்யதி ௩௨.

(இ - ள்.) நடவாவி கிணறு தடாகம் இவைகள் தோஷத்தை யடைந்தால் நூறுகுடம் ஜலத்தை இறைப்பதாலும் பஞ்சகவ்யத்தை யதில் சேர்ப்பதாலும் சுத்தமாகின்றன.

சூஷ்வஷ-பாஹவெஹ்ளரீ நவவஷ-பா துரொஹிணீ |

உஸவஷ-பாஹவெஹ்ளரீ நவவஷ-பா துரொஹிணீ ||

அஷ்டவர்ஷாபவேத்கௌரீ நவவர்ஷா துரொஹிணீ

தஸவர்ஷாபவேத்கந்யா அதணர்வம்ரஜஸ்வலா

ச.உ.

(இ - ள்.) எட்டுவயதுள்ள பெண் கௌரியென்றும் ஒன்பது வயது பெண் ரோகினியென்றும் பத்துவயது பெண் கன்னிகையென்றும் அதற்குமேல் ரஜஸ்வலையென்றும் பெயர்பெறுவள்.

பூரவெஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி |

பூரவெஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி ||

ப்ராப்தேதுத்வாதசேவரீஷயஃகந்யா ம்நப்ரயச்சதி

மாவிமாஸிசஜஸ்தஸ்யாஃபிபந்திபிதரோநிஸம்

சூ.உ.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது வயதுவந்தபின் யாதொருவன் கன்னிகையை விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவனுடைய பிதர்கள் மாதந்தோறும் அந்தப் பெண்ணினுடைய ரஜஸ்ஸைப் பானம்செய்கிறார்கள்.

பூரவெஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி |

பூரவெஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி ||

மாதாசைவபிதாசைவீஜஷ்டப்ராதாததைவச

த்ரயஸ்தேநரகம்யாந்தித்ருஷ்ட்வாகந்யாம்ரஜஸ்வலாம்

சூ.உ.

(இ - ள்.) விவாகம்செய்து கொடுக்காமல் பெண் ருதுவானால் அந்தப்பெண்ணின் மாதாவும் பிதாவும் தமயனும் நரகத்தையடைகிறார்கள்.

யஸாஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி |

யஸாஹ்ளரீ துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி ||

யஸ்தாம்ஸமுத்வஹேத்கநாயம்ப்ராஹ்மணோமதமோஹிதஃ

அஸம்பாஷ்யோஹ்யபாந்தேயஸ்ஸவிப்ரோவ்ருஷலீபதிஃ

எ.உ.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட ருதுவான பெண்ணை மதத்தால் மோகித்தபிராமணன் கலியாணம்செய்து கொண்டால் அவனிடத்தில் பேசவுங்கூடாது. அவனைப் பங்கிதியில் வைக்கவுங்கூடாது அவன் விருஷலீபதியென்று பெயர் பெறுவன்.

யுகந்யா துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி |

யுகந்யா துஷ்டஸெவஷ-யுகந்யா நவ்யயஹி ||

பஃகரேரத்யேகராத்ரேணவ்ருஷளிஸைவநம்த்விஜஃ
ஸபைகூபுக்ஜபந்ரித்யம்த்ரிபிர்வவைஷர்விஸுத்யதி

அ.௨.

(இ - ள்.) எவன ருதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்து அவளு
டன ஒருதினம் சேர்கிறானே அவன் தினம்தோறும் பிச்சையிட்
டுக்கொண்டு ஜபம்செய்து மூன்றுவருஷமிருந்து சுத்தனாகிறான்.

கஸம்மதெதயஜர்ஸுருரொஜுஷ்வாவாவதிதம்வியபு
ஸருதிகாஷ்வஸவ்வெவகயம்ஸாஜிவிஃய்யதெ
ஜாதவெஷஸுவணஃஷ்வொஜாமஃவிவொக்யு
ஸுராஹணாநாமதஸெவஸுநாநக்யுக்ஷாவிஸாயுதி
அஸ்தம்கதேதயதாஸுர்யே சண்டாலம்பதிதம்ஸ்த்ரியம்
ஸருதிகாஞ்சசவம்ஸைவகதம்சத்திர்விதீயதே

க௨.

ஜாதவேதஸ்ஸுவர்ணம்சஸோமமார்ககம்விஸோக்யச
ப்ராஹ்மணாகதஸ்சைவஸ்நாநம்க்ருத்வாவிசுத்யதி

க௦.௨.

(இ - ள்.) சூர்யாஸ்தமனமான பின்பு சண்டாளனையும் பதிதனை
யும் பிரஸவித்த ஸ்திரியையும் சவத்தையும் தொட்டால் எப்படி
சுத்தியென்றால் அக்நியையும் சுவர்ணத்தையும் சந்திரன்வரும்
வழியையும்பார்த்து பிராமணர்களால் அனுக்ளை செய்ப்பட்டு
ஸ்நானம்செய்து சுத்தனாகிறான்.

வ்யுஷாரஜஸுவாநெநாநாஷ்வாஹணீஸுராஹணீந்தயா
தாவதிஷ்நிராஹாராநிராநெநெவஸாயுதி
வ்யுஷாரஜஸுவாநெநாநாஷ்வாஹணீக்ஷத்ரியானயா
கயஃக்யுஷ்வரெதாவஃவாஷ்வெகஜநஹரா
வ்யுஷாரஜஸுவாநெநாஷ்வாஹணீவெஸுஜானயா
வாஷ்வீநாஷ்வரெதாவஃவாஷ்வெகஜநஹரா
வ்யுஷாரஜஸுவாநெநாநாஷ்வாஹணீஸருஷுஜானயா
க்யுஷ்வெணஸாயுதெவருவஃஸருஷுஜானெநாநஸாயுதி
ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீப்ராஹ்மணீம்ததா
தாவத்திஷ்டேநநிராஹாராத்ரிநாத்ரேணைவசுத்யதி

கக.௨.

ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீக்ஷத்ரியாந்ததா
அர்தக்ருசம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்தரா
ஸ்ப்ருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாநேநாயம்ப்ராஹ்மணீவைஸ்யஜாம்ததா
பாதஹீநம்சரேத்பூர்வாபாதமேகமநந்ததா

க௩.௨.

ஸ்பருஷ்ட்வாரஜஸ்வலாந்நோந்யம்ப்ராஹ்மணீசூத்ரஜாம்ததா
க்ருச்ரேணஸூத்யதேதூர்வாஸூத்ராதானேநஸூத்யதி கசு ௨.

(இ - ள்) ரஜஸ்வலையிருக்கிற பிராமணஸ்திரீ ரஜஸ்வலையான வேறு பிராமணஸ்திரீயைத் தொட்டால் மூன்றுநாளும் ஆகாமில்லாம விருவருமிருக்கவேண்டும் அப்படியே பிராமணஸ்திரி கூத்திரியஸ்திரியைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ அரைகிருசிரமும் கூத்திரியஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ வைச்யஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ முக்கால்கிருசிரமும் வைச்யஸ்திரீ கால்கிருசிரமும் செய்யவேண்டும். அப்படியே பிராமணஸ்திரீ சூத்திரஸ்திரீயைத் தொட்டால் பிராமணஸ்திரீ ஒருகிருசிரமும் சூத்திரஸ்திரீ தானமும் செய்யவேண்டும்.

ஸாதாரஜஸூயாதூதூ யெஹநிஸூயுதி
கூரூஜூஜோநிவ்யுதளதூஹெவவிசூரூஜூகூஹு||

ஸாதாரஜஸ்வலாயாதூசூத்ரதேஹநிஸூத்யதி
சூர்யாத்ரஜோநிவ்ருத்தௌதுதைவபித்ரயாதிகர்மசு கரு ௨.

(இ - ள்.) ரஜஸ்வலையானஸ்திரீ நாலாவதுதினத்தில் ஸநானம்செய்யவேண்டியது. அன்றையதினத்தில் ரஜஸ் இல்லாமலிருந்தால் தேவகாரியத்தையும் பிதூர்காரியத்தையும் செய்யலாம்.

ரொமெணயஜூஜூஹீணாஜூநஹஹிவ்யுதூதூ

நாஸூஹிஸூதூதூஸூநதூதூஹெகூலிகூதூ||

ரோகேணயத்ரஜஸ்திரீணாமந்வம்ஹிப்ரவர்ததே
நாஸூசிஸ்ஸாததஸ்தேநததஸூத்வைகாலிகம்மதம் கசு ௨.

(இ - ள்.) எந்தஸ்திரீக்கு தினந்தோறும் ரோகத்தால் ரஜஸ் பெருகுகிறதோ அந்தஸ்திரீ அதில் அசுத்தையாகாள் அந்த ரஜஸ் அகலத்திலுண்டானது.

ஸாயாஹாராநதாவதூஜூஜூயாவதூவதூதூ

ரூஜோநிவ்யுதளமூரூவ்யூஹகூஹிஹெவஹி||

ஸாத்வாசாராதாவதஸ்யாத்ரஜோயாவத்ப்ரவர்ததே
ரஜோநிவ்ருத்தௌகம்யாஸ்திரீக்ஹெகர்மணிசைவஹி கஎ ௨.

(இ - ள்.) ஸ்திரீக்கு ரஜஸ் எவ்வளவுகாலம் பெருகுகிறதோ அவ்வளவுகாலம் தேவகாரியம் முதலானதற்கு உபயோகப்படமாட்டாள், ரஜஸ் நீங்கினவுடன் பர்த்தாஹிவச சேர்வதற்கும் கிருக காரியங்களுக்கு முபயோகப்படுவள்.

(இ - ள்.) எந்த வெண்கலபாத்திரம் கள்ளுடன் சேராமலிருக்கிறதோ அது சாம்பலால் சுத்தமாகும் கள்ளுடன் சேர்ந்த வெண்கலம் அக்நியில் காய்ச்சுவதாலும் பூச்சுப்பூசுவதாலும் சுத்தமாகும்.

மவாயு தாநிகாஸ்ஸொநிஸூகாகொவஹதாநிவா
ஸூயுஃ திஷஸனிஃக்ஷாஹெஸூஹெஹாஹிஷாநியாநிவா||

கவாக்ராதாநிகாம்ஸ்யாநிஸ்வகாகோபஹதாநிச
ஸூத்யந் திதசபிஃக்ஷாளைஸ்ஸஹுத்ரோச்சிஷ்டாநியாநிச உந ௨

(இ - ள்.) பசுமோந்ததும் நாய்காகங்களால் தள்ளப்பட்டதும் சூத்திரனால் எச்சில் செய்யப்பட்டதுமான வெண்கலம் பத்துதரம் அலம்புவதால் சுத்தமாகும்.

மஹுஹிஷ்வர்ஷஸளஹஹக்யூக்ஷாஹெகாஸ்ஸொஹாஜநொ
ஷணாஸாநிக்ஷிஹெஹுஹிஷாஹஹுஷுத்யஹநராஹரெக||

கந்ரீஷம்பாதஸௌசம்சக்ருத்வாவைகாம்ஸ்யபரஜநே
ஷண்மாஸாந்நிக்ஷிஹெஹுஹிஷாஹஹுஷுத்யஹநராஹரெக உச ௨

(இ - ள்.) வெண்கலபாத்திரத்தால் வாய் கொப்பளிப்பதும் கால்கழுவுவதும் செய்தால் அந்த பாத்திரத்தை ஆறுமாதம் பூமியில் புதைத்து சுத்திசெய்து பிறகு உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

ஸூயஹெஷ்வாயஸாநாஹ்வல்ஸஸூஹுளவிஸொயநஸூ||

ஆயஸேஷ்வாயஸாநாஹ்வல்ஸஸூஹுளவிஸொயநஸூ உரு.

(இ - ள்.) இரும்புபாத்திரங்கள் அசுத்தமானால் அதை மற் றொரு இரும்பு ஆயுதத்தால் ராவுவதாலும் ஈயபாத்திரத்தையுருக் குவதாலும் சுத்தியுண்டாகும்.

ஷணீஷ்வாயஸாநாஹ்வல்ஸஸூஹுளவிஸொயநஸூ||

ஷணீஷ்வாயஸாநாஹ்வல்ஸஸூஹுளவிஸொயநஸூ||

வாஷாணெஹுஹிஷாஹஹுஷுத்யஹநராஹரெக உச ௨

தந்தமஸ்திததாஸ்ருங்கம்ரௌப்யஸௌளவர்ணபாஜநம்

மணிபாத்ராணிஸங்கச்சேத்யேதாந்ப்ரக்ஷாளயேஜ்ஜலெஃ உசு.

பாஷாணெஹுஹிஷாஹஹுஷுத்யஹநராஹரெக உசு ௨

(இ - ள்.) யானையின் தந்தத்தினாலும் எலும்பினாலும் மாட்டின்கொம்பினாலும் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் ரத்னத்தாலும் சங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் அசுத்தமானால்

காலஸ்நானஞ் செய்யாவிடி லும் மாதர்விருத்தர் பாலர்இவர்கள்
எக்காலமும் புரிதமானவர்களே.

ஹேஸஹம்மெவ்யுவாவெவாவ்யாயிஷுவ்யஸுநஷுஷி|
ரஹேஹேவஸுஹேஹாநிவஸாஹஜ-ஹஸுஜாஹரௌ||

தேஸபங்கேப்ரவாஸேவாவ்யாதிஷுவ்யஸநேஷ்வபி
ரஹேதேவஸ்வதேஹாநிபஸ்சாந்தர்மஸ்ஸமாசரேத் ௩௬.

(இ - ள்.) வேற்றரச துன்பம்வந்த விடத்தும், தேசாந்தரம்
போயிருக்கையிலும், விபாதி பீடாகாலத்திலும், யஜமானன்கட்
டனை முடிக்கையிலும், தன்னுடலுக்குச் சிரமமுண்டான காலத்தி
லும் ஒருவன் தன்னைப் புத்திரகளைத்திராதிகளுடன் மேல்சொன்ன
ஸத்திவிஷயத்தைக் கவனியாமலே ரகழித்து ஆபத்துவிலகினபின்
சாஸ்திரீயமான சுத்தியைச் செய்யக்கடவன்.

யெநகெநஹயஜெ-ஹஜ்யஹநாஹாரஹணநவா|
ஹஜரஹீநஜாதாஹஸுஜெ-ஹயஜ-ஹஜாஹரௌ||

யேநகேநசதர்மேணம்ருதுநாதாருணேநவா
உத்தரேத்தீநமாத்மாநம்ஸமாதேதாமர்தமாசரேத் ௩௭.

(இ - ள்.) சுத்தியான பொருளாற் செய்ததருமம் மிருதுளன்
பர். விபாதிபீடையில் முலைப்பால்சூடித்தல் மாமிசம்புசித்தல் முத
லியதர்மம் குரூரம்என்பர். இவற்றி லேதேனுமொரு தர்மத்தால்
விபாதியால் மெலிந்துள்ளவன் தன்னைக்காத்து விபாதிநீங்கிச் சுக
மான பின் தர்மத்தைச்சரியாய்ச் செய்யக்கடவன்.

சூவதாஹேஸுஜாதீணே-ஹளவாஹாரஹு-ஹிஹயெசு|
ஹஹிஹஸுஜாஹரௌதஸாஹஸுஜாஹஸுஜாஹரௌ||

ஆபத்காலேஸமுத்தீர்ணேஸௌசாசாரம்துசிந்தயேத்
ஹுத்திம்ஸமுத்ததோத்பஸ்சாத்ஸ்வஸ்தேதாதர்மம்ஸமாசரேத் ௩௮.

(இ - ள்.) ஆபத் காலமொழிந்து சுகப்பட்டபின் செளசாரத்
தையும் பிராயச்சித்த காண்டத்திற் சொன்னசத்தியைபுஞ் செய்
யக்கடவன். மேல்சொல்லிய இரண்டுதர் மத்தையும் நேரய்முத
லிய துன்பங்கள் நீங்கியபிறகே செய்யக்கடவன்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

பிராயச்சித்தகாண்டம்.

மவாஹ்ய நயொகெஷு ஹவெந்யு திரகாஸிகை |
 சுகாஸிக்ய தவாவஸ்யு ப்ராபஸி தங்கயஹவெஸி ||

கவாஹ்ய நயொகெஷு பவேந்ம்ருதிரகாமதஃ
 அகாமக்ருதபாபஸ்யப்ராபஸித்தம்கதம்பவேத் க.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியில் கயிற்றினால் இழுக்கப்பட்டு பசுக்களுக்கு மரணம் நேரிட்டால் இவனுக்குத்தெரியாமல் நேரிட்ட அந்த பாபத்திற்கு பிராயச்சித்தம் எதுவென்றால்:

வெடிவெடிஹவிஷுஷாஹ யஸிஸாஸஹவிஜா நதாஸு |
 ஸயஸிஸா தவிப்ராணாஹ ஸகஹவாஹநிவெடிவெஸி ||

வேதவேதாங்ககவிதுஷாஹத்ரம்மஸாஸ்த்ரம்விஜாநதாஹ
 ஸ்வதர்மரதவிப்ராணாஹஸ்வகம்பாபம்நிவேதயேத் உ.

(இ - ள்.) வேதம் அதின் அங்கங்கள் இவை தெரிந்தவர்களாயும் தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவர்களாயும் தங்கள் வர்ணசீரம் தர்மத்திலிருக்கிற பிராமணர்களிடத்தில் தன் பாபத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

ஸாவித்ர ஸாஸாவிமாயத்ர ஸஹ்யோவாஸ்யு திகாஸ்யுயொஃ |
 ஸஜாநாத்யு திக தஸாஸாஸு ஸுஹணாநாஸியாஸகாஃ ||

ஸாவித்ரயாஸ்சாபிகாயத்ரயாஸஸந்த்யோபாஸ்த்யக்நிகார்யயோஃ
 அஜ்ஞாஸாதக்ருஷிகர்த்தாரோப்ராஹ்மணாஹமதாரகாஃ ஈ.

(ஈ - ள்.) ஸவிதாவைச் சொல்லுகிறதான காயத்திரீ யென்கிற மந்திரத்தை யறியாமலும் சந்தியாவந்தனம் ஒளபாஸனம் முதலியவைகளைச் செய்யாமல் கேவலம் ஜீவனோபாயமாகப் பயிர் செய்கிறவர்கள் பேருக்குமாத்திரம் பிராமணர்கள், இவர்களிடத்தில் மேற்கூறியபடி தெரிவிக்கக்கூடாது.

ஸவ்ய தாநாஸிஸுத்ராணாஹ ஜாஸிஸாஸுத்ராஸஜீவிநாஸு |
 ஸஹஸ்யுஸஸுஸெகாநாஹ வாரிஷிக்ஹநவிஷ்யெத் |

அவ்ரதாராமந்த்ராணாம்ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம்
 னஹஸ்ரஸ்ஸமேதாராம்பரிஷத்த்வம்நவித்யதே

ச.

(இ - ள்.) பிராஜாபத்யம் முதலிய விருதங்களைச் செய்யாதவர்
 களும் வேத மோதாதவர்களும் பிராமணனென்று சொல்லி ஜீவிக்
 கிறவர்கள் அனேகம் சும்பல் கூடினாலும் அது பரிஷத் ஆகாது.

யதுஷந்தீ தரொஃஸா ஶிவபூயஜேததிரிடி |

ததாவஸதயாஹக்ஷா ததுக்யுநயிமவதி |

யத்வதந்திதமோமூடரமூர்காதர்மமதத்வித:
 தத்பாபம்ஸததாபூத்வாதத்வக்த்ருநதிகச்சதி

டு.

(இ - ள்.) அக்யானத்தால் மூடர்களும் தங்களைப் பண்டிதர்க
 ளாக நினைத்தவர்களும் இதற்கு இது பிராயச்சித்தமென்று தெரியா
 தவர்களும் எந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கிறார்களோ, அந்த பிரா
 யச்சித்தத்தால் போகவேண்டிய பாவம் அனேகவிதமாக மாறி அந்த
 பிராயச்சித்தம் சொன்னவர்களைச் சேருகிறது.

ஊஜாக்ஷாயஜேஸாஸா ஶணி பூயஸி துஃஷா திய: |

பூயஸி தீஹவெதத: கிலிஷ்வாரிஷ்யுஜெஃ ||

அஜ்ஞாத்வாதர்மஸா ஶ்த்ராணிப்ராயஸ்சித்தம்ததாதிய:
 ப்ராயஸ்சித்தீபவேத்பூத:கில்பிஷம்பரிஷத்வரஜேத்

சு.

(இ - ள்.) தெரியாதவனாய் எவன் பிராயஸ்சித்தம் விதிக்கிறானோ
 அப்படி விதிப்புண்டவன் சுத்தனாவான்; விதித்த பரிஷத் அந்த பா
 வத்தையடையும்.

ஊக்ஷாரொவாத்யுயொவாவி யஸ்யுயுவெஃஷவாரமா: |

ஸயஜேஹதிவிஜெயொ நெதரொஸஸஹஸ்யுஸ: |

சத்வாரோவாத்ரயோவாபியம்ப்ரயுர்வேதபாரகா:

ஸதர்ம்மஇதிவிஜ்ஞேயோநெதராஸ்துஸஹஸ்ரஸ:

எ.

(இ - ள்.) வேதந் தெரிந்தவர்கள் நாலு அல்லது மூன்றுபேர்கள்
 யாதொரு தர்மத்தைச் சொல்லுகிறார்களோ, அதுவே தர்மம் என்று
 அறியவேண்டும். மற்றபேர் ஆயிரம்பேர் சொன்னாலும் தர்மமல்ல.

பூரீணரீமபூரீமபூவெதா பெயஜேஹவஃஷிவெ |

தெஷாஶிஜெகவாவம் ஶஜ்ஜுதமணவாஶிநாடி ||

ப்ரமாணமார்கம்மார்க்கந்தோயேதர்மம்ப்ரவதந்திவை
தேஜாமுத்விஜதேபாபம்ஸத்பூதகுணவாதிநாம்

அ.

(இ - ள்.) தர்மசாஸ்திரங்களை யாலோசித்து எவர்கள் தர்மஞ்
சொல்லுகிறார்களோ, உண்மையான குணங்களைச் சொல்லுகிற அவ
ர்களைக்கண்டு பாபம் நடுங்குகிறது.

யடிஸுநிவ்விதஃதொயம் ஶாரஃதாகுகுணஸஃஷ்யதி |
வஸவஃவரிஷ்டாஹஸா னாஸயெதஸ்யுஷ்யுஷ்யுதஸு ||

யதஸ்மநிஸ்திதம்தோயம்மாருதார்க்கேணஸஃஷ்யதி
ஏவம்பரிஷ்டாதேஸாந்நாஸயேத்தஸ்யதுஷ்க்ருதம்

க.

(இ - ள்.) கல்விவிருக்கும் ஜலம் எவ்வண்ணமாகக் காற்றினு
லும் வெயிலினாலும் உலர்ந்துவிடுகிறதோ, அவ்வண்ணமாகவே பரி
ஷத்தானது தன் சொல்வினால் பாவியின் பாவத்தைப்போக்கும்.

வெநவமஹதிகதஃராஃ வெநவமஹதிவஷ்யுஷ்யு |
ஶாரஃதாகுகுமிஸஃயொநா தாவஃநஸ்யுதிதொயவஸு ||

வைவகச்சதிகர்தாரம்வைவகச்சதிபர்ஷதம்

மாருதார்காக்மிஸம்யோகாத்பாபம்ஸ்யதிதொயவத்

க௦.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்தபிறகு அந்த பாவம்
செய்தவனையும் சேருகிறதில்லை, பரிஷத்தையும் சேருகிறதில்லை. தா
னே ஜலம் காற்று நெருப்பு வெயிலிவைகளின் சம்பந்தத்தால் வற்று
கிறதுபோல் நசித்துவிடுகிறது.

ஶகாரஹ்வா த்ரயொவாவி வெஷ்வஃதொமிஹாதிணஃ |
ஶ்ராஹணா நாஸஸ்யுயெ வரிஷ்டாஹிய்யதெ ||

சத்வாரோவா த்ரயோவாபிவேதவந்தோக்திஹோத்ரிணஃ
ப்ரஹ்மணாநாம்ஸமர்த்தாயேபரிஷத்ஸாபிதீயதே

க௧.

ஶநாஹிதாஹ்யொயெவ வெஷ்வெஷாஃமவாரஶாஃ |

வஃஶத்ரயொவாயுஷ்யுஷ்யுஃ வரிஷ்டாஹிஷ்யுஷ்யுதா ||

அநாஹிதாஹ்யேசவேதவேதாங்கபாஶகா :

பஞ்சத்ரயோவாதர்மஜஞாஃபரிஷத்ஸாப்ரகீர்திதா

க௨.

(இ - ள்.) வேதங்கள் தெரிந்தவர்களாயும் அக்னிஹோதரம் செ
ய்தவர்களுமான பிராமணர்கள் மூன்று அல்லது நாலுபேர் பிராம

(இ - ள்.) மரத்தால் செய்த யானை எப்படியோ, தோலினால் செய்த மான் எப்படியோ, அப்படியே அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் இம்முன்றுபேரும் கேவலம் பேரைமாத்திரம் தரிப்பவர்கள்.

மு₁ர₂பூ₃ந₄ப₅ய₆ய₇ா₈ஸ₉ு₁₀ந₁₁ய₁₂ா₁₃க₁₄ல₁₅வ₁₆ஸு₁₇ந₁₈ி₁₉ஜ₂₀ஃ₂₁ |
ய₂₂ய₂₃ா₂₄ஹ₂₅ு₂₆த₂₇ி₂₈ந₂₉ம₃₀ௌ₃₁வ₃₂ சு₃₃தி₃₄வ₃₅ு₃₆ஸ₃₇ு₃₈ர₃₉ஹ₄₀ண₄₁ா₄₂ஸ₄₃ு₄₄ய₄₅ா₄₆ ||

க்ராமஸ்தாநம்யதாஸ₁ு₂ந்யம்யதா₃கூ₄ப₅ஸ்து₆நிர்₇ஜ₈ல₉:

ய₁₀தா₁₁ஹ₁₂ு₁₃த₁₄ம₁₅ந₁₆க்₁₇ர₁₈ௌ₁₉ச₂₀அ₂₁ம₂₂ந்₂₃ர₂₄ப்₂₅ர₂₆ஹ்₂₇ம₂₈ண₂₉ஸ்த₃₀தா

க௭.

(இ - ள்.) ஜனங்களில்லாத கிராமம்போலவும் ஜலமில்லாதகிணறு போலவும் ஹோமத்திற்குரித்தாகாத வக்னியில் செய்யப்பட்ட வா குசிபோலவும் வேதமோதாத பிராமணன் ஆகிறான்.

ய₁ய₂ா₃ஷ₄ு₅வ₆ர₇ஹ₈ய₉ஸீ₁₀ஷ₁₁ு₁₂ய₁₃ய₁₄ா₁₅ம₁₆ௌ₁₇ர₁₈ு₁₉ஷ₂₀ர₂₁ா₂₂ம₂₃ா₂₄ |
ய₂₅ய₂₆ா₂₇ஹ₂₈ு₂₉ஜ₃₀ம₃₁ய₃₂ு₃₃ஷ₃₄ா₃₅ந₃₆ு₃₇த₃₈ய₃₉ா₄₀வீ₄₁வ₄₂ு₄₃ய₄₄ா₄₅ந₄₆ு₄₇வ₄₈ா₄₉ம₅₀ய₅₁: ||

ய₁தா₂ஷ₃ண்₄ட₅ோ₆ப₇ல₈ஸ்தீ₉ஷ₁₀ு₁₁ய₁₂தா₁₃க₁₄ௌ₁₅ர₁₆ு₁₇ஷ₁₈ரா₁₉ப₂₀ல₂₁

ய₂₂தா₂₃ச₂₄ா₂₅ஜ₂₆ு₂₇ப₂₈ல₂₉ம்த₃₀ா₃₁ந₃₂ம்த₃₃ா₃₄வீ₃₅ப்₃₆ர₃₇ோ₃₈ந்₃₉ரு₄₀ச₄₁ோ₄₂ப₄₃ல₄₄:

க௮.

(இ - ள்.) நயும்ஸகன் ஸ்திரீகளிடத்தில் எப்படி பயன்படாதோ, களர்பூமியானது எப்படி பயனற்றதோ, தெரியாதவனிடத்தில் தானம் எப்படி பயன்படாதோ, அப்படியே வேதமோதாத பிராமணன் பயன்படான்.

வி₁த₂ு₃க₄தி₅ய₆ய₇ா₈ந₉வ₁₀க₁₁ ர₁₂ு₁₃வ₁₄ர₁₅ு₁₆நீ₁₇யு₁₈த₁₉ஸ₂₀வ₂₁ெ₂₂ந₂₃: |
ஸ₂₄ு₂₅ர₂₆ஹ₂₇ண₂₈ு₂₉வி₃₀த₃₁ய₃₂ி₃₃ ஸ₃₄ு₃₅ஸ₃₆ா₃₇ர₃₈ு₃₉தி₄₀ய₄₁ு₄₂வ₄₃ல₄₄வ₄₅ு₄₆வ₄₇ெ₄₈க₄₉: ||

சி₁த்₂ர₃க₄ர்₅ம₆ய₇தா₈நே₉க₁₀ர₁₁ந்₁₂க₁₃ரு₁₄ந்₁₅மீ₁₆ல்₁₇ய₁₈தே₁₉ஸ₂₀ந₂₁ஃ

ப்₂₂ர₂₃ஹ்₂₄ம₂₅ண்₂₆ய₂₇ம₂₈பி₂₉ந₃₀த்₃₁வ₃₂த்₃₃ி₃₄ஸ₃₅ம்₃₆ஸ்க₃₇ார₃₈ார்₃₉ம₄₀ந்₄₁த₄₂ா₄₃பூ₄₄ர்₄₅வ₄₆க₄₇ஃ

க௯.

(இ - ள்.) அனேகமான வர்ணங்களால் மெதுவாக சித்திரமானது எப்படி யேற்படுகிறதோ, அப்படியே மந்திரங்களை முன்னிட்ட ஸம்ஸ்காரங்களால் பிராம்மண்ய முண்டாகிறது.

வ₁ு₂ய₃ஸி₄த₅ு₆வ₇ய₈ு₉ய₁₀ு₁₁ய₁₂ு₁₃ய₁₄ு₁₅ய₁₆ு₁₇ய₁₈ு₁₉ய₂₀ு₂₁ய₂₂ு₂₃ய₂₄ு₂₅ய₂₆ு₂₇ய₂₈ு₂₉ய₃₀ு₃₁ய₃₂ு₃₃ய₃₄ு₃₅ய₃₆ு₃₇ய₃₈ு₃₉ய₄₀ு₄₁ய₄₂ு₄₃ய₄₄ு₄₅ய₄₆ு₄₇ய₄₈ு₄₉ய₅₀ு₅₁ய₅₂ு₅₃ய₅₄ு₅₅ய₅₆ு₅₇ய₅₈ு₅₉ய₆₀ு₆₁ய₆₂ு₆₃ய₆₄ு₆₅ய₆₆ு₆₇ய₆₈ு₆₉ய₇₀ு₇₁ய₇₂ு₇₃ய₇₄ு₇₅ய₇₆ு₇₇ய₇₈ு₇₉ய₈₀ு₈₁ய₈₂ு₈₃ய₈₄ு₈₅ய₈₆ு₈₇ய₈₈ு₈₉ய₉₀ு₉₁ய₉₂ு₉₃ய₉₄ு₉₅ய₉₆ு₉₇ய₉₈ு₉₉ய₁₀₀ு₁₀₁ய₁₀₂ு₁₀₃ய₁₀₄ு₁₀₅ய₁₀₆ு₁₀₇ய₁₀₈ு₁₀₉ய₁₁₀ு₁₁₁ய₁₁₂ு₁₁₃ய₁₁₄ு₁₁₅ய₁₁₆ு₁₁₇ய₁₁₈ு₁₁₉ய₁₂₀ு₁₂₁ய₁₂₂ு₁₂₃ய₁₂₄ு₁₂₅ய₁₂₆ு₁₂₇ய₁₂₈ு₁₂₉ய₁₃₀ு₁₃₁ய₁₃₂ு₁₃₃ய₁₃₄ு₁₃₅ய₁₃₆ு₁₃₇ய₁₃₈ு₁₃₉ய₁₄₀ு₁₄₁ய₁₄₂ு₁₄₃ய₁₄₄ு₁₄₅ய₁₄₆ு₁₄₇ய₁₄₈ு₁₄₉ய₁₅₀ு₁₅₁ய₁₅₂ு₁₅₃ய₁₅₄ு₁₅₅ய₁₅₆ு₁₅₇ய₁₅₈ு₁₅₉ய₁₆₀ு₁₆₁ய₁₆₂ு₁₆₃ய₁₆₄ு₁₆₅ய₁₆₆ு₁₆₇ய₁₆₈ு₁₆₉ய₁₇₀ு₁₇₁ய₁₇₂ு₁₇₃ய₁₇₄ு₁₇₅ய₁₇₆ு₁₇₇ய₁₇₈ு₁₇₉ய₁₈₀ு₁₈₁ய₁₈₂ு₁₈₃ய₁₈₄ு₁₈₅ய₁₈₆ு₁₈₇ய₁₈₈ு₁₈₉ய₁₉₀ு₁₉₁ய₁₉₂ு₁₉₃ய₁₉₄ு₁₉₅ய₁₉₆ு₁₉₇ய₁₉₈ு₁₉₉ய₂₀₀ு₂₀₁ய₂₀₂ு₂₀₃ய₂₀₄ு₂₀₅ய₂₀₆ு₂₀₇ய₂₀₈ு₂₀₉ய₂₁₀ு₂₁₁ய₂₁₂ு₂₁₃ய₂₁₄ு₂₁₅ய₂₁₆ு₂₁₇ய₂₁₈ு₂₁₉ய₂₂₀ு₂₂₁ய₂₂₂ு₂₂₃ய₂₂₄ு₂₂₅ய₂₂₆ு₂₂₇ய₂₂₈ு₂₂₉ய₂₃₀ு₂₃₁ய₂₃₂ு₂₃₃ய₂₃₄ு₂₃₅ய₂₃₆ு₂₃₇ய₂₃₈ு₂₃₉ய₂₄₀ு₂₄₁ய₂₄₂ு₂₄₃ய₂₄₄ு₂₄₅ய₂₄₆ு₂₄₇ய₂₄₈ு₂₄₉ய₂₅₀ு₂₅₁ய₂₅₂ு₂₅₃ய₂₅₄ு₂₅₅ய₂₅₆ு₂₅₇ய₂₅₈ு₂₅₉ய₂₆₀ு₂₆₁ய₂₆₂ு₂₆₃ய₂₆₄ு₂₆₅ய₂₆₆ு₂₆₇ய₂₆₈ு₂₆₉ய₂₇₀ு₂₇₁ய₂₇₂ு₂₇₃ய₂₇₄ு₂₇₅ய₂₇₆ு₂₇₇ய₂₇₈ு₂₇₉ய₂₈₀ு₂₈₁ய₂₈₂ு₂₈₃ய₂₈₄ு₂₈₅ய₂₈₆ு₂₈₇ய₂₈₈ு₂₈₉ய₂₉₀ு₂₉₁ய₂₉₂ு₂₉₃ய₂₉₄ு₂₉₅ய₂₉₆ு₂₉₇ய₂₉₈ு₂₉₉ய₃₀₀ு₃₀₁ய₃₀₂ு₃₀₃ய₃₀₄ு₃₀₅ய₃₀₆ு₃₀₇ய₃₀₈ு₃₀₉ய₃₁₀ு₃₁₁ய₃₁₂ு₃₁₃ய₃₁₄ு₃₁₅ய₃₁₆ு₃₁₇ய₃₁₈ு₃₁₉ய₃₂₀ு₃₂₁ய₃₂₂ு₃₂₃ய₃₂₄ு₃₂₅ய₃₂₆ு₃₂₇ய₃₂₈ு₃₂₉ய₃₃₀ு₃₃₁ய₃₃₂ு₃₃₃ய₃₃₄ு₃₃₅ய₃₃₆ு₃₃₇ய₃₃₈ு₃₃₉ய₃₄₀ு₃₄₁ய₃₄₂ு₃₄₃ய₃₄₄ு₃₄₅ய₃₄₆ு₃₄₇ய₃₄₈ு₃₄₉ய₃₅₀ு₃₅₁ய₃₅₂ு₃₅₃ய₃₅₄ு₃₅₅ய₃₅₆ு₃₅₇ய₃₅₈ு₃₅₉ய₃₆₀ு₃₆₁ய₃₆₂ு₃₆₃ய₃₆₄ு₃₆₅ய₃₆₆ு₃₆₇ய₃₆₈ு₃₆₉ய₃₇₀ு₃₇₁ய₃₇₂ு₃₇₃ய₃₇₄ு₃₇₅ய₃₇₆ு₃₇₇ய₃₇₈ு₃₇₉ய₃₈₀ு₃₈₁ய₃₈₂ு₃₈₃ய₃₈₄ு₃₈₅ய₃₈₆ு₃₈₇ய₃₈₈ு₃₈₉ய₃₉₀ு₃₉₁ய₃₉₂ு₃₉₃ய₃₉₄ு₃₉₅ய₃₉₆ு₃₉₇ய₃₉₈ு₃₉₉ய₄₀₀ு₄₀₁ய₄₀₂ு₄₀₃ய₄₀₄ு₄₀₅ய₄₀₆ு₄₀₇ய₄₀₈ு₄₀₉ய₄₁₀ு₄₁₁ய₄₁₂ு₄₁₃ய₄₁₄ு₄₁₅ய₄₁₆ு₄₁₇ய₄₁₈ு₄₁₉ய₄₂₀ு₄₂₁ய₄₂₂ு₄₂₃ய₄₂₄ு₄₂₅ய₄₂₆ு₄₂₇ய₄₂₈ு₄₂₉ய₄₃₀ு₄₃₁ய₄₃₂ு₄₃₃ய₄₃₄ு₄₃₅ய₄₃₆ு₄₃₇ய₄₃₈ு₄₃₉ய₄₄₀ு₄₄₁ய₄₄₂ு₄₄₃ய₄₄₄ு₄₄₅ய₄₄₆ு₄₄₇ய₄₄₈ு₄₄₉ய₄₅₀ு₄₅₁ய₄₅₂ு₄₅₃ய₄₅₄ு₄₅₅ய₄₅₆ு₄₅₇ய₄₅₈ு₄₅₉ய₄₆₀ு₄₆₁ய₄₆₂ு₄₆₃ய₄₆₄ு₄₆₅ய₄₆₆ு₄₆₇ய₄₆₈ு₄₆₉ய₄₇₀ு₄₇₁ய₄₇₂ு₄₇₃ய₄₇₄ு₄₇₅ய₄₇₆ு₄₇₇ய₄₇₈ு₄₇₉ய₄₈₀ு₄₈₁ய₄₈₂ு₄₈₃ய₄₈₄ு₄₈₅ய₄₈₆ு₄₈₇ய₄₈₈ு₄₈₉ய₄₉₀ு₄₉₁ய₄₉₂ு₄₉₃ய₄₉₄ு₄₉₅ய₄₉₆ு₄₉₇ய₄₉₈ு₄₉₉ய₅₀₀ு₅₀₁ய₅₀₂ு₅₀₃ய₅₀₄ு₅₀₅ய₅₀₆ு₅₀₇ய₅₀₈ு₅₀₉ய₅₁₀ு₅₁₁ய₅₁₂ு₅₁₃ய₅₁₄ு₅₁₅ய₅₁₆ு₅₁₇ய₅₁₈ு₅₁₉ய₅₂₀ு₅₂₁ய₅₂₂ு₅₂₃ய₅₂₄ு₅₂₅ய₅₂₆ு₅₂₇ய₅₂₈ு₅₂₉ய₅₃₀ு₅₃₁ய₅₃₂ு₅₃₃ய₅₃₄ு₅₃₅ய₅₃₆ு₅₃₇ய₅₃₈ு₅₃₉ய₅₄₀ு₅₄₁ய₅₄₂ு₅₄₃ய₅₄₄ு₅₄₅ய₅₄₆ு₅₄₇ய₅₄₈ு₅₄₉ய₅₅₀ு₅₅₁ய₅₅₂ு₅₅₃ய₅₅₄ு₅₅₅ய₅₅₆ு₅₅₇ய₅₅₈ு₅₅₉ய₅₆₀ு₅₆₁ய₅₆₂ு₅₆₃ய₅₆₄ு₅₆₅ய₅₆₆ு₅₆₇ய₅₆₈ு₅₆₉ய₅₇₀ு₅₇₁ய₅₇₂ு₅₇₃ய₅₇₄ு₅₇₅ய₅₇₆ு₅₇₇ய₅₇₈ு₅₇₉ய₅₈₀ு₅₈₁ய₅₈₂ு₅₈₃ய₅₈₄ு₅₈₅ய₅₈₆ு₅₈₇ய₅₈₈ு₅₈₉ய₅₉₀ு₅₉₁ய₅₉₂ு₅₉₃ய₅₉₄ு₅₉₅ய₅₉₆ு₅₉₇ய₅₉₈ு₅₉₉ய₆₀₀ு₆₀₁ய₆₀₂ு₆₀₃ய₆₀₄ு₆₀₅ய₆₀₆ு₆₀₇ய₆₀₈ு₆₀₉ய₆₁₀ு₆₁₁ய₆₁₂ு₆₁₃ய₆₁₄ு₆₁₅ய₆₁₆ு₆₁₇ய₆₁₈ு₆₁₉ய₆₂₀ு₆₂₁ய₆₂₂ு₆₂₃ய₆₂₄ு₆₂₅ய₆₂₆ு₆₂₇ய₆₂₈ு₆₂₉ய₆₃₀ு₆₃₁ய₆₃₂ு₆₃₃ய₆₃₄ு₆₃₅ய₆₃₆ு₆₃₇ய₆₃₈ு₆₃₉ய₆₄₀ு₆₄₁ய₆₄₂ு₆₄₃ய₆₄₄ு₆₄₅ய₆₄₆ு₆₄₇ய₆₄₈ு₆₄₉ய₆₅₀ு₆₅₁ய₆₅₂ு₆₅₃ய₆₅₄ு₆₅₅ய₆₅₆ு₆₅₇ய₆₅₈ு₆₅₉ய₆₆₀ு₆₆₁ய₆₆₂ு₆₆₃ய₆₆₄ு₆₆₅ய₆₆₆ு₆₆₇ய₆₆₈ு₆₆₉ய₆₇₀ு₆₇₁ய₆₇₂ு₆₇₃ய₆₇₄ு₆₇₅ய₆₇₆ு₆₇₇ய₆₇₈ு₆₇₉ய₆₈₀ு₆₈₁ய₆₈₂ு₆₈₃ய₆₈₄ு₆₈₅ய₆₈₆ு₆₈₇ய₆₈₈ு₆₈₉ய₆₉₀ு₆₉₁ய₆₉₂ு₆₉₃ய₆₉₄ு₆₉₅ய₆₉₆ு₆₉₇ய₆₉₈ு₆₉₉ய₇₀₀ு₇₀₁ய₇₀₂ு₇₀₃ய₇₀₄ு₇₀₅ய₇₀₆ு₇₀₇ய₇₀₈ு₇₀₉ய₇₁₀ு₇₁₁ய₇₁₂ு₇₁₃ய₇₁₄ு₇₁₅ய₇₁₆ு₇₁₇ய₇₁₈ு₇₁₉ய₇₂₀ு₇₂₁ய₇₂₂ு₇₂₃ய₇₂₄ு₇₂₅ய₇₂₆ு₇₂₇ய₇₂₈ு₇₂₉ய₇₃₀ு₇₃₁ய₇₃₂ு₇₃₃ய₇₃₄ு₇₃₅ய₇₃₆ு₇₃₇ய₇₃₈ு₇₃₉ய₇₄₀ு₇₄₁ய₇₄₂ு₇₄₃ய₇₄₄ு₇₄₅ய₇₄₆ு₇₄₇ய₇₄₈ு₇₄₉ய₇₅₀ு₇₅₁ய₇₅₂ு₇₅₃ய₇₅₄ு₇₅₅ய₇₅₆ு₇₅₇ய₇₅₈ு₇₅₉ய₇₆₀ு₇₆₁ய₇₆₂ு₇₆₃ய₇₆₄ு₇₆₅ய₇₆₆ு₇₆₇ய₇₆₈ு₇₆₉ய₇₇₀ு₇₇₁ய₇₇₂ு₇₇₃ய₇₇₄ு₇₇₅ய₇₇₆ு₇₇₇ய₇₇₈ு₇₇₉ய₇₈₀ு₇₈₁ய₇₈₂ு₇₈₃ய₇₈₄ு₇₈₅ய₇₈₆ு₇₈₇ய₇₈₈ு₇₈₉ய₇₉₀ு₇₉₁ய₇₉₂ு₇₉₃ய₇₉₄ு₇₉₅ய₇₉₆ு₇₉₇ய₇₉₈ு₇₉₉ய₈₀₀ு₈₀₁ய₈₀₂ு₈₀₃ய₈₀₄ு₈₀₅ய₈₀₆ு₈₀₇ய₈₀₈ு₈₀₉ய₈₁₀ு₈₁₁ய₈₁₂ு₈₁₃ய₈₁₄ு₈₁₅ய₈₁₆ு₈₁₇ய₈₁₈ு₈₁₉ய₈₂₀ு₈₂₁ய₈₂₂ு₈₂₃ய₈₂₄ு₈₂₅ய₈₂₆ு₈₂₇ய₈₂₈ு₈₂₉ய₈₃₀ு₈₃₁ய₈₃₂ு₈₃₃ய₈₃₄ு₈₃₅ய₈₃₆ு₈₃₇ய₈₃₈ு₈₃₉ய₈₄₀ு₈₄₁ய₈₄₂ு₈₄₃ய₈₄₄ு₈₄₅ய₈₄₆ு₈₄₇ய₈₄₈ு₈₄₉ய₈₅₀ு₈₅₁ய₈₅₂ு₈₅₃ய₈₅₄ு₈₅₅ய₈₅₆ு₈₅₇ய₈₅₈ு₈₅₉ய₈₆₀ு₈₆₁ய₈₆₂ு₈₆₃ய₈₆₄ு₈₆₅ய₈₆₆ு₈₆₇ய₈₆₈ு₈₆₉ய₈₇₀ு₈₇₁ய₈₇₂ு₈₇₃ய₈₇₄ு₈₇₅ய₈₇₆ு₈₇₇ய₈₇₈ு₈₇₉ய₈₈₀ு₈₈₁ய₈₈₂ு₈₈₃ய₈₈₄ு₈₈₅ய₈₈₆ு₈₈₇ய₈₈₈ு₈₈₉ய₈₉₀ு₈₉₁ய₈₉₂ு₈₉₃ய₈₉₄ு₈₉₅ய₈₉₆ு₈₉₇ய₈₉₈ு₈₉₉ய₉₀₀ு₉₀₁ய₉₀₂ு₉₀₃ய₉₀₄ு₉₀₅ய₉₀₆

வாகாஹவெகலகூரீவெவ காஹநகவொஹந: |
 கயாலிதாஸீவெவ காஹவெகாஹம்ரிஸா-தாஸந: ||

திநயயவெவகலகூரீ திநநநகவொஹந: |
 திநயயயலீஸ்யாஸ திநநரிஸா-தாஸந: ||

திரிநவெவகலகூரீ திரிநநகவொஹந: |
 திநத யயலீஸ்யாஸ திரிநநரிஸா-தாஸந: ||

வதாரஹவெகலகூரீ வதாரஹநகவொஹந: |
 வதாதிநயலீஸ்யா வதாரஹம்ரிஸா-தாஸந: ||

வகாஹமேகபக்தாஸீ சைகாஹம்நக்தபோஹந: ௩௭.
 அயாசிதாஸீ சைகாஹ மேகாஹம்மாருதாஸந: ௩௮.

திநதவயம்சைகபக்தோ த்விநிநம்நக்தபோஹந: ௩௯.
 திநதவயமயாசீஸ்யா த்விநிநம்மாருதாஸந: ௪௦.

த்ரிநிநம்சைகபக்தாஸி த்ரிநிநம்நக்தபோஹந: ௪௧.
 திநதரயமயாசீஸ்யா த்ரிநிநம்மாருதாஸந: ௪௨.

சதூரஹம்த்வேகபக்தாஸீ சதூரஹம்நக்தபோஹந: ௪௩.
 சதூரநிநமயாசீஸ்யாச் சதூரஹம்மாருதாஸந: ௪௪.

(இ - ள்.) ஒருநாள் பகலில் மாத்திரம் போஹனமும் ஒருநாள் ராத்திரியில் மாத்திரம் போஹனமும் ஒருநாள் கிடைத்ததைப் புசித்தும் ஒருநாள் உபவாஸமுமிருந்தால் இது ஒருவித பிராஜாபத்யம். இப்படியே இரண்டுதினம் பகலிலும் மறுபடி இரண்டுதினம் ராத்திரியிலும் மற்ற இரண்டுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி இரண்டுதினம் உபவாஸமிருந்தால் விது இரண்டாவது பிராஜாபத்யம். இப்படியே மூன்றுதினம் பகலிலும் மற்ற மூன்றுதினம் இரவிலும் மறுபடி மூன்றுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி மூன்றுதினமுபவாஸமிருந்தால் விது மூன்றாவது பிராஜாபத்யம். இப்படியே நாலுதினம் பகலிலும் மற்ற நாலுதினம் இரவிலும் மறுபடி நாலுதினம் கிடைத்ததைப் புசித்து மறுபடி நாலுதினமுபவாஸமிருந்தால் விது நாலாவது பிராஜாபத்யம்.

வ்யாயஸீவெவகலகூரீவெவ காஹநகவொஹந: |
 விவ்யாணாரஹகூரிஸா ஹரிஸா வலிதூரிஸாவெவகலகூரீ: ||

ப்ராயச்சித்தேஸமாசீர்ணே குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
விப்ராணம்தக்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜஃ சக.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தமோ கூறியபடி முடிந்த பிறகு பிராமண
ர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைத்து தக்ஷிணையும் கொடுத்து பரிசுத்
தமரன் மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டும்.

ब्राह्मणान्ब्रह्मண्यैक्यாத-
ப்ராஹ்மணாஹ்மணயிக்வாத-
ப்ராஹ்மணாஹ்மணயிக்வாத-
க்ஷீணம் தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜஃ சக.

(இ - ள்.) பசுவைக்கொன்றவன் பிராமணபோஜனம் செய்துவை
த்த பிறகு சந்தேகமில்லாமல் சுத்தியடைகிறான்.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

மவாஹ்மணக்ஷணாய-
தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜஃ |
தத்யாத்பவித்ராணிஜபேத்விஜஃ ||

கவாம்ஸம்ரக்ஷணர்தாய நதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோஃ
தத்வதந்துநதம்வித்யா த்காமகாரக்ருதம்ததா க.

(இ - ள்.) பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தடுப்பதும் கட்டுவ
தும் செய்வதால் அது இறந்தால் அது கோவதமாகமாட்டாது.
மேற்சொல்லிய தடுத்தலும் கட்டுதலும் புத்தியூர்வமாகச் செய்யப்
பட்டதாகிலும் வதமாகாது.

द्विष्यन्त्या-
பிராயச்சித்தம்யதாரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத் உ.

தண்டா தூர்தவம்யதந்யேந ப்ரஹாராத்யதிபாதயேத்
ப்ராயச்சித்தம்யதாரோக்தம் த்விசுணம்கோவதேசரேத் உ.

(இ - ள்.) மேல்சொல்லப்போகிற தண்டப்பிரமாணத்திற்கு மே
ற்பட்ட கழியால் பசுவை யடித்துக்கொன்றால் மேலே கோவதத்தி
ற்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்திற்கு இரண்டுபங்கு செய்யவே
ண்டும்.

रौद्र-
ரோதபந்தயோக்த்ராணி பாதஸ்சேதிசதூர்விதம் உ.

ரோதபந்தயோக்த்ராணி பாதஸ்சேதிசதூர்விதம் உ.

வது கட்டினபடி மாடு இறந்தால் அது தெரிந்து செய்தாலும் தெரி
யாமற் செய்தாலும் பந்தனமெனப்படும்.

ஹவெவாஸகபெவங்குளவ்யுவுஷ்வாவீயிதொநரெஃ |
மொவதிசுப்யுத்யூராவொதியொகூக்ஷவதிதயய: ||

ஹலேவாஸகடேபங் க்தௌப்ருஷ்டேவாபீடிதோநரை:
கோபதீர்ம்ருத்யுமர்ப்கோதி யோக்த்ராந்பவதிதத்வத: எ.உ.

(இ - ள்.) ஏரிலாவது வண்டியிலாவது புணையிலாவது தார்கோ
லால் பின்பக்கத்தில் குத்துவதாலாவது மனிதர்களால் மாடு இறந்தா
விது யோக்த்ரத்தால் நேரிட்ட கோவதமெனப்படும்.

உத்யுபுதிதஉநதஸெதநொவாவ்யுவெதந: ||

கூரிகூரிக்யுதக்யூரொயொடிவெண்ணஹுந்யூடியொவவெயை |
வ்யூதாவாப்யூதாவாவிதகெதூவிநிவாதந ||

மத்தஃப்ரமத்த உந்மத்த ஸ்சேதநோவாப்யசேதந: அ.

காமாகாம க்ருதக்ரோதோ தண்டைர்ஹ ந்யாததோபலை:

ப்ரஹ்ருதாவாமருதா வாபிதத்தேதுர்விநிபாதநே க.

(இ - ள்.) பணச்செருக்கால் மதித்தவனும் கள்குடித்தல் முதலி
யவைகளால் மதித்தவனும் வியாதி முதலியதுகளால் பயித்தியம்பிடி
த்தவனும் தெரிந்தவனாயிருந்தாலும் தெரியாதவனாயிருந்தாலும்
கொல்லவேணும்மென்கிற எண்ணத்தோடாவது அல்லது அபுத்தி பூ
ர்வமாயாவது உண்டான கோபத்தால் தடிகளாலாவது கற்களாலா
வது அடித்தாலும் அல்லது கொன்றாலும் அது பாதமென்கிறதா
லுண்டான வதமாகும்.

ஊமஹூரிக்யூஸூலுஸூவொஹூரிக்யூவ்யூரணக: |

சூடிஸூவூவொஸூஸூடிணஜக்யூலியீயதெ ||

அங்குஷ்டமாத்ர ஸ்தூலஸ்து பாஹூமாத்ரப்ரமாணக:

ஆர்த்ரஸ்து ஸபலாசஸ்ச தண்டஇத்ய பிதீயதே

க௦.

(இ - ள்.) கட்டைவிரல் பெருமனுள்ளதாய் கைகளமுள்ளதாய்
பச்சையாயும் இலைகளோடு கூடினதாய் மிருக்கிற கழிக்கு தண்ட
மென்று பெயர்.

உஷிபுதவதிதொவாவிடிணநாலிஹதஸ்யுதா |

உசூதிஸூயடிாமவெஸூவூவூவூடிவெஸூவவா ||

வ்ரணபங்கேதுகர்தவ்யம் ஸ்நேஹாப்யங்கஸ்துபாணி ரா
யவஸஸ்சோபஹர்தவ்யோ யாவத்க்ருடபலோபவேத்

ககௌ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபசு தேறுகிற வரையில் அதின்விருணத்
தில் தான் எண்ணையிடவேண்டும் அப்பசுவுக்கு தேறுகிற வரையில்
புல்முதலியவற்றையும் போடவேண்டும்.

யாவஸஸுவலுணபுவலபூமலுவஸஸுவலவொஷயெநூர: |

மொராலவஸ்யூஹணஸ்யூரமெ நஜஸ்யூக்வாவிலஜ்யெஸு ||

யாவதஸம்பூர்ணஸர்வாங் கஸ்தாவதஸம் போஷயேக்ர:

கோரூபம்ப்ராயம்மணஸ்யாக்ரீர நமஸ்க்ருத்வாவிஸர்ஜயேத் ௨௦௨.

(இ - ள்.) அந்தப்பசுவின் அங்கங்கள் முன்போலக் கட்டுகிறவ
ரையில் அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றவேண்டும் பிறகு பிராமணனுக்
கெதிரில் அந்தப்பசுவின் ரூபத்தைச் சேவித்துவிடக்கடவன்.

யஜ்யஸுவலுணபுவலபூமலொஷீ நஜெஹாலவெதுரா |

மொவா தகஸ்யூ தஸ்யூயபூவ்யூயஸூ துவிநிஜீயுஸெஸு ||

யத்யஸம்பூர்ணஸர்வாங் கோதீநதேஹோபவேத்ததா

கோகாதகஸ்யதஸ்யார்தம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிர்திஸேத் ௨௧௧.

(இ - ள்.) அப்படி ஒடிந்தபோதிலும் அடித்தடிண் ணூறமலும்
அதின் தேகமு மிளைத்துமிருந்தால் கோவதம்செய்தவனுக்கு விதி
த்த பிராயச்சித்தத்தில் அப்படி யடித்தவனுக்கு விதிககவேண்டும்.

ஸந்யூத்ராங்க நவக்ஷூரல்யூவாலஹநெரொவநெ தயா |

ரா த்ரூளஸவொவநாயபூதூ நஜெஷ்யூரொயஸ்யயெயா: ||

அந்யத்ராங் கநலக்ஷமாப்யாம் வாஹநேமோசநேததா

ராத்ரௌஸம்கோபநார்தம்துநதுஷ்யேத்ரோதபந்தயோ: ௨௨௨.

(இ - ள்.) சிலகிரியைகளில் சூடுபோட்டும் சில அடையாளங்கள்
செய்து மிருக்கிற கோக்கள் தவிர மற்ற மாடுகளின்பேரில் மூட்டை
ஏற்றுப்போது இரணமுண்டானாலும் ராத்திரியில் ரக்ஷிப்பதற்காக
தடுப்பதிலும் கட்டுவதிலும் தோஷமில்லை.

ஸதிவாவெஹதிஜாலஹவநாவிகாவெஹெநெ தயா |

நஜீவவபூ தஸவொவாரொபூயஸூ துவிநிஜீயுஸெஸு ||

அதிவாஹேதிதாஹேச நாவிகாச்சேதநேததா

நஜீபர்வதஸஞ்சாரே ய்ராயஸ்சித்தம்விநிர்திஸேத் ௨௨௩.

(இ - ள்.) அதிகசமையை பேற்றுகிறது சூடுபோடுகிறதைக் காரணமின்றியில் செய்வது முக்குக்குத்துவது ஆறு மலையிவைகளில் ஒட்டிவிப்பது இவைகளைச் செய்தவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

சுதிடாஹைவரொ தாடிஃஃளவாடிளவா ஹெநவரொசு |
நாவிக்கெய்வாடி ஹீ நஃதஃவரொ தவஃஃநிவா தநெந |

அதிதாஹைசரேத்பாதம் த்வெளபாதெளவாஹநேசரேத்
நாவிக்கெய்வாதஹீநம்து சரேத்ஸர்வம் நிபாதநே

உச,உ.

(இ - ள்.) சூடுபோடுவதைக் காரணமின்றியில் செய்தவனுக்கு கோவத பிராயச்சித்தத்தில் கால்பங்கும் அதிபாரம் ஏற்றினவனுக்கு அரைப்பங்கும் முக்குக்குத்தினவனுக்கு முக்கால்பங்கும் கொன்றவனுக்குப் பூர்ணபிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

காஷ்டவொஷு கவாஷாஹெணஸூஹெணவொஷு தாவொசு |
வ்யாவாடியதியொமாஃதஃ தஸ்யஸஃஃவி.நிதிஃஃஹெசு ||
வரொ தாஃதவ நஃகாஹெஷு வ்யாஜாவ த்யஃஃதஃவொஷுகெ |
தவக்யஹுஃஃதஃவாஷாஹெணஸூவாஹெ ததிக்யஹுக்யு ||

காஷ்டலோஷ்டகபாஷாணேஸ் ஸஸ்த்ரேணேவோத்ததாபலாத்
வ்யாபாதயதியோகாந்து தஸ்யஸஃஃத்திம் விநிர்திசேத்

உரு,உ.

சரேத்ஸாந்தபநம்காஷ்டே ப்ராஜாபத்யம் துலோஷ்டகே
தப்தக்ருச்ரம்துபாஷாணேஸ்ஸத்ர பாதேதி க்ருச்ரகம்

உசு,உ.

(இ - ள்.) கட்டை, மண்ணாங்கட்டி, கல், அல்லது கத்தி, இவைகளால் கோவை எவன் கொல்லுகிறானோ அவனுக்கு பிராயச்சித்தம்-கட்டையாற்கொன்றவனுக்கு சாந்தபனமும் மண்கட்டியால்கொன்றவனுக்குப் பிராஜாபத்யமும் கற்களால்கொன்றவனுக்கு தப்தகிருச்ரமும் கத்தியால்கொன்றவனுக்கு அதிகிருச்ரமும் விதிக்கவேண்டும்.

வஃஃவஸாஃதவநெநமாவஃவ்யாஜாவதெ த்யாத்யயஃ |

தவக்யஹெஹவஹுஷாஹவ திக்யஹெஹெ த்யொடிஸ ||

பஞ்சஸாந்த பநேகாவஃ ப்ராஜாபத்யே ததாத்ரயஃ

தப்தக்ருச்ரஃ பவந்த்யஷ்டா வதிக்ருச்ரேத்ரயோதஸ

உஎ,உ.

(இ - ள்.) கட்டுக்கயிற்றால் சுற்றிக்கொண்டு பசுவானது எந்த வீட்டில் மரிக்கிறதோ அந்த வீட்டுக்காரன் பாசியாகிறான் அவனுக்கு கோவதப்பிராயச்சித்தத்தில் பாதி பிராயச்சித்தம்.

நநாரிகெகெவெ ந-உயஸாணவாவெஸ ந-உயாவிஜெ
வெஜந-உயவஸ்யு-வெவெ: | ணவெதஸு-மாவொயஜிஸ்ய-நீயா
ஸயூவிதிவெஸவாஸ-முஜீகூ ||

நநாரிகேளைர்நசஸாணபாஸார்நசாபிமௌஞ்சைஜர்நசவல்கச்சுருங்கலை:
ரதைஸ்துகாவோயதிபந்தநீயரபத்வாபிதிஷ்டேத்பஸ-ம்க்ருஹீத்வா.

(இ - ள்.) தென்னநார்க் கயிறுகளாலும் சண்ப்பைக் கயிறுகளாலும் முஞ்சிப்புல்லின்கயிறுகளாலும் பஞ்சநூற்கயிறுகளாலும் இரும்பு சங்கிலிகளாலும் பசுக்கள்கட்டத் தக்கவைகளல்ல: அப்படி கட்டினாலும் அதற்கு அபாயத்தில் விடுவிக்கும்பொருட்டு கத்தியைக் கைக்கொண்டருகிலிருக்கவேண்டும்.

கூ-வெஸகூ-வெஸஸஸயீயாசுமொவஸ-அகூணாஜி-வம் |

குஸைகாஸைஸ்சபநீயாத் கோபஸ-ம நகூணமுமம் கக.

(இ - ள்) கோக்களை தர்ப்பக்கயிற்றாலும் நாணல்கயிற்றாலும் தெற்குமுமகக் கட்டவேண்டும்.

வாஸமூ-யிஜெ-த-வ்யாஸி-த-நவிஜெ-த |

பாஸல்க்நாக்நி தக்தேது ப்ராயச்சித்தம் நவித்யதே கக.உ.

(இ - ள்.) கயிற்றில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டு பசுவில்பற்றி பசு இறந்தாலதற்குப் பிராயச்சித்தமில்லை.

யஜி-த-சு-வெஸகூ-வெஸ்யூ-யஸி-த-கூ-ய-வெஸ |

ஜவி-கூ-வாவ-நீ-வெ-லீ-ஜி-வெ-த-சு-கி-லீ-ஷா-கூ ||

யதிததரபவேத்காஷ்டம் ப்ராயச்சித்தம்கதம்பவேத்

ஜபித்வாபாவநீம்தேவீம் முச்யதேததரகில்பிஷாத் கக.உ.

(இ - ள்.) அந்த தர்ப்பை நாணல்கயிறுகளில் வேர்கட்டையிருந்து அதில் தீப்பற்றி பசுவின் கழுத்தில் பற்றினால் பரிசுத்தமான காயத்ரியை ஜபித்து பாவத்திலிருந்து விடப்படுகிறான்.

வெஸ்யூ-யஸி-வவாவீ-ஷ-வ்யூ-ஷ-வெ-ஷ-வாவ-த-ய-ந |

மவாஸ-ந-ஷ-வீ-கீ-ண-ஸ்ய-ப-வ்யூ-வொ-தி-மொ-வ-ய-ம் ||

ப்ரோயன்சுபவாபிஷு வ்ருஷ்ச்சேதேஷுபாதயந்
கவாஸுதேஷு விக்ரீணம் ததாப்ராப்நோதி கோர்வதம் ௩௬௩.

(இ - ள்.) கிணறு நடவாபி இவைகளில் மாட்டையோட்டினாலும்
மாம்வெட்டுகிறவிடத்தி லோட்டினாலும் மாடுதின்கிறவர்களுக்கு
வித்தாலும் கோவதத்தையடைகிறான்.

சூராயி தஸுய:கஸூரிஸிநிஹவக்ஷாயஜாவவச |
ஸூவணம்ஹுடிபயம்நிஹம்ஹொவாகலிவஸுங்குடி ||

ஆராதிதஸ்துய:கச்சித் பிந்வக்ஷாயதாபவேத்
ஸ்ரவணம்ஹ்ருதபம்பிந்நம் மக்நோவாகுபஸங்கடே ௩௬௪.

கலிவாடிசுக்ருஹெணெநவஹகூவாஸ்ரீவவாடியொ: |
ஸவ்வஸூயததத்ருக்ரீநுவாடிஹுஸூஸிரஹரெசு |

கூபாதுத்க்ரமணைவை பக்நோவாக்ரீவபாதயொ:
ஸஏவம்ரியதேதத்ர த்ரீந்பாதாம்ஸ்துஸமாசரேத். ௩௬௫.

(இ - ள்.) விருஷபோத் ஸர்ஜனம்முதலான கிரியைகளில் விட்டுத்
துறத்தப்பட்ட எருதானது மார்பினந்தாலும் காதறந்தாலும் வயிறு
கிழிந்தாலும் பாழுங்கிணற்றில் மூழ்கினாலும் கிணற்றிலிருந்து கிளம்
புங்காலத்தில் கால்கழுத்து முறிந்தாலும் மேல்கூறிய விருஷபமிறந்
தால் முக்கால் கிருசாம் பிராயச்சித்தம் விருஷபத்தைவிட்டவன்
செய்யவேண்டியது.

கலிவவாடுததடாஹெயநஹீஹெயவ்யவாஸுஹ |
வாநீஹெஷுவிவஹாநாஹ்ராயஸூதித்நவிஷ்யெக ||

கூபகாதேதடாபந்தே நஹீபந்தேப்ரபாஸுச
பாநீயேஷுவிபந்நாநாம் ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே. ௩௬௬.

(இ - ள்.) நடவாபிஷிலும் பெரியதடாகத்திலும் அணைக்கட்டிலு
ம் பெரிய மாத்தொட்டிகளிலும் தண்ணிகுடிக்கச்சென்று கோக்க
ளிறந்தால் அவை யுடையவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

கலிவவாடுதநஹீவாடுததடாவாடுதகஹெயவஹ |
கஹெஷுஹெயஹீவாடுதஷுஹ்ராயஸூதித்நவிஷ்யெக ||

கூபகாதேநஹீகாதே தடாகாதேததைவச
அநீயேஷுதர்மகாதேஷு ப்ராயஸ்சித்தம் நவித்யதே. ௩௬௭.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கு வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலும் ஆற்றிலும் தடரகத்திலும் வேறுதர்மத்திற்கு வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால் முதலிய துகளில் பசுவிழுந்திறந்தால் தர்மஞ்செய்தவனுக்கு பிராயச்சித்த மில்லை.

வெஸூரூரெ நிவாவெஷு-யொ நரூவா து-ஜி-ஹதி |
ஸகாரூ-யூ-ஹவா-தெஷு-பூ-யஸூ-து-வி-நி-ஜி-பூ-ஸக ||

வேஸ்மத்வாரேகிவாஸேஷு-யோநரூகா துமிச்சதி
ஸ்வகார்யக்ருஹகாதேஷு-ப்ராயச்சித்தம்விநிர்-திஸேத். ச௦௨.

(இ - ள்.) தர்மத்துக்கல்லாமல் தன்வீட்டின் வாசலிலாவது வீட்டிலாவது பள்ளம்வெட்டியிருந்து அதில் பசுவிழுந்திறந்தால் பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்.

நிஸிஸ்ய நிரொயெஷு-ஸவ-பூ-யூ-ஹ-தெஷு-ய |
சு-ஜி-வி-ஜி-ஸ-வி-வ-நா-ஸ-பூ-யஸூ-து-ந-வி-ஜி-பூ-ஸக ||

நிஸிபந்தநிரோதேஷு-ஸர்பவ்யாக்ரஹதேஷு-ச
அக்நிவித்யுத்விபந்நாஸு-ப்ராயச்சித்தம்-வித்யதே. ச௧௨.

(இ - ள்.) இரவில் கட்டுத்தறியிலும் அடைத்தவிடத்திலும் சர்ப்பத்தினாலாவது புலியினாலாவது அறையப்பட்டாலும் நெருப்பு இடி இவைளால் பசு இறந்தால் அவைகளைக் கட்டினவனுக்கு பிராயச்சித்தமில்லை.

பூ-ரூ-வா-தெ-ஸ-ர-ள-வெ-ண-வெ-ஸூ-ஹ-மா-நி-வா-த-நெ |
சு-தி-வூ-ஹி-ஹ-தா-நா-ஸ-பூ-யஸூ-து-ந-வி-ஜி-பூ-ஸக ||

க்ராமகாதேஸூரௌகேண வேஸ்மபங்காந்நிபாதநே
அதிவ்ருஷ்டிஹதாநாம்சு ப்ராயச்சித்தம் வித்யதே. ச௨௨.

(இ - ள்.) கிராமத்தில் சண்டைநடக்கையில் பாணம் விழுவதாலும் வீடு இடிந்துவிழுவதாலும் அதிகமழையினாலும் மிறந்தால் பிராயச்சித்தமில்லை.

ஸ-ஹூ-ரூ-நி-ஹ-தா-யெ-யெ-ஜி-ஹூ-வெ-ஸூ-கெ-ஷு-ய |
ஜா-வா-நி-ஹூ-ரூ-வா-தெ-ஷு-பூ-யஸூ-து-ந-வி-ஜி-பூ-ஸக ||

ஸங்க்ராமேநிஹதாயேச யேதக்தாவேஸ்மகேஷு-ச
தாவாக்நிக்ராமகாதேஷு-ப்ராயச்சித்தம்-வித்யதே. ச௩௨.

ஏகோஹதோயைர் பஹுபிஸ்ஸமேதைர் ஜ்ஞாயதேயஸ்ய
ம்ருதோபிகாதாத்! திஷ்டேதேஷா முபலப்யஹந்தா நிவர்த்தநீயோ
ந்ருபஸந்நியுக்தை: சௌ. ௨.

(இ - ள்.) அனேகம்பேர் மாட்டையடித்தபோதிலும் யாருடைய
அடியினாலிறந்ததோ அது தெரியாமற்போனால் அவனை யறியும்பொ
ருட்டு அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தைவிகமாக சாக்ஷியத்
தைக்கொண்டு நிச்சயப்படுத்தவேண்டும்.

வணசாவெடி ஹுஹி: காலிவெடிவாஸ்யூவாடி தாயடி |
வாடிவாடிஃ துஹத்யாயாஃ ஹரையாஃ ஹவ்யுயக்யுயக் !
ஏகாசேத்பஹுபி: காசித்தை வாத்வ்யாபாதிதாயதி
பாதபாதம்துஹத்யாயாம் சரேயுஸ்தேப்ருதக்ப்ருதக். ச அ. ௨.

(இ - ள்.) ஒரு பசு அனேகர்களால் கொல்லப்பட்டால் ஒவ்வொ
ருவரும் தனித்தனியே கால்பங்கு பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
ஹதேஷாஃ ருயி: ருஷ்யூஷ்யூயி ம் ஷு: க்யூஸாஹவெச |
வாஹாவதிடிஹெஷாஃ வணவெஹ்ஷணஃ ஹவெச ||
ஹதேஷாஃ ருதிரம்த்ருஸ்யம் வ்யாதிக்ரஸ்த: க்ருஸோபவேத்
லாலாவதிதத்தேஷாஃ எவமந்வேஷணம்பவேத். ச கூ. ௨.

(இ - ள்.) கொன்றால் ரத்தம்வடியும் ; வியாதியாயின் இளைக்கும்;
பாம்புகடித்தால் பற்களில் நீர்வடியும் என்று இறந்தமாட்டை கார
ணமாராயவேண்டும்.

முரஸாய ஃவெவாடிஹெவாவி ஷ்யூநஃவெவவமஹதி |
க்ராஸார்தம்சோதிதோவாபி அத்வாநம்சைவகச்சதி. ௩௦.

(இ - ள்.) அடித்தபிறகு அவனாலேவப்பட்டு புல்மேயப்போன
போதிலும் அந்த பசுவின் எலும்பு ஒடிந்திருப்பதை சோதித்து பிரா
யச்சித்தம் சொல்லவேண்டும்,

மநுநாவெஹவெஹெந ஸவ்யூஸாலாணிஜாநதா |
புராயஸி: தஃ துஹதெநா துஹவாஹஸூரஹ்யணஃ ஹவெச ||
மநுநாசைவமேகேந ஸர்வஸூஸ்த்ராணிஜாநதா
ப்ராயச்சித்தம்துதேஹோத்தம் கோக்ஸ்சார்த்ராயணம்சரேத். ௩௧.

யில்லை தொழுவத்தில் ராத்திரி வணிக்கவேண்டாம் ; பகலில் மாட்டுடன்பின் செல்லவேண்டாம்.

நதீஷு-ஸம்மெடுவெவகாரணெஷு-விஸெஷத: |

நவீணாஜி நவாவலா வு-தவெவஸுஜாவரகா |

நதீஷு-ஸங்கமேசைவ அரண்யேஷு-விஸேஷத:

கஸ்தீணாமஜி ம்வானை வ்ரதமேவஸமாசரேத்.

ருக.

(இ - ள்.) ஆறுகளிலும் ஆற்றின் சந்திகளிலும் காட்டிலும் திரிய வேண்டாம். தோல்முதலானவைகளை யுடுக்கவேண்டாம் விருதத்தை மாத்திரம் செய்யவேண்டும்.

கூ-ரூ-தி ஷவணஸா நவஸு-ராணாஜி-ந-தயா |

வயு-ஜெயெ-த-தாஸா-க்ய-ஹ-வாஜ-ராயணாஜிகம் ||

குர்யாத்ரிஷவணஸ்நாநம் ஸு-ராணாமர்சநம்ததா

பந்துமத்யேவ்ரதம்தாஸாம் க்ருசர்மசாந்த்ராயணாகம்.

ருஎ.

(இ - ள்.) ஸ்திரீ மூன்று சந்தியிலும் ஸ்நானமும் தேவதார்ச்சனமும் சாந்திராயணவிருதமும் செய்யவேண்டும். இவைகளை பந்துக்களின் நடுவிவிருந்துச் செய்யவேண்டும்.

மு-ஹஷு-ஸ-த-த-தி-ஷு-ஸ-ஹி-நி-ய-ஜி-ர-வ-ர-க- |

க்ருஹேஷு-ஸ-த-த-தி-ஷு-டே-த்-ச-சிர-நி-ய-ம-மா-ச-ரே-த்,

ருஎ.உ.

(இ - ள்.) எக்காலத்திலும் ஸ்திரீகள் வீட்டிலிருக்கவேண்டும் பரிசுத்தமாகவிருந்து விருதத்தை நடத்தவேண்டும்.

ஹ-ய-ம-வ-ய-க்ய-கூ-வ-ப-வ-அ-ய-தி-கூ-ஜி-வ-தி |

ஸ-ய-தி-ந-ர-க-வ-ர-க-க-வ-ஸ-தி-சு-ஸ-ஸ-ய-ம் ||

இஹயோகோவதம்க்ருத்வா ப்ரச்சாதயி துமிச்சதி

ஸயாதிரகம் காரம் காலஸூத்ரமஸம்ஸயம்.

ருஅ.உ.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் எவன் கோவதம்செய்து அதை வெளிபிடாமல் மறைக்கிறானோ; அவன் உக்ரமானகாலசூத்ரமென்னும் நானத்தையடைகிறான்.

வி-கூ-ந-ர-க-அ-ஸ-ந-த-ய-வ-க-ஷ-ஜ-ய-த- |

ஹ-வ-அ-ய-தி-ந-ர-க-வ-ஸ-தி-சு-ஸ-ஸ-ய-ம் ||

விழுத்தேநாகாதஸ்மா நமர்தயலோகேஷுஜாயதே
 க்லீபாதுஃசீசகுஷ்டிச ஸப்தஜம்மாதிவைநாஃ.

ருசு, ௨

தலூகஸ்ய காஸயெசுவாவாநிதிஷ்டுஷ்ய தஜாஹரௌ |
 ஸீஸாஹுமயுவயொவியெஷ திகொவ்விவஜய்யெசு ||

தஸ்மா த்ப்ரகாஸயே த்பாபம் நிர் திஷ்டவ்ரதமாசரேத்
 ஸ்திரீ பாலந்ரூபகோவிப்ரே ஷ்வதிகோபம் விஸர்ஜயேத்.

சு. ௦. ௨.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நாகத்தினிருந்து வீடுபட்டு இப்பூமியில்
 எழுபிறப்பு நயம்ஸகனாகவும் துக்கமுடையவனாகவும் குஷ்டரோக
 முடையனாகவும் பிறக்கிறான்.

(தலூகஸ்ய.) ஆதலால் பாவத்தைப் பிரகாசம்செய்து சொன்ன
 விருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும் ஸ்திரீ, பாலர்கள், அரசர்கள், பசுக்கள்
 பிராமணர் இவர்களிடத்தில் கோபம் செய்பக்கூடாது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க௦-வது அத்தியாயம்.

வா துவயெஷுஷுவெஷு ஹி தாவக்ஷ்யாநிஷ்யுதி |
 ஸமரீரமரீநெவெவ ஸுஷெஷாந்ராயணவரௌ ||

சாதுர்வர்ண்யேஷுஸர்வேஷு ஹி தாம்வக்ஷ்யாமி நிஷ்க்ருதிம்
 அகம்யாகமநேசைவ சுத்யைசாந்த்ராயணம்சரேத்.

க.

(இ - ள்.) பிரம்மக்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்திரர்களென்கிற நான்கு
 வர்ணங்களிலும் இதமான பிராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்.
 புணரத்தகாத ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தால் சுத்தியடைவதென்பொருட்டு
 சாந்திராயணவிருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்.

வனகெகஹ்ராவயெசுமூராவஃ சுஷெஷுஷுஷுவயய்யெசு |
 சுஜாவாஸுஷாநஹுஜீத ஹெஷுஷாந்ராயணாவியிஃ ||

ஏகாகம்ஹ்ராவயே த்க்ராவம் க்ருஷ்ணேசுக்லேசவர்தயேத்
 அமாவாஸ்யாம்நபுஞ்ஜீத ஹ்யேஷசாந்த்ராயணே விதிஃ.

உ.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொருகபளமாக அன்ன
 ததைப் பதினைந்து கபளங்களில்நின்றும் குறைக்கவேண்டும், சுக்ல
 பக்ஷத்தில் தினம் ஒவ்வொரு கபளமாக விருத்திசெய்யவேண்டும்.

இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து இரண்டு கோக்களை
 தக்ஷிணையாகக் கொடுத்து சத்தியடைகிறுனென்று பராசரர் சொன்னார்.
 கூத்ரீயொவாயவெவெஸூவா ஹணா^ஹமீ^ஹமவெதாயதி|
 ப்ராஜாவத்யுயம்கூ^ஹரா^ஹஷ டி^ஹரா^ஹசமொரீய^ஹம^ஹயம்||
 கூத்ரீயோவாதவைஸ்போவா சண்டாலீம்கச்சதோயதி
 ப்ராஜாபத்யத்வயம்குர்யாத் தத்யாத்கோமிதுநத்வயம். எ.

(இ - ள்.) கூத்திரியனுவது வைசயனுவது சண்டாளஸ்திரீயைப்
 புணர்ந்தால் இரண்டு பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷபங்
 களோடுகூடின இரண்டு பசுக்களை தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸூவாகீ^ஹவாய^ஹஹணா^ஹமீ^ஹஸூ^ஹவெ^ஹரீ^ஹவாய^ஹதி^ஹம^ஹயதி|
 ப்ராஜாவத்யு^ஹவெ^ஹஸூ^ஹக்ய^ஹயு^ஹவ^ஹத^ஹமொ^ஹரீ^ஹய^ஹம^ஹடி^ஹடி^ஹச||
 ஸ்வபாகீ^ஹமவாதசண்டாலீ^ஹம் சூத்ரோவாயதிகச்சதி
 ப்ராஜாபத்யஞ்சரேத் க்ருச்ரம்சதுர்கோமிதுநத்ததத். அ.

(இ - ள்.) சூத்திரன் சண்டாளஸ்திரீயையாவது சக்கிளிஸ்திரீ
 யையாவது புணர்ந்தால் பிராஜாபத்ய கிருச்ரத்தைச்செய்து விருஷ
 பங்களோடுகூடின நான்கு கோதானம் செய்யவேண்டும்.

சோதர^ஹம^ஹயதி^ஹம^ஹவெ^ஹத^ஹஹ^ஹமி^ஹநீ^ஹஸூ^ஹஸூ^ஹதா^ஹம^ஹயா|
 வ^ஹதா^ஹஸூ^ஹவொ^ஹஹி^ஹதொ^ஹம^ஹக்யா^ஹ சூ^ஹணி^ஹக்ய^ஹயூ^ஹரா^ஹணி^ஹஸூ^ஹவொ^ஹரொ^ஹச||
 வாரூ^ஹயண^ஹசூ^ஹய^ஹம்கூ^ஹரா^ஹஷ^ஹஸி^ஹஸூ^ஹவெ^ஹரீ^ஹந^ஹஸூ^ஹயி^ஹதி|
 மாதரம்யதிகச்சேத்து பகிரீ^ஹம்^ஹஸ்^ஹவ^ஹஸூ^ஹதா^ஹம^ஹததா
 எதாஸ்துமோஹி^ஹதீ^ஹதாகந்வா திரீ^ஹணி^ஹக்ரு^ஹச்ரா^ஹணி^ஹஸஞ்சரேத். க.
 சாந்த்ராயணத்ரயம்குர்யா ஸ்சிச்நக்^ஹசே^ஹதே^ஹந^ஹஸூ^ஹத்யதி. கௌ.

(இ - ள்.), தாயையாவது தங்கையையாவது தன் பெண்ணையா
 வது எவன் மோகித்தவனாய்ப் புணர்கிறானோ; அவன் மூன்று கிருச்
 ரங்களைச்செய்து மூன்று சாந்திராயணங்களையும்செய்து சிச்னத்தை
 யறுத்தபிறகு சத்தியடைகிறான்.

சோ^ஹத்ய^ஹஷ^ஹஸூ^ஹம^ஹவெ^ஹரீ^ஹவொ^ஹவ^ஹசோ^ஹத்ய^ஹஷ^ஹயூ^ஹநிக^ஹத^ஹய^ஹந^ஹ||
 மா^ஹத்ரு^ஹஷ^ஹவ^ஹஸ்ரு^ஹக^ஹமே^ஹசை^ஹவ^ஹம^ஹர^ஹத்^ஹம^ஹமே^ஹட்^ஹரீ^ஹகரீ^ஹத^ஹநம். கௌ.

(இ - ள்.) தாயுடன்பிறந்த சிறுதாயாரைப் புணர்ந்தாலும் மேற்
 சொன்னவண்ணமாகவே சிச்னத்தை யறுக்கவேண்டும்.

(இ - ள்.) பசுவைப்புணர்ந்த பிராமணன் த்ரிபாத்ர கிருச்ரத்தை யும் ஒரு கோதானத்தையும் செய்யவேண்டும்.

உயிஷ்யூஷீவஸீ மாதீ சுவெஹாராதெயுணஸூஷ்யூதி

மஹிஷ்யூஷ்டீகீகாமீ த்வஹேராத்ரேணஸூத்யதி. கரு.

(இ - ள்.) ஒருமை, ஒட்டகம், கழுதை யிவைகளை ப்புணர்ந்தவன் ஒருதின கிருச்ரத்தால் சுத்தனாகிளுள்.

வாஜரெஸஜரெவாவி ஞூலிஷுகேவாஜநக்யெய
வாஜீமுரஹலபாதுளவா வஜரஸஸூநிஸீக்யெயசு||

டாமரேஸமரேவாபி தூர்பிகேவரஜநக்யே
பந்தீக்ராஹேபயார்தௌவா ஸதாஸ்வஸ்த்ரிம்நிஸீக்யேத். கசு.

(இ - ள்.) தேசங்களுடைய உபத்திரவத்திலாவது யுத்தத்திலாவது அன்னமில்லாதகாலத்திலாவது வியாதிமுதலிய பீடைகளால் ஜனங்கள் நசிக்கையிலாவது காராகிருத்திலாவது பயத்தினாலுண்டான பீடையிலாவது இக்காலங்களில் தன் ஸ்திரீயை ரக்ஷித்து நோக்கக்கடவன்.

உணாவெஸஹஸவகூஷூ யாநாஸீகூரூதேததத:
விபூநாநுஜஸாரவரானுக்யூகூ வகூஷேஷாஷூகாஸயெசு||
சூகணஸூஷீதேகூஷெவெ மொஜெயாஷகூஷூஷூஷூ

தத்யூஸூஷூநிஸூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
வஸூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
தூரூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
ஸூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ

ஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
ஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
ஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ

சண்டாஸீஸ்ஸஹஸம்பர்கம் யாநாஸீகூருதேததத:
விப்ரந்தஸாவராக்க்ருத்வா ஸ்வகம்தோஷம்ப்ராகாஸயேத். கஎ

ஆகண்ட ஸம்நிதேகூபே கோமயோதககர்த்தமே
தத்ரஸ்தித்வாநிராஹாரா த்வஹேராத்ரேணநிஷ்க்ரமேத். கஆ.

ஸஸிகம்வபநம்க்ருத்வா புஞ்சீயாத்யாவகோதநம்
 த்ரிராத்ரமுபவாஸித்வா த்வேகராத்ரம்ஜலேவஸேத். கௌ.
 ஸங்கபுஷ்பலதாமூலம் பத்ரம்வாகுஸூமம்பலம்
 ஸுவர்ணம்பஞ்சகவ்யஞ்ச க்வாதயித்வாபிபேஜ்ஜலம். உய.
 ஏகபக்தம்சரேத்பஸ்சாத் யாவத்புஷ்பவதீபவேத்
 வ்ரதம்சாதிதத்யாவ த்தாவதஸம்வர்ததேபஹிஃ. உக.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீயானவள் சண்டாளனோடு புணர்ந்தால் அந்த ஸ்திரீ பத்துக்குமேற்படாத பிராமணர்களை பரிஷத்தாக வேற்படுத்திக்கொண்டு தன் தோஷத்தைப் பிரகாசம் செய்யவேண்டும். பிறகு கழுத்தளவுமான பள்ளத்தில் சாணிஜலத்தை நிறைத்து ஒரு தினம் அதில் ஆஹாரமில்லாமலிருந்துபிறகு மறநாள் குடுமியுடன் சேர்த்துக் கொள்ளும் செய்துகொண்டு யவத்தால்சமைத்த அன்னத்தையுண்டு பிறகு மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து பிறகு ஒருநாள் ஜலத்தில் கழுத்தளவாக நின்று சங்குப்பூளன்கிற ஒருவித ஒஷதிகொடி, கிழங்கு, இலை, பூ, பழம், சுவர்ணம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளையிட்டு ஜலத்தைக்கொதிப்பித்துக்குடித்து பிறகு ரஜஸ் உண்டாகிறவரையில் ஒருநாளைக்கு ஒருவேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டி இவ்விருகம் முடியும்வரையில் வெளியிலேயே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ப்ராயச்சித்தததஸ்ரீணைக் கூர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
 கோதவயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸனோப்ரவீத்.

ப்ராயச்சித்ததததஸ்ரீணைக் கூர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம்
 கோதவயம்தக்ஷிணம்தத்யா ச்சுத்திம்பாராஸனோப்ரவீத். உஉ.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவிதமாகப் பிராயச்சித்தம்முடிந்தபிறகு பிராமணபோஜனம் செய்வித்து இரண்டு கோதானம் செய்யவேண்டுமென்று விருத்த பராசரர் சொன்னார்.

வாதுவக்ஷணக்ஷுநாஸீணாம் கூஹ்யவாந்ராயணஸ்யுதா
 யயாலலிஸயாநாஸீ தஸூதாநதூஷ்யெச||
 சாதூர்வ்ரண்யஸ்யநாஸீணாம் க்ருச்சரம்சாந்த்ராயணம்ஸம்ருதம்
 யதாபூம்ஸ்ததாநாஸீ தஸ்மாத்தாந்நதுதுஷ்யேத். உஊ.

(இ - ள்.) நான்குவர்ணத்திய ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவாக உண்டாள சங்கமத்திற்கு சாந்திராயணம் விதிக்கப்பட்டது. பூமி உய்ப்படி

மொழிஞ்சு மொழியஞ்சீரஞ் சயிவவிஞ்சுக்ஞ்சொடிகு ||
 வணகராஞ்சுராவவாஸு க்யுஞ்சு ஸாஞ்சவநஞ்சு து |

கோமூத்திரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததிஸர்பிஞ்சு சோதகம்

எகராத்திரோபவாஸஞ்ச க்ருசரம் ஸாந்தபநம் ஸம்நூதம்.

௨௭௨.

(இ - ள்.) கோமூத்திரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தர்ப்பை
 ஜலம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றை முறையே ஒவ்வொருகாளாகப்
 புசித்து கடைசினாளில் உபவாஸமிருந்தால் சாந்தபனம் என்னும்
 விருதமாகும்.

ஜாரொணஜநயெஜுலஞ்சு ச்யுதெவ்யுக்ஞமதெவதெள;

தாஞ்சு ஜெதவரொராஷெ வதிதாஞ்சவாவகாரிணீ |

ஜாரோணஜநயேத்கர்ப்பம் ம்ருதேவ்யக்தேகதேபதெள

தாம்த்யஜேதபரோஷ்ட்ரே பதிதாம்பாபகாரிணீம்.

௨௮௨.

(இ - ள்.) எந்த ஸ்திரி தன்புருஷுனிற்ந்தாலும் போனவிடம் தெ
 ரியாதிருந்தாலும் தேசாந்தரம் போயிருந்தாலும் பரபுருஷனால் கர்ப்
 பத்தரிக்கிறாளோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் செய்தவளை ஒட்டிவிட
 வேண்டும்.

ஸ்யாஹுணீதுயஜாமஜெக வரவாஞ்சவாஸிநிதா |

ஸாதாநஷ்டாவிநிஷெஞ்சு ராநதஸ்யாமஜெநவாநா |

ப்ராஹ்மணீதுயதாகச்சேத் பரபும்ஸாஸம்நவிதா

ஸாதுஷ்டாவிநிதேஸ்யாநதஸ்யாகமநம்புநா.

௨௯௨.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ வேறு புருஷுனோடு கூடிக்கொண்டு
 ஓடிப்போனால் மறுபடியும் அவள் வீட்டுக்கு வரத்தகுந்தவளன்று.
 அவள் நஷ்டையென்று சொல்லப்படுவள்.

காரொந்ராஹாதயாமஜெக த்யுகாஸ்யுலிநவதிஸுதாநு ||

ஸாதாநஷ்டாவரொவொகொ ராநாஷெஷுவிஸெஷதா |

காமாந்மோஹாத்துயாகச்சேத் த்யக்த்வாபந்தாந்பதிம்ஸுதாந்

ஸாதுஷ்டாபரேலோகே மாநுஷெஷுந்சேஷதா.

௩௦௨.

(இ - ள். எந்தஸ்திரீ பந்துக்களையும் பதியையும் பிள்ளைகளையும்
 விட்டு தேசாந்தரத்தில் காமத்தினாலாவது அக்யானத்தாலாவது வசி
 க்கிறாளோ அவள் மனுஷியலோகத்தில் நஷ்டையென்னப்படுவள்.
 பரலோகத்திலும் விசேஷமாக நஷ்டையாவள்.

உரொஹமதாநாஸீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா ||

கூலிதீயாமதாவெவ வுநராமநெஹவெஸி

மதமோஹகதாநாஸீ க்ரோதாத்தண்டாதிதாடிதா

அத்விதீயாகதாசைவ புநராகமநம்பவேத்.

௩௧.௨.

(இ - ள்.) - மதித்தவளும் சித்தப்பிரமங்கொண்ட ஸ்திரீயும் தடிமுதனியவற்றாலடிக்கப்பட்டவளும் வேறொருவரும் சகாயமில்லால் ஒடிப்போய் மீதுபடி திரும்பிவந்தால் வாலாம்.

உஸரெதூஹிநெவ்யாவெ வ்யாயுதிதூநவிடிவெதி |

உஸாஹநதூஜெநாஸீ க்ரூஜெநஷிஸூதூதாயா |

தஸமேதுதிநேப்ராப்தே ப்ராயஸ்சித்தம்நவித்யதே

தஸாஹம்நத்யஜேநாஸீம் த்யஜேநஷ்டஸ்ருதாம்ததா.

௩௨.௨.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னபடி அடிக்கப்பட்டு ஒடினவள் பத்தாவதுநாள் திரும்பிவந்தால் அவளை பிராயச்சித்தம் செய்து சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது. மேற்சொன்ன பத்துநாளைக்குள் அவள் நஷ்டையென்று கேள்விப்பட்டாவிட்டால் பிராயச்சித்தம்செய்து சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் நஷ்டையானொன்று கேட்டால் அவளை விட்டுவிடவேண்டியது.

ஹதூாவெவவரெஸுகூஹூ க்ரூஹூயூஹெவவாய்வா ||

பர்தாசைவசரேத்க்ருசரம் க்ருசரார்தம்சைவபாந்தவா ||

௩௩.

(இ - ள்.) ஒடிப்போய் பத்துநாளைக்குள் வியபிசாரம் செய்தாளென்று கேள்விப்பட்டபிறகு அவளுடைய புருஷன் ஒரு கிருசரத்தையும் அவன் பந்துக்கள் அரை கிருசரத்தையும் செய்யவேண்டும்.

தெஷாஹூகூரஹவீகூரஹ க்ரூஹாராவெதுணஸூயூதி |

தேஷாம்புக்த்வாசபீத்வாச அஹாராத்ரேணஸூத்யதி.

௩௩.௨.

(இ - ள்.) அப்படி பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாதவர்களின் வீட்டில் புசித்தவர்களும் ஜலம் குடித்தவர்களும் ஒருதினம் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

ஹூஹணீதூயஹமெஹு வரவூஹூவீவஜீதூ ||

மகூரவூஸூதூயாதி க்ரூஜெயூஹூதூமோகூண ||

ப்ரஹ்மணீ துயதாகச்சேத் பரபும்ஸாவிவர்ஜிதா
கத்வாபும்ஸஸ்தம்யாநி த்யஜேயுஸ்தாம்துகோத்ரிணஃ. ௩௪௨.

(இ - ள்.) பிராமணஸ்திரீ கோபித்தவளாய் கிரகத்தைவிட்டு ஒரு புருஷனோடும் சேராமல் வெளியேபோனாலும் நூறு புருஷர்களோடு சேர்ந்தவள்போலாகிறாள். ஆகையால் அவளை பந்துக்கள் வீடவேண்டும்.

வாஸாயஜிமயஹமவெ தடிஸாஃமயஹமவெசு||
வதிதாதுமயஹமவெ ஜாரஸெவதுதகமயஹ||
பும்ஸாயநிக்ருஹம்சச்சேத் ததஸுத்தம்க்ருஹம்பவேத்
பதிமாத்ருக்ருஹம்சச்சே ஜாரஸ்யைவதுதத்க்ருஹம். ௩௫௨.

(இ-ள்.) கீழ்ச்சொன்ன பதிதஸ்திரீ தன்சேரபுருஷனோடு தன்பதி மாதா சேரபுருஷன் இவர்களுடைய வீட்டில் வசிக்கப்படுந்தாலும் அந்தகிருகம் சண்டாளன்வசித்த கிருகம்போல் அசுத்தமாகும்.

உலீவதடிஹவஸாஃ வஹமவெநஸெவயெசு||
துஜெஹயவாது வஸுஃகாஹஸாயயெசு||
ஸஹாராநுஹாயயந்தவநாநுமொகெஸெஸுஹவொஹ்வாநு||
தாஜாணிவஹமவெந காஸுநாநிடிஸலஸுவி||
புராயஸிதஹரெஹிபுராஹுஹெணரஹவாஹிதஃ||
மொஹயஹகிணாஹிஹாஹுஹாஹவதுஹயஹவெசு||
ஹதரெஷாஹெஹாராதுஹ வஹமவெஹஸாயநஃ||
உவவாஹெவஹுஹெதஃவஹெஹெ ஹநஸஹயாஹுஹநாஹிவி||
ஹவஹாஹிஹாஹெஹ ஹஸுஹுஹெஹாஹாஹிஹ||
சுஹாஸஹவாஹாஹிஹ ஹெஹுஹஹிஹதஹஹ||
நஹுஹிஹஹஹாஹ ஹஹெஹஹஹஹஹ||
உல்விஹதத்க்ருஹம்பஸ்தாத் பஞ்சகஹ்யேநஸேசயேத்
த்யஜேச்சம்ருண்மயம்பாதாம் வஸ்தரம்காஹ்டஞ்சஸோதயேத்நசுஹ
ஸம்பாராந்சோதயந்ஸர்வாந் கோகேஸைஸ்சபலேலாத்பவாந்
தாம்ராணிபஞ்சகஹ்யேந காம்ஸ்யாநிதஸபஸ்மபிஃ. ௩௪௩.

ப்ராயச்சித்தம்சரேத்விப்ரோ ப்ரஹ்மணீருபபாதிதம்
கோத்வயம்தக்ஷிணம் தத்யாத்ப்ராஜாபத்யத்வயம்சரேத். ௩௪௪.

இதரேஷாமஹேராதாம் பஞ்சகவ்யம்சயோதகம்
 உபவாஸைர்வாசைத்புண்யை ஸ்ரீநாகஸந்த்யார்சநாதிபி. ௬௧௨.
 ஜபஹேராமதயாதாஹ ஸ்ரீநாகஸந்த்யார்தேப்ராஹ்மணாதயா
 ஆகாஸம்வாயுர்க்நீஸ்ச மேத்யம்பூமிகதம்ஜலம். ௬௦௨.
 நனூஷ்யந்திசநர்பாச்ச யக்ஞேஷுசமஸாயதா. ௬௧.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பநிதை பிரவேசித்த வீட்டின் மண்
 ணைக்கீறிபஞ்சகவ்யத்தால் புரோகித்து மண்பாண்டங்களை யப்பாற்
 போட்டு துணிமரங்களை நனைத்து வேறு சாமக்ரிகளை சோதித்து
 தேங்காய் குடுக்கைமுதலானவைகளை பசுவின்மயிரால் சோதித்து
 தாமரங்களை பஞ்சகவ்யத்தாலும் வெண்கலங்களை பத்துதாம் சாம்ப
 ளிட்டலம்புவதாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வீட்டு பிரமண
 னும் பிராமணர்களால் விதிக்கப்பட்ட இரண்டு பிராஜாபத்தியத்தை
 யும் இரண்டுகோதானத்தையும் செய்யவேண்டும். அவ்வீட்டிலுள்ள
 இதரர்களும் ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சரப்பிட வேண்
 டும், உபவாஸங்களாலும் விருதங்களாலும் புண்யங்களாலும் ஜபம்
 ஹேராமம் தேவதார்ச்சனை முதலியவைகளாலும் ஜீவகாருண்யம் சந்தி
 யை ஸ்ரீநாகம் தான மிவைகளாலும் பிராமணர் முதலியவர்கள் சுத்
 தராகிரூர்கள். அதில் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, பூமியில் விழு
 ந்தஜலம் தர்ப்பம் இவைகள் யாகத்தில் சமஸ என்னும் பாத்திரம்
 போல் சுத்தமானவைகள்.

௬௦-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬௧-வது அத்தியாயம்.

சுஷ்யெரெதொமொரீஹம் உணாஹாஹேயாவிவா |
 யஜிஹுஹுஹுவிவெண சுஜ்யுஹாஹுயணஹரெ ஈ||
 அமேத்யரேதோகோமாம்ஸம் சண்டாலாந்நமதாபிவா
 யதிபுத்தந்துவிப்ரேண க்ருசரம்சாந்நராயணஞ்சரேத். ௬.

(இ - ள்.) அமேத்யமென்கிற மலமுதரங்கள் பட்ட அன்னம் சுக்
 லம் பசுமாம்சம் சண்டாளனுடைய அன்னம் இவைகளை பிராமணன்
 புசித்தால் சாந்திராயணக்ருசரம் செய்யவேண்டும்.

தவெயவக்ஷ சூயொவெஸொ வுயு-ஹாநூயணஹரொசு |
ஸூஷொவெயவஹ-ஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

ததைவக்ஷத்ரியோவைஸ்யோ ப்யர்த்தம்சாந்த்ராயணஞ்சரோத்
சூத்ரோப்யேவந்ததாபுந்தே ப்ராஜாபத்யம்ஸமாசரோத் ௨.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட அன்னத்தைக் க்ஷத்திரியனாவது வைசியனாவது புசித்தால் அரைசாந்த்ராயணம் செய்யவேண்டும். சூத்திரனப்படி புசித்தால் பிராஜாபத்யம்செய்யவேண்டும்.

வஹமவஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு |
வணகஜித்ரி வதஹ-ஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

பஞ்சகவ்யம்பிபேச்சூத்ரோ ப்ரஹ்மகூர்ச்சம்பிபேத்விஜஃ
வகத்வித்ரிசதூர்காவோ தத்யாத்விப்ராத்யநுக்ரமாத். ௩.

(இ - ள்.) சூத்திரன் பிராயச்சித்தம்செய்தபின் பஞ்சகவ்யத்தையும் பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் இவர்கள் பிரம்மகூர்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தையும் சாப்பிடவேண்டும். பிராமணன் முதலாக கிரமமாய் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு கோதானங்கள் செய்யவேண்டும்.

ஸூஷொஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு |
ஸூஷொஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

யஜிஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு |
ஜாக்ஷாவொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

ஸூஷொஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு |
ஸூஷொஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

யஜிஹ்வெயவஹொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு |
ஜாக்ஷாவொஷொ வுயுயொவக-ஹொஷொவொசு ||

(இ - ள்.) சூத்திரனுடைய அன்னமும் தீட்டு உடையவர்களுடைய அன்னமும் சாப்பிடத்தகாதவர்களுடைய அன்னமும் சந்தேகப்பட்ட அன்னமும் விதியால்விலக்கப்பட்ட அன்னமும் பாத்திரத்தில் பரிமாறி புசிக்கப்பட்டு காலாந்தரத்தில் மீட்டிருக்கு மந்த அன்னமும் பிராமணனால் அக்யானத்தாலாவது ஆபத்திலாவது புசிக்கப்பட்டு பிறகு தெரிந்தால் பிராஜாபத்யக்ருச்சரத்தை பஞ்சகவ்யத்துடன் செய்யவேண்டும்.

னவைகள். இவைகளை த்விஜன் புசித்தால் மூன்றுநாளுபவாஸமிருந்து பஞ்சகவ்யம்சாப்பிட்டு சுத்தனாகிறான்.

ஜீணலகஹக்ஷயிக்ஷாது ஜீலஹிகாஜிஹவெவயு

ஜாக்ஷாவிப்யவஹாராது யாவகாஹை நஸஹிதி

மண்கேம்பக்ஷயித்வாது மூலிகாமாம்ஸமேவச

ஜ்ஞாத்வாவிப்ரஸ்த்வஹாராதாம் யாவகாந்நேஸஹிதி. கக

(இ - ள்.) தவளை, எலி, இவைகளின் மாம்சத்தைத் தெரியாமல் புசித்தால் ஒரு பகலும் ஒரு ராத்திரியும் யவ அன்னத்தால் சுத்தனாகிறான்.

க்ஷத்ரியஸாவிவெஸுஸு க்ரியாவனாஸஹிவ்யுதள

தக்ஷுஹஷுஜிஹெஜெஹுஜிஹவ்யுக்ஷெஷுநித்யஸஃ

க்ஷத்ரியஸாபிவைஸ்யஸ்ச க்ரியாவந்தௌஸஹிவ்ரதௌ

தத்க்ருஹேஷுத்விஜைர்போஜ்யம் ஹவ்யகவ்யேஷுநித்யஸஃ. கக.

(இ - ள்.) க்ஷத்திரியர் வைச்யர் இவர்கள் தங்களுக்குரிய கிரியைகளைச் செய்தும் பரிசுத்தமான விருதத்துடனுமிருந்தால் பிராமணர்கள் அவர்களுடைய ஹவ்யகவ்யங்களில் அவர்கள் வீட்டில் போய்தானம் வாங்கலாம்.

வ்யுதக்ஷீரஹதயாவெதஹஹக்ஷுஹெஷுஹநவாவித

மக்ஷாநதீதபெவிஷுஹஹஹயாஹுஷுஹஷுஹஜநஃ

க்ருதம்க்ஷீரம்ததாதைலம் பக்ஷ்யம்ஸ்நேஹேநபாசிதம்

கத்வாநதீதடேவீப்ரோ புஞ்ஜீயாச்சுத்ரபோஜநம். கக.

(இ - ள்.) நெய், பால், எண்ணை. எண்ணைஹாற்செய்த பக்ஷ்யங்கள் இவைகள் சூத்திரனுடையதாகிலும் நதிக்கரையில் கொண்டு போய் பிராமணன் புசிக்கலாமென்று த்வாபரபுகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜீரஹஸாதுநித்யம் நீவகஜீவ்யவத்யுக்ஷு

தஸஹிஷுஹஷுஹெஷுஹவ்யுஹவாக்ஷிவடிஹாதுஃ

மத்யமாம்ஸாதம்நித்யம் நீசகர்மப்ரவர்த்தகம்

தம்ஸஹித்ரம்வாஜயேத்விப்ரஹ்வபாகமிவநூரதஃ. கக.

(இ - ள்.) கள், மாம்ஸம், இவைகளில் அக்கிரமம் கெட்டகாரியங்களைச் செய்துகொண்டுமிருக்கிற சூத்திரர்களை பிராமணன் சக்கிவியைப்போல் தூரவிடவேண்டும்.

விஜஸிஸ்யு உஷணரகாநு லேயோவ விலஜி-காநு |
 லுகரி-நிரகாநி-க்யூபகாநுஸுலேயுணக்யூஜெவிஜஃ ||

தவிஜஸிஸ்ருஷணரகாக் மத்யமாம்ஸவிவர்ஜிதாக்
 ஸ்வகர்மநிரகாநித்யம் தாந்ஸூ-உத்ராந்நத்யஜேதவிஜஃ. கரு.

(இ - ள்.) இருபிறப்பாளர்களான தனக்கு முந்தினவர்களுடைய
 சிச்ருஷையில் முயன்றும், சள், மாம்ச, மிவைகளைத் தவிர்க்கும் தன்
 தொழிலிற்ருந்தும் வருகிற அந்தசூத்திரர்களை விடக்கூடாது.

கஜாநாக்ஷஃ-ஜெ-தவிப்ய ஸூ-உதகெப்ய-தகெவிவா |
 ப்ராப்யூரி-தக்ஷய-தெஷா-வெண-உவெண-உவி-நிஜி-உஸௌ ||
 மாயக்யூஷ-வஹவெஸுண ஸூ-பிஸ்யூ-உஷ-வூ-உதகெ |
 வெவஸ்யூ-வஹவெஸுண த்ரி-வஹவெஸுணக்ஷ-க்யூ-யெ ||
 ப்ராஹ்ணஸ்யூ-படி-ஹ-உகெ-உவஸஹவெஸு-த-ஜாவயெசு |
 க்யவாவா-உஷ-வெயூ-ந-வரஜி-உவெவெகெ-நஸூ-ப்யூ-தி ||

அஜ்ஞாநா-த்புஞ்ஜதேவிப்ர ஸ்ஸ-உதகே-மரு-தகே-பிவா
 ப்ராயஸ்சி-ததம்கதம்-தேஷாம் வர்ணை-வர்ணை-விநிர்-திசே-த். கசூ.

காயத்ர-யஷ்ட-ஸஹஸ்ரேண ஸூ-த்தி-ஸ்யா-தஸூ-உத்ரா-ஸ-உதகே
 வைஸ்யே-பஞ்ச-ஸஹஸ்ரேண த்ரி-ஸஹஸ்ரேண-க்ஷ-தரியே. கஎ.

ப்ராஹ்மண-ஸ்ய-யதர-புங்கே-த்வே-ஸஹஸ்ரே-தஜா-பயே-த்
 அதவாவாமதே-வ்யே-ந-ஸாம்-நா-சை-கே-நஸூ-த்யதி. கஅ.

(இ - ள்.) பிராமணன் மாணசௌசத்திலாவது ஜநநசௌசத்தி
 வாவது தெரியாமல் சூத்திரன்முதலியவர்களின் தீட்டன்னத்தைப்
 புசித்தால் பிராயச்சித்தம் எப்படி எனில்- தீட்டுள்ள சூத்திரனன்னத்
 தைப் பிராமணன் புசித்தால் எண்ணாயிரம் காயத்திரி-ஜபத்தாலும்
 தீட்டுள்ள வைச்யனன்னத்தைப் புசித்தால் ஐயாயிரம் காயத்திரியா
 லும் தீட்டுள்ள க்ஷத்திரியனன்னத்தைப் புசித்தால் மூவாயிரம் காய
 த்திரியாலும் தீட்டுள்ள பிராமணனன்னத்தைப் புசித்தால் விரண்டா
 யிரம் காயத்திரியாலும் இல்லாதபட்சத்தில் வாமதேவ்யமென்கிற
 ஒருவாமத்தைச் சொல்வதாலும் சத்தனாகிறான்.

ஸூ-ஷா-ஹ-உ-மார-ஸ-உ-வஹ-ஹ-ஸூ-உஷ-வெஸூ-ந-சூ-ம-க-
 வ-கூ-வி-ப்ய-யூ-வெ-ஹ-வ-கூ-வெ-ஹ-ஜூ-உ-ந-நூ-ஸூ-வீ-ஸ ||

ஸூக்ஷ்மாநம் கோரஸம்ஸ்நேஹம் ஸூத்ரவேஸ்மந ஆகதம்
பக்வம் விபாக்ருஹேஸக்தம் யோஜ்யம் தம்நூர்ப்ரவீத்.

கக.

(இ - ள்) நெய் அரிசிமுதலானவை, பால் எண்ணை இவைகளை
சூத்திரர்வீட்டிலிருந்து பிராமண கிருகத்தில் கொண்டு வந்து பாகம்
செய்தால் அவற்றை புசிக்கலாமென்று மனுசொன்றார்.

சூவஸகாரமெதாவியெபுண ஹுக்ஷுஸூடி ம்யுஹயதி |
நிலூரவெ நஸூவெபுத ட்யுவடாஹாஜவெஹுத ||

ஆபக்காலேதுவிப்ரேண புத்தம்ஸூத்ரக்ருஹேயதி
மநஸ்தாபேநஸூத்யேத த்ருபதாம்வாஜபேச்சதம்.

உ௦.

(இ - ள்.) ஆபக்காலத்தில் பிராமணன் சூத்திரர்வீட்டில் போஜ
னம்செய்தால்பிறகு பச்சாத்தாபத்தால்சுத்தாகிறான். இல்லாவிடில்
துருபதையென்னும் ருக்கை நூறுதரம் ஜபித்தாலும் சுத்தியடை
வான்.

ஐரஸநாவிதமொவாயு கூயுதித்ராயஸூலிநஃ |

வனதெஸூவெடிஷுவொஹாஜ்ஜானா யஸூதூநஹிவெடியெஃ ||

தாஸநாபிதகோபால குலமித்ரார்தசீலிநஃ

ஏதேஸூத்ரேஷுவோஜ்யரந்தா யஸ்சாத்மாநம் நிவேதயேத். உக.

(இ - ள்) சூத்திரர்களுக்குள் தாஸன் நாவிதன் கோபாலன் குல
மித்ரன் அர்த்தசீலி ஆத்மநிவேதகன் இந்த ஆறுபேரிடத்திலும் பிரா
மணர்கள் நெய் பால் தயிர் முதலியவைகளை வாங்கிசாப்பிடலாம்.

ஸூடி கந ஜாஸூதெனா ஸூஹணெந துஸூஷ்யுதஃ |

ஸூஸாரா துஹவெடிஸஃ கூஸூஸாரா துநாவிதஃ ||

கூத்ரியாஹூடி கந ஜாயாஃ ஸூதொஜாயெதநாடிதஃ |

ஸமொவாயுஹிஜெயொ ஹொஜொவிவெபு நுஸூஸயஃ ||

வெஸூ கந ஜாஸூஹூதெநா ஸூஹணெந துஸூஷ்யுதஃ |

ஸஹயி கஹிஜெயொ ஹொஜொவிவெபு நுஸூஸயஃ ||

ஸூத்ரகந்யாஸமுத்பந்நோ ப்ராஹ்மணேந துஸம்ஸ்ருதஃ

ஸம்ஸ்காராத் துபவேத்தாஸ அஸம்ஸ்காராத் தநாபிதஃ.

உ௨.

கூத்ரியாச்சூத்ரகந்யாயாம் ஸூதொஜாயேதநாமதஃ

ஸகோபாலஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யோவிப்ரார்தஸம்ஸயஃ.

உ௩.

வாய்ப்பகக் கானமுத்பூதோ ப்ராஹ்மணேகதுஸம்ஸ்ருதஃ
ஸஹர்சிகஇதிஜ்ஞேயோ போஜ்யேவிப்ரைர்கஸம்ஸயஃ. ௨௪.

(இ - ள்) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனானுண்டாய் பிராமணனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் தாஸனென்றும், அப்படியுண்டாய் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்படாதவன் நாவிதனென்றும், சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் க்ஷத்திரியனுக்குப் பிறந்தவன் பெயரினால் கோபாலன் என்றும், வைச்யனுக்கு சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் குலமித்திரனென்றும், வைசியஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனானுண்டாய் பிராமணனால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவன் - ஆர்த்திகள் - அல்லது அர்த்தசீவி பென்றும், மனது-வாக் - காயம்-இவைகளின் தொழிலால் பிராமணனையே சரணமடைந்த சூத்திரன் ஆத்மநிவேதகனென்றும் பெயர்பெறுகர். இவர்களிடத்தில் பிராமணர்சந்தேகமில்லாமல் புசிக்கலாம்.

ஊணஸூகிவொஜெஷு - ஜயஃயிவ்யுதஃவயஃ|

சுகாஹஸு - யொஹ - வெஹு வ்யாயஸி தஃகயஃஹவெசு||

ஸூஹணஃக்ஷத்ரியொவெஸ்யு ஸூஹெஷூவாஉவஸவபுகி|

ஸூஹகுவெஷூவவாவெஸந யொஜ்யவணபுஷூநிஷூகிஃ||

ஸூஹாணாஹொஹவவாஸஸூஹ ஹெஷூஹொஹநநஸூஹுகி||

ஸூஹகுவெஷூஹொஹாஹுஹ ஸூவாகிவெஸொயயெசு||

பாண்டஸ்திதமபோஜ்யேஷு - ஜலம்ததிக்ருதம்பயஃ

அகாமதஸ்துயோபுக்தே ப்ராயஸ்சித்தம்கதம்பவேத். ௨௫.

ப்ராஹ்மணஃக்ஷத்ரியோவைஸ்ய ஸ்ஸூஹத்ரோவாஉபஸர்பதி

ப்ராஹ்மகூர்சோபவாஸேன யொஜ்யாவர்ணஸ்யசிஷ்க்ருதிஃ. ௨௬.

சூத்ராணாம்நோபவாஸஸ்யா ச்சூத்ரோதானேஸூஹத்யதி

ப்ராஹ்மகூர்சமஹொஹாராத்ரம் ஸ்வபாகமபிஸோதயேத். ௨௭.

(இ - ள்) சாப்பிடத்தகாத நீசஜாதிகளிடத்திலிருந்து பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் இவர்கள் ஜலம் தயிர் பெய் பால் இவைகளை அவர்கள் பாத்திரத்தோடு குடித்தால் பிராயச்சித்தமென்னவெனில் - ஒருநாளுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கார்ச்ச பஞ்சகவ்யத்தைப் புசித்து சுத்தராகிரூர்கள். சூத்திரர்களுக்கு உபவாஸம் விதிக்கத்தக்கதன்று. அவர்கள் தானத்தால் சுத்தராகிரூர்கள். ஒருபகல் ஒரு

ராத்திரியுபவாஸத்துடன் பீர்ம்ம கூர்ச்சபஞ்சகவ்யத்தைசாப்பிட்
டால் சுத்தமாக்கும்.

மொழித்ருமொழியன்கீரம் ஐயிஸவிஃகூஸொடிகு

நிபிஃஷ்டுஃபெஃபவ்யுஃது வவித்ருவாவஸொயநி

கோழுத்தரம்கோமயம்கூரம் ததிஸர்பிஃகுஸோதகம்

நிர்ந்திஷ்டமபஞ்சகவ்யந்து பவித்தரம்பாபஸோதகம்.

உ.அ.

(இ - ள்) பகவின்முத்திரம் கோமயம் பால் தயிர் நெய் தர்ப்ப
த்தோடுகூடியஜலம் இவைகள் சேர்ந்தால் பரிசுத்தமாயும் பாவங்க
ளைப்போக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிற பஞ்சகவ்யமென்னப்படும்.

மொழித்ருகூஷ்டவணஃபாயாஃ ஸௌதாயாவஸௌமொழிஃ

வயஸுதாஜ்வணஃபாயா ஸகூயாமுஃஹுஃதஜிஃ

கோழுத்தரம்க்ருஷ்டணவரணாயாஃ ஸ்வேதர்யாஃஸைசவகோமயம்

பயஸ்சதாம்ரவரணாயாஃ ரக்தாயாக்ருஹ்யதேததி

(இ - ள்) கோழுத்திரம் கறுத்த பகவிடத்திலிருந்தும் ஷூளுத்த
பகவினிடத்திலிருந்து கோமயமும் தாமிரம் போன்றவரணமுள்ள
பகவினிடத்திலிருந்து பாலும் சிவந்தபகவினிடத்திலிருந்து தயிரும்
கிரகிக்கவேண்டும்.

கவிஸாயாவ்யுதம்மூஸுஃ வவஃகூவியுஃவெவஃ

ஜிஃதாஃவெகவஃஃஃஜா ஐம்ஃஷாயஃஃதுஃமொழிஃ

கூரஃஸவவஃஃஃஜா ஐயித்ரிவஃஃஃஃஃ

வ்யுதஃவெகவஃஃஃஜா ஃ வஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

கபிலாயாக்ருதம்க்ராஹ்யம் ஸர்வம்காபிலமேவச.

உக.

முத்ரமேகபலம்தத்யா தங்குஷ்டார்தம்துகோமயம்.

௩௦௨.

கூரம்ஸப்தபலம்தத்யாத் ததித்ரிபலமுச்யதே

க்ருதமேகபலம்தத்யாத் பலமேகம்குஸோதகம்.

௩௧.

(இ - ள்) கபிலைப்பகவிவிருந்து நெய்யும் எல்லாமும் கபிலையிலிரு
ந்தாவது கிரகிக்கலாம். கோழுத்திரமொருபலமும் பால்எழுபலமும்
தயிர் மூன்றுபலமும் நெய் ஒருபலமும் ஒருபலம்தர்ப்பஜலமும் பெரு
விரலின் மேல்பாகத்தில் பாதுயளவு கோமயமுமிருக்கவேண்டும்.

மாயத்ருஜாஜாயமொஜித்ருஃ மஃயலாவஸூதிமொஜ்ய

ஸூவ்யாயஸூதிஃகூரஃ ஐயிக்ராஃவஸயாஃஃ

கயாஸுக்ரீவீ த்யாஜ்யம் வெவஸ்யுகாசுஸொடிகா

பெவமவ்யுஜ்யஸாவூதா ஸாவயெடிஸிஸநியள||

காயநர்யாதாயகோமூத்ரம் கந்தத்வாரேதிகோமயம்
ஆப்யாயஸ்வேதிக்ரீரம் ததிக்ராவ்ணஸ்ததாததி. ௩௨.

ததாசுக்ரமஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வாருஸோதகம்
பஞ்சகவ்யம்ருசாபதம் ஸ்தாபயேதக்நிஸநிதௌ. ௩௩.

(இ - ள்) காயத்திரியால் கோமூத்திரத்தையும், கந்தத்வாரா என்கிற ருக்கால் கோமயத்தையும், ஆப்யாயஸ்வ என்கிற மந்திரத்தால் பாலையும், ததிக்ராவ்ண என்கிற ருக்கால் தயிரையும், சுக்ரமஸி என்கிறதால் வெய்யையும் தேவஸ்யத்வா என்கிறதால் தர்ப்பஜலத்தையும் கிரகித்துருக்கினால் பரிசுத்தமான அந்த பஞ்சகவ்யத்தை அக்னியின் சமீபத்தில் வைக்கவேண்டும்.

சுவொஹிஷ்டே தியாவொய்யூ ஶாநவொகெவிஷ்ட்யெசு|

ஆபோஹிஷ்டே திசாலோடிய மானஸ்தோகேபிமந்த்ரயேத். ௩௩௨.

(இ - ள்.) ஆபோஹிஷ்டா என்கிறதால் கலந்து மானஸ்தோக என்கிறதால் ஜபிக்கவேண்டும்.

ஸவாவராஸுயெடிஹூ சுஹிஹாமூரூஸுக்ஷிஷ்டஃ|

வணதொஸுப்யுக்யெஹாதவ்யம் பெவமவ்யுய்யாவியி|

ஸப்தாவராஸ்துயேதர்பா அச்சிநாக்ராவ்ஸுக்ஷிஷ்டஃ

ஏதைருத்த்ருத்யஹோதவ்யம் பஞ்சகவ்யம்யதாவிதி. ௩௩௩.

(இ - ள்.) ஏழுதர்ப்பங்களை நுனி கெடாமலும் உலர்ந்ததிலும் கினிகிரம் போன்றமிருக்கும் தர்ப்பங்களால் எடுத்து கிரமப்படி பலாசிலையினால் அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்.

ஶராவதீஶ்டிஷ்டே ஶாநவொகெதஸுவகீ|

வணதாஹிஷ்டேஹாதவ்யம் ஹுதஸெஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டி|

இராவதீ இதம்ஷிஷ்டிஷ்டி ர்மானஸ்தோகே துஸம்வதீ

ஏதாபிஸ்சைவஹோதவ்யம் ஹுதசேஷம்பிபேத்த்விஜஃ. ௩௩௪.

(இ - ள்.) இராவதீ என்றும் இதம்ஷிஷ்டிஷ்டி ஒன்றும் மானஸ்தோக என்றும் சம்வதி என்றும் சொல்லுகிற மந்திரங்களால் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஹோமஞ்செய்து மிகுந்ததை சாப்பிடவேண்டும்.

யகூயமஸூரியமகஃவாவம் ஷெஹௌசிஷுதிஷெஹி நாக்||
 வ்யஹகூயெஃயாஷெஹதவஃ ஸ்ரீஷாதிருவெயநா||
 யத்த்வகஸ்திகதம்பரபம் தேஹேதிஷ்டதீதேஹிநாம்
 ப்ரஹ்மகூர்சோதஹேத்ஸர்வம் ப்ரஹீப்தாக்நிரிவேந்தநம். ௬௭௭.

(இ - ள்.) பிராணிகளினால் செய்யப்பட்டு தோலினும் எனும்பி
 லும் ஒட்டியிருக்கும் பாவத்தை பிரம்ம கூர்ச்சுமானது எனிகிற அக்
 னியாவது விற்சைப்போல் கொளுத்திவிடும்.

வவித்ரஃசுக்ரஃ ஷெஹகூயம் ஷெஹதாஹிஸ்யிஷ்ணு
 வரஃ ஷெஹவெஹேஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹி
 ஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹிஷெஹி
 ப்ரஹீப்தாக்நிரிவேந்தநம்
 வருணச்சைவகோமுத்ரே கோமயேஹவ்யவாஹநஃ
 தத்திவாயுஸ்ஸமுத்திஷ்டஃ ஷோமஃ கூர்ஹேநேதேரவிஃ. ௬௯.

(இ - ள்.) தேவதைகள் பஞ்சகவ்யத்தில் வசிப்பதால் மூன்றுலோ
 கத்திலு மது உயர்ந்தது. கோமுத்திரத்தில் வருணனும் கோமயத்
 தில் அக்னியும் தயிரில் வாயுவும் பாலில் சந்திரனும் நெய்யில் சூரிய
 னும் வசிக்கிறார்கள்.

விஷதஃவதிதஃவெதாயம் ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹயஃவதிஜாநீயாஃ ஷெஹகூயம் ஷெஹயணஃவெஹி||
 பிபதஃபதிதம்தேரயம் போஜநேமுகநிஸ்ருதம்
 அபேயம் தத்விஜாநீயாத் புக்த்வாசாரந்த்ராயணம்சரேத். ௭௦.

(இ - ள்.) தண்ணீர் குடிக்குங்காலத்தில் வாயிலிருந்து பாத்திரத்
 தில் விழுந்த மிகுதி தண்ணீர் குடிக்கத்தக்கதன்று. அப்படி யதை
 தினாவர்ணிகர் குடித்தால் சாந்திராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||
 ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா ஷெஹைநேஃவநிஸ்யுதா||

புராயுதித் தலவெசுவம்ஸு: குரெணெத நஸவயுஸா|
 விவயு-வெயுதி ராடுகுண கூசுயுயவ-லி நயயாகா|
 வளகாடுஹ நத-வெஸயுயு- ஸடுகு, ரடுகு நஸ-யுதி|

கூபேதுபதிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வஸ்ருகாலம்சமர்கடம்
 அஸ்திசாமாதிபதிதம் பீத்வாமேத்யா அபோத்விஜ: சக.
 காரம்துகுணபம்கமம் விட்வராஹம்கரோஷ்ட்ரகம்.
 காவயமஸாப்ரதீகம்ச மாயூரம்கட்கஜம்ததா சஉ.
 வையபாக்ரமார்ஷம்ஸைம்ஹ்யம் வாகூபேயதிமீஜஜதி.
 தடாகஸ்யாத த்ருஷ்டஸ்ய பீதம்ஸ்யாதுதகம்யதி சந.
 ப்ராயச்சிதம்பவேத்புமஸ: க்ரமேணேதேநஸர்வச:
 விப்ரஸ்ய-த்யேத்திராத்ரேண கூத்திரியஸ்துதிநத்வயாத் சச.
 ஏகாஹேதவைஸ்யஸ்து ஸ-த்ரோநக்தேநஸ-த்யதி. சச.௨.

(இ - ள்.) கிணற்றில் விழுந்திருக்கின்ற நாய் நரி குரங்கு எலும்பு
 தேயல் இவைகளைப் பார்த்து அக்கிணற்றின் நீரைக்குடிக்கக்கூடாது.
 மனிதன் காகம் நாட்டுப்பன்றி கழுதை ஒட்டகம் கவயமென்னும்
 மிருகம் புலி கரடி சிங்கம் இவைகள் கிணற்றிலாவது தடாகத்திலா
 வது முழுகி யிறந்து அதின் பிணத்தைப் பார்த்து பிறகு அதின் நீ
 ரைக்குடிக்கக்கூடாது. அப்படி குடித்தால் கீழ்வருமாறு பிராயச்சி
 த்தம் செய்யவேண்டும். பிராமணன் குடித்தால் மூன்முநாள் உபவா
 ஸமும் கூத்திரியன் குடித்தால் இரண்டுதினமும் வைச்யன் ஒருதின
 மும் சூத்திரன் ஒருராத்திரியும் உபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

வரவாகநிவ்யுதஸ்ய வரவாகர தஸ்யுய|
 ஸவவஸ்யுயவ-கூஹம் சிஜஸாந்ராயணம்வரெஸா|
 பரபாகநிவ்ருத்தஸ்ய பரபாகர தஸ்யச
 அபசஸ்யசபுத்த்வாங்கம் த்விஜச்சாந்த்ராயணம்சரேத். சரு.௨.

(இ - ள்.) பரபாக நிவ்ருத்தனுடையவும் பரபாகர தனுடையவும்
 அபச எனன்பவனுடையவும் அன்னத்தை தியாவர்ணி கர்புஜித்தால்
 சாந்திராயணம் செய்யவேண்டும்.

ஸவவஸ்யுத-யஜாநம் டிராதுஸாஸ்யுக்-க:மலம்|
 டிராதுவ்யுதிமூஹீநாய ஷளதள நிரயமாஜி நளா

அபசஸ்யதுயத்தாநம் தாதுச்சாஸ்யகுதஃபலம்
தாதாப்ரதிக்ருஹீதாச த்வௌதௌநிரயகாமிநௌ. சகூற.

(இ - ள்.) அபசனுக்கு தானம் கொடுக்கக்கூடாது. அவனுக்குக் கொடுத்த தானம் பயனற்றது. அப்படி கொடுத்தவன் வாங்கினவ னிருவரும் நரகமடைவார்கள்.

முஹீக்வாழிஸூரிரொவ்யு வஹ்யஜாஸாநிவஹ்வஃ|
வரவாகநிவ்யுதரஸளஃ நிஹிவாரிகீதிஃ||

க்ருஹீத்வாகீம்ஸமாரோப்ய பஞ்சயக்யாநீர்வபேத்
பரபாகநிவ்ருத்தோஸௌ முநிபிபரிகீர்த்திஃ. சௌற.

(இ - ள்.) அக்னியை கிரகித்துக்கொண்டு அதாதது வீவாகம்செய் துகொண்டு ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்துகொண்டு பஞ்சயக்யத் தைச் செய்யாதவனைப் பரபாக நிவ்ருத்தன் என்று இருஷிகள் சொல் வார்கள்.

வஹ்யஜாஸூயஸ்யக்வா வராவௌநாவஜீவதி|
ஸதகஹ்வாதரஃஸ்ய வரவாகநிவ்யுதரஸளஃ||

பஞ்சயக்யாநீர்வயம்க்ருத்வா பரநீரோபஜீவதி
ஸததம்ப்ராதருத்தாய பரபாகநிவ்ருத்திஃ. சஅற.

(இ - ள்.) தினம்தோறும் பஞ்சயக்யஞ்செய்து கொண்டு அயலா னுடைய அன்னத்தாலேயே ஜீவிக்கிறவன் பரபாகநிவ்ருத்தன் என்னப்படு வன்.

முஹஸ்யபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ|
ஐஷிநியபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ||

க்ருஹஸ்ததர்மோயோபீரோ ததாதிபரிவர்ஜிதஃ
ருஹிபீர்தர்மத்தவஜ்ஞை ரபசஃபரிகீர்த்திஃ. சகூற.

(இ - ள்.) கிருகஸ்த தர்மத்திலிருந்து கொண்டு தானமற்றவனு யிருக்கும் பிராமணன் அபசனென்று தர்மம் தெரிந்த இருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

யுஹஸ்யபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ|
தெஷாநிநிநாகதஃயுஹஸ்யபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ||

யுகேயுகேதுயேதர்மா ஸ்தேஷாநிநிநாகதஃயுஹஸ்யபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ|
தேஷாநிநிநாகதஃயுஹஸ்யபெயாபெயாவியொஹ்வா டீராகிவாரிவஜீதிஃ. சௌற.

(௨ - ள்.) யுகங்கள் தோறும் எந்த தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டதோ அந்த யுகங்கள்தோறும் எந்தெந்த த்விஜர்களோ அவர்களை நிந்திக்கக் கூடாது அவர்கள் யுகத்தை யனுசரித்திருப்பவர்கள்.

ஹங்காரஃஸ்ய ஹணவெ ஶ்ரூகா க்வஃகாரஃஹமஸீயஸஃ|
ஸாக்ஷாத்ஷிநஹஸ்யஷ ஶிவாடி ஶ்யஸாடியெக||

ஹங்காரம்ப்ராஹ்மணஸ்யேரக்த்வா த்வங்காரம்சகீயஸஃ
ஸகாத்வாத்ஷ்டந்நஹஸ்சேஷ மபிவாத்ப்ராஸாதயேத். ௫௧.௨.

(௩ - ள்.) பிராமணனைப்பார்த்து ஹங்காரத்தைச் செய்தவனும் பெரியவர்களை நீயென்று சொல்லியும் ஸ்நானம்செய்து மீதிதினம் உபவாஸமிருந்து அவர்களை சேவித்து தெளிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது.

தாயிக்ஷாத்யெணநாவி கணெஸ்யூரவிவாஸஸா|
விவாடிவாவிநிஜிஃக்ய ஶ்யுணிவத்யுஸ்யஸாடியெக||

தாடயித்வாத்ருணேநாபி கண்டேபத்வாபிவாஸஸா
விவாதேவாபிநிர்ஜித்ய ப்ராணிபத்யப்ராஸாதயேத். ௫௨.௨.

(௪ - ள்.) புல்லினாலாவது பிராமணனையடித்தும் கழுத்தில் துணியைச்சுற்றியும் பிராமணனை வாதத்தில் ஜயித்துமிருக்கிறவன் அவர்களைத் தெளிவித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ஹமஸ்யூக்ஷஹாராத்யுஃ த்ரிராத்யுஃகிதிவாதநெ|
கதிக்யஹ்யுஃஹங்காரஃ க்யுஹ்யுஃஹாரஸாரணிதெ||

அபகர்யத்வஹாராத்ரம் த்ரிராத்ரம்கிதிபாதநே
அதிக்ருச்ரம்சருதிரே க்ருச்ரோப்யந்தரஸோணிதே. ௫௩.௨.

(௫ - ள்.) பிராமணனை யடிக்கும்பொருட்டு கையேரங்கினவன் ஒருநினை முபவாஸமும் கீழேதள்ளினால் மூன்றுநாள்களாக ரக்தம்புறப்படச்செய்தால் கிருச்ரமும் உள்காயம்பட்டால் அதிக்ருச்ரமும் பிராயச்சித்தமும் செய்யவேண்டும்.

நவாஹமிக்யஹ்யுஸ்யூரஃ வானிவஸாரஹஹொஜநஃ|
த்ரிராத்யுஃஹவாஸஸ்யூர ஃகதிக்யஹ்யுஸ்யுஹ்யுஹெத||

நவாஹமதிக்ருச்ரஸ்ஸ்யாத் பாணிபூரஃநபோஜநம்
த்ரிராத்ரமுபவாஸஸ்யாத் ததிக்ருச்ரஸ்ஸஉச்யதே. ௫௪.௨.

(௬ - ள்.) ஒன்பதுநாள் விருதமிருந்தால் அதிக்ருச்ரம் என்னப்படும். அதில் முதல் மூன்றுநாள் மத்தியாங்கபோஜனமும் இரண்டா

வது மூன்று நாள் ராத்திரிபோஜனமும் கடைசி மூன்றுநாளும் சுத்த உபவாஸமு மிருக்கவேண்டும் சாப்பிடுகிற ஆறுநாளும் தன்னைகள் நிறைந்த அன்னமாத்திரமே சாப்பிட வேண்டும்.

ஸுவெஷாநெவவாநாஃ ஸங்கரெஸஜிவவ்யிதெ |
உஸஸாஹஸ்யுஜ்யஸ்ய மாயசீஸொயநஃவாஃ ||

ஸர்வேஷாமேவபாபாநாம் ஸங்கரேஸமுபஸ்திதே
தஸஸாஹஸ்ரமப்யஸ்ய காயத்ரீஸோதநம்பரம். * ௫௫.

(இ - ள்.) இதற்குமுன் சொல்லப்படாத எல்லாவிதமான பாபங்களுக்கும் பிராயச்சித்தமாக காயத்ரியைப் பதினாபிரம் தாம் ஜபிக்க வேண்டும்; இதுவே உத்தமமான பிராயச்சித்தம்.

கக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

உஸஸ்யஸ்யிவஸ்யுதௌ வாநெதௌக்ஷுராகுரீணி |
நெயுநெயுதயுநெயு ஸாநெயவியீயதெ ||

துஸ்வபநம்யதிபஸ்யேத்து வாந்தேதுக்ஷுராகர்மணி
மைதுதேநேததுமேச ஸ்நாநமேவவிதீயதே. க.

(இ-ள்.) கெட்டகனுவைக்கண்டாலும்வாந்திசெய்தாலும் கௌளரம்செய்துகொண்டாலும் புணர்த்தாலும் பிரேதத்தின் புஷ்பட்டாலும் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டியது.

கஜாநாக்ஷுராஸ்யிணுதௌ ஸுராஸஸ்யுஷுநெயவ |
வாநஸஸாரஜஹுனி துயொவணஃசிஜாதயஃ ||

அஞ்ஞாநாத்ப்ராஸ்யனிண்முத்ரம் ஸுராஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமேவச
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமர்ஹந்தி த்ரயோவர்ணாத்விஜாதயஃ. உ.

(இ - ள்.) த்விஜர்என்கிற மூன்றுவர்ணத்தாரும் தெரியாமல் மல முத்திரக் தயாவது கள்ளுடன் சம்பந்தப்பட்டதை யாவது சாப்பிட்டால் மறு உபாயனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

கஜிநெயெவாடிணொ வெஹக்ஷயயுாவூ காநிது |
நிவதௌதே திஜாதீநாஃ வாஸஸாராகுரீணி ||

ஸ்வாதாமயாத்தம்த்விஜம்ஸர்வே தேவா:பித்ருகணைஸ்ஸஹ
வாய்பூதாஸ்துகச்சத்தித்நஷ்ணூர்தாஸ்ஸவிலார்தி: . கஉ.

(இ - ள்.) மூழ்கப்போகிற ஒருபிறப்பாளனை தேவர்கள் பிதூர்க்
களுடன் கூட காற்றுக்களாக விருந்துகொண்டு தாகித்தவர்களாய்
ஐலம்வேண்டிப் பின் செல்லுகிறார்கள்.

நிராஸாஸெநிவதபுனெ வஸநிஷீயநெக்யுதெ
தஸாஸவீயயெஜஸு உக்யகூாவிதுதவபுண||
நிராஸாஸ்தேசிவர்தந்தே வஸ்தர சிஷ்பீடநேக்ருதே
தஸ்மாந்பீடயேத்வஸ்தரம க்ருத்வாபித்ருதர்பணம். கங.

(இ - ள்.) அப்படிவந்ததே வரும் பிதூர்க்களும் துணியைப் பிழி
ந்தால் ஆசையற்றுப் போய்விடுகிறார்கள் ஆகையால் அவர்களுக்குத்
தர்ப்பணஞ்செய்யாமல் வஸ்திரத்தைப் பிழியக்கூடாது.

ரொஉகூஉவெஷவஸூாவு யஸூஉவெஷவபுயெசுவிதுநு
தவிபுதாவெஸநஸவெபுதௌ ராயிரெணெஉநவ||
ரோமகூபேஷ்வவஸ்தாப்ய யஸ்தீஸைஸ்தர்பயேத்பித்ருன்
தர்பிதாஸ்தேநஸர்வேது ருதிரேணமலேநச. கச.

(இ - ள்.) தர்ப்பணஞ்செய்கையில் மயிருள்ள சரீரத்தில் எள்ளை
வைத்துக்கொண்டு எவன் தர்ப்பணஞ்செய்கிறானோ அவனுடைய
பிதூர்க்கள் ரக்தத்தாலும் மலத்தாலும் தர்ப்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

கவயஉநாதிய:கௌராநு ஸூகூாவ்யஸூவதேதாஅஜி|
சூவாஉஜூஜவெஸூாவி ஸவாஹூவிதுரெஷவெத:||
அவநூநேதாய:கௌராக் ஸநாத்வாப்ரஸ்ரவதேதாத்விஜ:
ஆசாமேத்வாஜலஸ்தேதாபி ஸபாஹ்ய.பித்ருதைவதை: . கரு.

(இ - ள்.) எவன்ஸ்வானஞ்செய்தவுடன் மயிர்களையுதறுகிறானோ,
ஜலத்திவிருந்தே ஆசமனஞ் செய்கிறானோ, அவன் பிதூர்தேவதைக
ளால் விலக்கப்படுகிறான்.

ஸிராவூவ்யுதுகணவா உகூகவஸிவெவாவிவா
விநாயஜொவவீதந சூவாஜூாவ்யுஸூலிஷபுவெசு||
ஸிர:ப்ராவ்ருத்யகண்டம்வா முக்தகச்சஸிகோபிவா
விநாயஜூரூபவீதேந ஆசாந்தேதாப்யஸூசுர்ப்பவேத். கசூ.

(இ - ள்.) சிரஸில் துணிசட்டிக்கொண்டாவது கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டாவது கச்சமில்லாமலாவது தலையெழுத்துக் கொண்டாவது யக்யோபவீதத்தைச் சரியாக இட்டுக்கொள்ளாமலாவது ஆசமனஞ் செய்தாலும் அசுத்தனாவன்.

ஜயெஸுவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ |
உயெஸுவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ ||

ஜலேஸ்தலஸ்தோநாசாமே ஜலஸ்தலஸ்தலஸ்தலே
உயெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ - க௭.

(இ - ள்.) ஜலத்திவிருந்து கொண்டு கரையில் ஜலம் விழும்படியாகவும் கரையில் நின்றுகொண்டு ஜலத்தில் ஜலம்விழும்படியாகவும் ஆசமனஞ் செய்யக்கூடாது. ஒருகால் ஜலத்திலும் மற்றொருகால் கரையிலுமாக ஆசமனஞ்செய்தால் இரண்டு இடத்திலும் சுத்தனாவன்.

ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ |
ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ ||

ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ
ஆசுநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ - க௮.

(இ - ள்.) ஸ்நாநம்செய்தபிறகும் தண்ணீர்குடித்தபிறகும் தும்மல் இருமல் செய்தபிறகும் தூங்கினைபிறகும் காப்பிட்டபிறகும் தெருவில் போய்வந்தபிறகும் துணியுடுத்திக்கொண்டபிறகும் இரண்டு ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ |
ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ ||

ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ
புதிதாநாம்சஸம்பாஷே தகூறிணம்ஸ்ரவணம்ஸ்ரஸேத. - க௯.

(இ - ள்.) தும்மல்செய்தாலும் காறியுமிழ்ந்தாலும் பற்களின்எச்சிலிலும் பொய்சொன்னாலும் பாபிகளுடன் லேசிணலும் வலது காலைத் தொடவேண்டும்.

ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ |
ஸூநாஅவெஸூநாஅவெ ஜயெஸுவஹிஸுவெ ||

அக்திரபஸ்யவேதா சிசு ஸோமஸூர்யாநிலாஸ்ததா
ஸர்வவதுவிப்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரேதிஷ்டநதிதக்ஷிணே. 20.

(இ - ள்.) பிராமணஸூடய வலதுகாதில் அக்தி அப்பு வேதங்
கள் சந்திரன் சூரியன் காற்று எல்லாரும் வசிக்கிறார்கள்.
ஊஸூரஸூகவெஸூ:வூதூ லிவாஸூநூவ்யூஸூஸூவூதூ
ஸூவ்யூஸூஸூநூஸூஸூஸூநூ ராவூஸூஸூநூஸூஸூஸூஸூ
பாஸ்கரஸ்யநூஸூஸூஸூஸூ திவாஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
அபூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ ராவூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ. 21.

(இ - ள்.) சூரியகிரணங்களால் பரிசுத்தமான மத்தியானஸூஸூஸூ
மேயூபூஸூஸூஸூ; ராத்திரிஸூஸூஸூஸூ சந்திரகிரகணம்தவிர மற்றக் கால
ங்களில் அவ்வளவு உயர்ந்ததன்று.
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
அஸ்யதாஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ. 22.

(இ - ள்.) சந்திரகிரகணத்தில் ஸூஸூஸூ, தானம், ஜபம், ஹோமம்
இவைகளைச் செய்யக்கூடவன். மற்றராத்திரிகள் அப்படி யுயர்ந்ததல்
லாததுடன் அபரிசுத்தமானதுகள். ஆகையால் மற்றராத்திரிகளில்
இவைகளை செய்யக்கூடாது.

ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
மருதோஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ. 23.

(இ - ள்.) மருத்துக்கள், வசுக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்யர்கள்
இந்தமீதவதைகள் சந்திரகிரகணகாலத்தில் சந்திரனை யடைகிறார்கள்
ஆகையாலக்காலத்தில் தானம் உயர்ந்தது.
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
கலயஜூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ. 24.

எறிகின்றிலேன். பன்னிரண்டு பிறப்புசமுக்காகவும் பத்துப்பிறப்பு பன்றியாகவும் ஏழுபிறப்பு நாயாகவும் பிறப்பன். என்று மனுசொன்றார்.

உக்ஷிணாயுட்துயொவியு ஸூஉயஸுஜஹயாபிவி|
 ஸுராஹணஸுஹவெஹுஉ ஸூஉயஸுஶுராஹணஹவெசு||

தக்ஷிணார்தம்துயோ விப்ரஸஸூஉத்ரஸ்யஜஹயாத்தவி:
 ப்ராஹ்மணஸ்துபவேதஸூஉத்ர ஸஸூஉத்ரஸ்துப்ராஹ்மணோபவேத்.

(இ - ள்.) தக்ஷிணக்காக எந்தபிராமணன் சூத்திரனுடைய ஹ விஸ்ஸணஹோமஞ் செய்கிறானோ- அந்த பிராமணன் சூத்திரனாகவும் சூத்திரன் பிராமணனாகவுமாய் விடுகிறான்.

பிளநவ்யதஸுரீஸூத்யு சூவீநொநவநெடிசிஜி:
 ஹஹஹநொஹிவநெடிசிஜி தஹஹவரிவஜுயெசு||

மௌநவ்ரதம்ஸமாஸ்ரித்ய ஆஸீநொநவதேத்தவிஜி:
 புஞ்ஜானோஹிவதேத்யஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத். 100.

(இ - ள்.) மௌனவிருதத்தை சங்கல்பித்துக்கொண்டு போஜனஞ் செய்கிற த்விஜன் - வார்த்தைசொல்லக்கூடாது. அப்படி வார்த்தைசொன்னால் அந்த அன்னத்தை யெறிந்துவிடவேண்டும்.

ஹயுஹஹஹஹஹஹயொவியு ஸூஉயஸுஜஹயாபிவி:
 ஶுராஹணஸுஹவெஹுஉ ஶுராஹணஹவெசு||

அர்த்தரம்புக்த்வாதுயோவிப்ரஸ்தஸமின்பாத்ரேஜலம்பிபேத்
 ஶுபம்தைவம்சபிதர்யஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். 101.

(இ - ள்.) பிராமணன் போஜனம் பாதிசெய்கையில் அந்தப்பாத்திரத்தில் பாதியன்னத்துடன் ஜலத்தைக்குடித்தால் தான்செய்யும் தேவகிருத்யம் பிதுர்கிருத்யம் இவைகளையும் தன்னையும் அழித்து விடுகிறான்.

ஹஹஹநொஹிவநெடிசிஜி தஹஹவரிவஜுயெசு||
 ஶுராஹணஸுஹவெஹுஉ ஶுராஹணஹவெசு||

புஞ்ஜானோஹிவதேத்யஸ்து ததந்நம்பரிவர்ஜயேத்.
 ஶுபம்தைவம்சபிதர்யஞ்ச ஆத்மாநம்சோபபாதயேத். 102.

(இ - ள்.) எந்த பிராமணன் புகுதியில் உட்கார்ந்து புசிக்கையில் பாத்திரத்தைவிட்டு முன்னே எழுந்திருக்கிறானே அவன் மூடன். அவன் பாபிஷ்டன். பிரம்மஹத்தி செய்தவனோடொத்தவன்.

ஹாஜநெஷுஹதிலுஷுதஹ வஸூவிகுஹுணியெயிஜாஃ|
நபெவாஸுபுவிஜாயானி நிராஸாவிதரஸ்யா||

பாஜநெஷுஹதிலுஷுதஹ ஸ்வஸ்திரூர்வந்தியேத்விஜாஃ
நதேவாஸ்த்ருப்திமாயாந்தி நிராசாஃபிதரஸ்ததா. சஉ.

(இ - ள்.) பிராமணர்கள் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் போஜனஞ் செய்வித்தவனை யாசீர்வதித்தால் அதினால் தேவர்கள் திருப்தியடைகிறதில்லை. பிதூர்களும் ஆசையற்று விடுகிறார்கள்.

ஹூஷூஹநெவஹுஹுத ஹஜுவாஜுபிஹூயய|
வணபுஷுபெஷுநஹுஹுத ராஹுளபிவஹிநாதயா||

அஸ்தாத்வாநைவபுஞ்ஜீத அஜப்த்வாஜயமஹூயச
பர்ணப்ருஷ்டேநபுஞ்ஜீத ராத்ரௌதீபம்பிநாததா. சஃ.

(இ - ள்.) ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் ஜபம்செய்யாமலும் நெய்யை யாகுதி செய்யாமலும் புசிக்கக்கூடாது. அப்படியே இலையின் பின் புறத்திலும் இரவில் விளக்கில்லாமலும் புசிக்கக்கூடாது.

மபூஹஸஸுஹயாயுகூ யபூபெவாநுஹிணயெசு|
வொஷுபுவமபூயபூவியபூ நபூயவதீபுஹுஹிஜாஹு||

நபூயொவாஜிபூதவிதேந ஹூவபூஹபூதூரஹுணஃ|
ஹூயெநதூயொஜீவெசு வவபூகபூவஹிஷுபூதஃ||

க்ருஹஸ்தஸ்துகயாயுக்தோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத்
போஷ்யவர்கார்த்தஸித்யர்த்தம் நயாயவர்தீதுபுத்திமான். சச.

நயாயோபார்ஜிதவித்தேந கர்தவ்யம்ஹபாத்மாஹுணம்
அநயாயேநதுயோஜீவேத் ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதஃ. சஃ.

(இ - ள்.) கிரகஸ்த தர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவன் தனது போஷ்யவர்க்கத்தில் தனையடிடையவனாய் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நியாயவழியினைநுந்து பாலோக சாதகமான புத்தியுடன் தர்மத்தையே எண்ணவேண்டும், நியாயமாகத்தேடினபொருளைக்கொண்டு

(இ - ள்.) மேற்கூறிய கோசர்மம் என்கிற கேஷத்திரத்தை தானஞ்செய்தவன் தன்மனது வாக்கு உடல் இவைகளா லுண்டான பிர்ம்மஹத்தி முதலான எல்லாபாவங்களினால் விடப்படுகிறான்.

கூடூஹிநெநிநிஜாய ஸ்ரூத்ரியாயவிஸேஷதஃ |
யஜாநஃயதெதவெஸு தஜாநஃஸூஹகாரணம் ||

குடும்பிநேதரித்ராய ஸ்ரோத்ரியாயவிசேஷதஃ
யத்காரம்தீயதேதஸ்மை தத்தாரம்ஸூபகாரணம்.

௫௦.

(இ - ள்.) அதிக குடும்பத்தை யுடையவனும் தரித்திரனாயும் வேதாத்ரயனஞ் செய்தவனாயு மிருப்பவனுக்கு தானஞ்செய்தால் அத்தானம் செய்தவனுடைய சுபத்துக்குக் காரணமாகும்.

வாவீகலவதடாகாரெஷெ வஜாவெயஸதெரவி |
மவாஹகாபிவ்யுஜாநெந ஹலிஹதடாவிஸூஹி ||

வாபீகூபதடாகாத்யை ர்வாஜபேயஸதைரபி
கவாம்கோடிப்ரதானேந பூமிஹர்தாவிஸூத்யதி.

௫௧.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய பூமியை யபகரித்தவன் நடவாபி கிணர் குளம் முதலியது வெட்டுவதாலும் நூறுவாஜபேயயாகஞ் செய்வதாலும் கோடி கோதானத்தாலுஞ் சுத்தனாகிறான்.

கஷ்டாடிஸலிநாடிவடூ காநெலெவாஜஸூவா |

கதஹயூஹித்ரூராதுஸூரா ஹஸநாஹிநிஸூவீக ||

அஷ்டாதஸதிநாதர்வாக் ஸ்காரமேவரஜஸ்வலா
அதஹர்த்வம்த்ரிராத்ரம் ஸ்யாதுஸாநாமுநிரப்ரவீத்.

௫௨.

(இ - ள்.) நூரஸ்திரீ ஸ்நானதின முதற்கொண்டு பதினெட்டுநாள்களுக்குள் ரஜஸ்உண்டானால் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் முன்றுநாள் விலகவேண்டுமென்று உசனஸ்முனி சொன்னார்.

யாமாயாமாயிவெவ த்ரியாமஹதாயஹி |

ஹணாவஸூதிஹகாடிசூர வதிதாநாயயாஹி ||

யுகம்யுகத்வயம்சைவ த்ரியுகம்சசுதர்யுகம்

சண்டாலஸூதிஹகாத்யா பதிதாரநாம்யதாஹி ||

௫௩.

(இ - ள்.) பதிதர்களுக்கு ஒருநுகத்தடியும் தூரஸ்தீர்களுட்கு - இரண்டும் பிரஸவித்தவளுக்கு மூன்றும் சண்டாளனுக்கு காண்கு நுகத்தடியும் விலகவேண்டும்.

கதஸநியிரெத்ருண ஸவெவமஹூநராவரெசு |
 ஸாக்ராவவொகயெசுலொரூ ஜீஜாநாசஸுஸூயெதயதி ||

ததஸ்ஸந்திதிமாத்ரேண ஸசேலம்ஸ்நாநமாசரேத்
 ஸ்ராத்வாவலோகயேத் ஸ-விர்யமஜ்ஞாநாத்ஸ்ப்ருச்யதேயதி. ௫௪.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன அளவைவிட நெருங்கினால் உடுத்தது ணியுடன் ஸ்நானஞ் செய்வேண்டும். மேற்சொன்னவர்களைத் தெரியாமல் தொட்டால் அப்படி ஸ்நானஞ்செய்வதுடன் சூரியனைப்பார்க்க வேண்டும்.

விடிஜாவெநஷுஹவெஸஷுஹூஹூணாஜாநடிவ-யு: |
 தொய்விவதிவகெண ஸயொநளஜாயதெயு-வ ||

வித்யமாநேஷுஹஸ்தேஸுப்ராஹ்மணோஜ்ஞாநதூர்பவ:
 தோயம்பிபதிவக்த்ரேண ஸ்வயோநேனஜாயதேத்ருவம். ௫௫.

(இ - ள்.) தன் கைகளிருக்கையில் மூடான பிராமணன் வாயினால் குளிந்து ஜலத்தைக்குடித்தால் நாயாய்ப்பிறக்கிறான் இதுநிச்சயம்.

யஸூக்ரு-பிவ-ரீநுஸ்யூயாசு ஹாரூயாரீ த்யுமஜிதா |
 வ-நரிஹதிவெடிநாஹிவ்யூயெயு-ஸூராவயெசு ||

ஸூரான:க்ரு-பிவரீயாவா க்ரு-சுவிவாவாஹயாதி-த: |
 டாநவ-ணூகூகூர து-பூராயூதி-த-ந-த்யம் ||

உவஸூயெசுதிஷ்வணம் ஶீஹாநடிஜாஸூஸம்மெதி |
 ஶீணூரவெவெவம-மா-டி-ராசு ஶூரஹூணாஹூஜயெஶ ||

யஸ்துக்ருத்தேபுமாந்ப்ருயாத் பரீயாயாமாத்ருகம்யதாம்
 புநிச்சதிசேதேநாம் விப்ரமத்யேதுஸ்ராவயேத். ௫௬.

ஸ்ராத்:க்ருத்தஸ்தமோந்தேவா க்ரு-த்பிபாஸாபயார்தித:
 தாநம்புண்யமக்ருத்வாதுப்ராயஸ்சித்தந்திரத்யம். ௫௭.

உபஸ்ஸ்ருஸேத்த்ரிஷ்வணம் மஹாநத்யோஸ்துஸங்கமே
சீர்ணுத்தேசைவகாம்ததயாத் ப்ராஹ்மணாந்போஜயேத்தஸ. ௫௮.

(இ - ள்.) எத்தபுருஷன் தன்மனைவியைப்பார்த்து கோபித்துக்
கொண்டு உன்னைப் புணர்ந்தால் மாதாவைப் புணர்ந்தது போலென்
று சொல்லி மறுபடி கோபத்தணிந்தவாறே அவனைப் புணர இச்சித்
தால் பிராமணர்களின் நடுவில் நான் சிரமத்தினாலோ கோபத்தின
லோ அக்யானத்தினாலோ பசிதாகம் பயமிவைகளால் பீடிக்கப்பட்
டோ இப்படி சொன்னேனென்று சொல்லக்கடவன். இப்படியே
புண்யமான தானத்தைச்செய்கிறேனென்று சொல்லி தவறினவனும்
சொல்லக்கடவன். பிறகு மூன்றுநா ளுபவாஸமிருந்து மகாநதிகள்
சேருகிறவிடத்தில் மூன்றுவேளையிலும் ஸ்நானஞ்செய்து முடிவில்
கோதானஞ்செய்து பத்து பிராமணர்களுக்கு போஜனஞ் செய்து
வைக்கவேண்டும்.

உராராஸ்யஸ்ய விபுஸ்ய நிஷிபாஸாஸ்யஸ்ய
ஸூக்ஷ்மகூலிஜஃசூரயா ஶ்நுகெலொஜந||

துராரஸ்யஸ்யவிப்ரஸ்ய நிஷித்தாசரணஸ்யச
அந்நம்புக்த்வாத்விஜஃசூர்யாத் திரமேகமபோஜநம், ௫௯.

(இ-ள்.) விதிக்கப்பட்ட ஆசாரத்தைத் தவிர்ந்தவனும் தகையப்
பட்டதைச் செய்தவனுமான பிராமணனுடைய அன்னத்தைப் புசி
த்த பிராமணன் ஒருநாளுபவாஸ மிருக்கவேண்டும்.

ஸாஸ்யஸ்ய விபுஸ்ய தயாவொஹாஸவொஶிநஃ
ஸூக்ஷ்மகூலிஜஃதவாவா ஶ்நுகெலொஶாஸூராராஸூரஃ||

ஸதாசாரஸ்யவிப்ரஸ்ய ததாவேதாந்தவேதிநஃ
புக்த்வாந்நம்முச்யதேபாபா தஹோரார்த்ராந்தராந்நஃ, ௬௦.

(இ - ள்.) நல்ல ஆசாரத்தோடு கூடினவனும் வேதாந்தங்களை ய
றிந்தவனுமான பிராமணனுடைய அன்னத்தைப் புசித்தால் அந்த
தினத்திலே பாபத்திலிருந்து விடப்படுகிறான்.

ஸ்யஸ்ய ஶ்நுகெலொஶாஸூராராஸூரஃ
ஸூக்ஷ்மகூலிஜஃதவாவா ஶ்நுகெலொஶாஸூரஃ||

ஊர்த்வோச்சிஷ்டமதோச்சிஷ்ட மந்தரிக்ஷம்ருதௌததா
 க்ருசர்ரயம்ப்ரகுர்வித ஆஸௌசமரணேததா. சூ. ௩.

(இ - ள்.) கட்டில் முதலியவற்றில் படுத்துக்கொண்டே மரித்த
 லாகிய ஆகாச மாணத்திலும் யாந்திமுதலிய மேலெச்சிலிலும் முதல்
 திரம் முதலிய கீழெச்சிலிலும் ரஜஸ்வலை முதலிய தீட்டுக்களிலும்
 மரித்தவருக்கு கர்த்தாக்கள் மூன்று க்ருசரம் செய்யவேண்டும்.

க்யஹ்யௌவ்யுயுகுவெவ வ்யூணாயாஸாதயயு|
 வுணுதீயெயுநாடிபுரிந ஹாநஃபாடிஸஸுவ்யுயா||
 ஶியொஜநகீயயுயாத்ரா க்யஹ்யௌகுவ்யுகீயுதா|

க்ருசரம்தேவ்யயுதம்சைவ ப்ராணாயாமஸாதவ்யம்
 புண்யதீர்த்தேநார்த்ராசிர ஸ்நானம்த்வரதசஸங்க்யயா. சூ. ௧௨.
 த்வியோஜநேதீர்த்தயாத்ரா க்ருசரமேகம்ப்ரகீர்த்திதம். சூ. ௨௨.

(இ - ள்.) பதினாயிரம் காயத்ரீ ஜபமும் இருநூறு பிராணாயாம
 மும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஒருதரம் முழுகி தர்ப்பண ஜபாதிகளைச்
 செய்து தலையெலுர்த்தி மறுஸ்நானம் என்கிற கணக்கில் பன்னிர
 ண்டு ஸ்நானமும் இரண்டு யோஜன தூரமுள்ள தீர்த்தயாத்ரிகளையும்
 ஒரு க்ருசரத்திற்கு சமானமாகும்.

ஹஹஹஃகாதிதஃகூரயூ லெயுதவஸவநஃஹவி||
 ஸஹஹ்யுஃதஃஜவெவெவ்யுயா வ்யூணாயாவெவெவ்யுவிஸஹஃ|

க்ருஹஸ்தஃகாமதஃகுர்யாத்ரேதஸஸ்கலநம்புவி
 ஸஹஸ்ரந்துஜபேத்தேவ்யாஃ ப்ராணாயாமஸந்த்ரிபிஸ்ஸஹ. சூ. ௩௨.

(இ - ள்.) கிரகஸ்தன் காமத்தால் நேதஸ்ஸை பூமியில்விட்டால்
 மூன்று பிராணாயாமங்களுடன் ஆயிரம் காயத்ரீ ஜபம் செய்யவேண்
 டும்.

ஹஹஹஃகாதிதஃகூரயூ லெயுதவஸவநஃஹவி||
 ஸஹஹ்யுஃதஃஜவெவெவ்யுயா வ்யூணாயாவெவெவ்யுவிஸஹஃ|
 சதூர்வித்யோபநநஸ்து விதிவத்ப்ரஹ்மகாதுகே
 ஸமுத்ரஸேதஃகமநம் ப்ராயஸ்சித்தம்விநிர்திஸேத். சூ. ௪௨.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன விடங்களில் பிறர்வரன்னை வந்தத பிரஸித்தமென்று கொண்டு போய் படிப்பையோ ஜனை ய நூறுயே ஜனை நீண்டுமிருக்கிற பரிசுத்தமான சமுத்திரத்தை அவிடத்தில் ராமனாலேவப்பட்டுள்ளனென்பவனாகட்டப்பயத்து மான னேதுவைப்பார்த்தவுடன் பிரம்மஹத்தியைப்போக்குகிறான். வெகுஷிஷ்டாவிஸாஹா தூ க்வமரஹைதவரமரா.

ஸேதுத்த்ருஷ்ட்வாவிஸாஹா தூ த் த்வமரஹைதவரமரா. ௭௦.

(இ - ள்.) சேதுவைப்பார்த்தவுடன் சுந்தராய்ப்பெறுத ரத்தில் மூழ்கவேண்டும்.

யஜேதவாஸுரெயெந ராஜாதுவ்யுயிவீவகிஃ
யஜேதவாஸ்வமேதேந ராஜாதுப்ருதிவீபதி: ௭௦௨.

(இ - ள்.) பூமிக்கு நாயகனான அரசனாக விருந்தால் அச்வமேத மென்கிறயாகத்தையும் செய்யலாம்.

வாந்:வ்யுத்யாமதொவஸுவாலாயுஷுவஸவயுதி
வவாதுவஸஹஸுதெயுஸகூரூசுஸூரஹணஹாஜநஃ
மாவெஸுவெவகஸதஃசுரூசு வாதுவெயுஷெயுதஃகூஷிணா
ஸூரஹணாநாஸூவாஷெநஸூஹஹாதுவீஷுயுதெ||

புந:ப்ரத்யாகதோவேஸ்ம வாஸார்த்தமுபஸர்ப்பதி
ஸபுத்ரஸ்ஸஹப்ருத்யைஸ்ச்ச குர்யாத்ப்ராஹ்மணபோஜநம். ௭௧௨.

காஸ்ச்சைவைகஸதம்தத்யாத் சாதுர்வேத்யேதுதகூஷிணம்
ப்ராஹ்மணாநாம்பாஸாதேந ப்ராஹ்மஹாதுவிமுச்யதே. ௭௨௨.

(இ - ள்.) மறுபடி தன்விடுவந்துசேர்ந்து பிள்ளைகளோடும் வே லைக்காரர்களோடும் பிராம்மணபோஜனம் செய்வித்து விருஷபத்தோ டுகூடிய நூறுகோதானம் நான்குவேதக் தெரிந்தவனுக்குக் கொடு த்து பிராமணர்களுடைய அனுக்கிரகத்தினால் பிரம்ம ஹத்தியில் நின்று விடப்படுகிறான்.

ஸவநஸூஸூயிஸூஹகூரூஸூஹஹத்யூவ்யுதஃவரெஸி
ஸவநஸூஸூயிஸூஹகூரூஸூஹஹத்யூவ்யுதஃவரெஸி
ஸவநஸூஸூயிஸூஹகூரூஸூஹஹத்யூவ்யுதஃவரெஸி. ௭௩.

(இ - ள்.) யாகத்திலிருக்கிற ஸ்திரீயைக்கொன்றவன் பிரம்மஹ த்திக்குச் சொன்ன விருதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஷெயுஸூஸூயிஸூஹகூரூஸூஹஹத்யூவ்யுதஃவரெஸி
வாநூராயணததஸூஸூயிஸூஹகூரூஸூஹஹத்யூவ்யுதஃவரெஸி. ௭௪.

உகிணாம்

ஈம்

மணபோஜநம்

உகிணாம்.

௭௪௨

முத்திரகாமியான நதியினரு
முடித்தி பிராமணபோஜனம் செய்
ததோடு டிய கோதானத்தை பிராமணர்களுக்குக்
னும்.

ஸுராவாநஸக்யக்யக்யா சுபிவணஸுராவிஸைகி

ஸுவாதயெடியாதாந விஹலொகெவரதயு||

ஸுராபாநம்ஸக்ருத்க்ருத்வா அக்நிவர்ணம்ஸுராம்பிபேத்

ஸுபாதயேத்ததாத்மாந மிஹலோகேபரத்ரச.

௭௫௨.

(இ - ள்.) ஒருக்கால் சாராயத்தைக் குடித்தவன் சாராயத்தை
அக்நியின்வர்ணமுண்டாகும்படி நன்றாகக்காய்ச்சி அதைக்குடிக்க
வேண்டும். அதினால் தன்சரீரத்தைவிட்டு இந்தலோகத்திலும் பா
லோகத்திலும் சுத்தனாவன்.

ஸவஹுதஸுவணஸுதா ஸுரஹணஸுததஸுயா

மெவநஸுமரீடியாநாஜாநஸுவயாயதா||

ததஸுஹிவாவொதி ராஜாஸௌஸுதவனவதா|

காரிதஸுக்ருத்யஸுயாநாநயுயாவயுஹி||

அபஹ்ருத்யஸுவர்ணந்து ப்ராஹ்மணஸ்யததஸ்வயம்

கச்சேந்முஸலமாதாய. ராஜாநம்ஸ்வவதாயது.

௭௬௨.

ததஸ்ஸுத்திமவாப்நோதி ராஜ்ஞாஸௌமுத்தவது

காமதஸ்துக்ருதம்யதஸ்யாத் நாந்யதாவதமர்ஹதி.

௭௭௨.

(இ - ள்.) பிராமணனுடைய ஸ்வர்ணத்தைத்தானபகரித்தால் உல
க்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்னைக்கொல்வதற்கு அரச
னிடத்தில்போகவேண்டும். பிறகு அரசன் அந்தஉலக்கையாவிவனை
ஒருஅடி அடித்தால் அந்த அடியாவிவனிற்றதாலும் விடப்பட்டாலு
மிவன் சுத்தனாகிறான். அறிந்துசெய்த திருட்டுக்கு இந்தவதம் பிரா
யச்சித்தம். இல்லாவிடிவிது பிராயச்சித்தமாகாது.

ஸுஸநாஸுயநாடிநாஸு ஸஹாஷாஸுஸஹலொஜநாஸு|

ஸுக்ருதிக்ருதிவாவாநி தெவஸிநுஸிவாஹஸி||

ஆனந்தசங்கரம் - தான்ன விடங்குகளில் பெற்சொன்னப்
 ஸங்கராமசிவமீபா... துகொண்டிபோய் பந்துயோஜனை...

(இ - ள்.) தாடிய நக்சிற பரிசுத்தமானசமுத்திரத்தைக்கி...
 முத்தவியவைகளில் கூட... னப் பிரம்மஹத்தியைப்போக்குகிறான்.
 போல் பரவுகின்றன. கூவாரவெஹதவாரதரம்

வாந்ராயணயாவக... து...
 மவாண்டெவவர... ஸவ... புணர...

சாத்திராயணம்யாவகஞ்ச துலாபந...
 கவாஞ்சைசவா... ஸர்வப...

(இ - ள்.) சாத்திராயண...
 இருச்சீரமும் பசுக்களைப் பிண... விருதமும் மேலே...
 பாவங்கள் தவிர்த்த பாபங்களுக்கு... பிரயச்சித்தம்.

... தாயிக்
 தி... ஸம்...

... தாதிகம்
 தர்ம... ஸங்க்ரஹம்.

(இ - ள்.) இந்த பாசர...
 சுலோகங்களடங்கியது தர்ம... சங்கிரகமானது.

... தயா
 ... நர||

... ததா
 அத்யேதவ்யம்பரயத்நேநீ நியதம்...

(இ - ள்.) வேதாத்யயனத்திற்கு...
 ... ஸ்வ
 ர்க்கமடையவேண்டிய புருஷனல் நியமமாக அத்யயனம் பண்ணத்
 தகுத்தது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பராசரஸ்மிருதி முற்றிற்று.